

Univerzita Karlova v Praze

Filozofická fakulta

Ústav pro dějiny umění

DIPLOMOVÁ PRÁCE

Zdenka Perlíková

Sochař Čeněk Vosmík (1860 - 1944)

Sculptor Čeněk Vosmík (1860 - 1944)

Praha, 2012

Vedoucí práce: Prof. PhDr. Roman Prahel, CSc.

Děkuji prof. PhDr. Romanu Prahlovi, CSc. za vstřícnost, cenné rady i povzbuzení při mé diplomové práci, dále všem, kteří mi umožnili prostudovat dílo Čeňka Vosmíka, za jejich ochotu a také Dušanovi, který se mnou projezdil celou republiku.

Prohlašuji, že jsem bakalářskou práci vypracovala samostatně, že jsem řádně citovala všechny použité prameny a literaturu a že práce nebyla využita v rámci jiného vysokoškolského studia či k získání jiného nebo stejného titulu.

V Rožtokách dne 27. července 2012

.....

Zdenka Perlíková

Abstrakt

Diplomová práce se zabývá životem a dílem sochaře Čeňka Vosmíka (1860 - 1944). Obsahuje celkový přehled a zhodnocení jeho tvorby v kontextu doby. Vosmíkovo umělecké tvoření sleduje od počátků strávených studiem ve Vídni, přes období prvních úspěchů a raného díla, až po etapu jeho prací pozdějších, kdy se věnoval především umění náboženskému. Vedle umění náboženského pojednává také o tvorbě alegorické, dekorativní, o díle portrétním i o pracích restaurátorských. Nejsou však opomenuty ani nerealizované návrhy jeho děl. Zdůrazněno je především rané období Vosmíkovo umělecké tvorby a jeho nejdůležitější sochařská díla - Zavrženec, Pastervec s býkem a Kristus na poušti. Práce zahrnuje též souhrnný soupis tvorby.

Klíčová slova

Čeňk Vosmík, sochařství, umění náboženské, umění alegorické a dekorativní, portréty

Abstract

This thesis deals with the life and artwork of sculptor Čeněk Vosmík (1860 - 1944). Thesis contains an overview and evaluation of his artworks in the context of his time. Vosmík's artistic creation is followed from the beginning, which he spent studying in Vienna, through the period of the first successes and early artwork to the stage of his later artworks, when he devoted himself primarily to the religious art. Besides of the religious art thesis deals also with the allegorical, decorative and portrait work as well as restoration works. They are not neglected nor his unrealized proposals of works of art. Is especially emphasized Vosmík's early period of arts and his most important sculptures - The reprobate, The shepherd with bull and The Christ in the desert. Thesis also includes a comprehensive inventory of his art work.

Keywords

Čeněk Vosmík, sculpture, religious art, allegorical and decorative arts, portraits

Obsah

Abstrakt.....	4
Klíčová slova	4
Abstract	5
Keywords	5
Obsah	6
Seznam použitých zkratk	7
Úvod.....	8
1. Mládí a studium	11
2. První úspěchy a raná tvorba.....	14
2.1 Vídeň.....	14
2.1.1 Zavrženec	14
2.2 Praha	16
2.2.1 Sochařské práce prováděné podle modelů jiných umělců	17
2.2.2 Vlastní díla	18
2.2.2.1 Pastervec s býkem.	21
2.2.2.2 Nerealizované modely a návrhy	22
2.2.2.3 Kristus na poušti	25
3. Tvorba pozdější.....	31
3.1 Dílo alegorické a dekorační	31
3.2 Nerealizované modely a návrhy	35
3.3 Portréty.....	36
3.4 Dílo náboženské.....	38
3.5 Restaurátorské práce a kopie	48
Závěr	52
Seznam použité literatury a pramenů.....	53
Seznam vyobrazení	60
Přílohy.....	72
Soupis díla.....	73
Obrazová příloha.....	105

Seznam použitých zkratk

Inv. č. - inventární číslo

MHMP - Muzeum hlavního města Prahy

NG - Národní galerie

NM - Národní muzeum

v. - výška

Úvod

Přibližující se konec 19. století s sebou přinášel stále více se zlepšující podmínky pro rozvoj českého sochařství. V Praze, hlavním centru uměleckého dění, ale i v ostatních českých a moravských městech, docházelo k velkému urbanistickému rozvoji. V Praze vznikaly nové čtvrti, podíl sochařské výzdoby v architektuře stoupal, a tak projektanti nacházeli stále čtenější spolupracovníky mezi tehdejšími sochaři. V té době byl ještě nezbytnou součástí výzdoby fasády i interiéru plastický ornament i reliéfní a volná socha, a to nejenom ve skromnějším měřítku na novostavbách nájemních domů, ale i s důrazem na reprezentaci ve velkých veřejných projektech, jako bylo v Praze nové nádraží císaře Františka Josefa, radnice či jiné veřejné budovy v dalších městech. Na přelomu století vyvrcholil český národní pomníkový kult v přímé souvislosti s rozvojem českého národního sebeuvědomění. Tehdy proběhly soutěže na velké alegorické národní pomníky pro Prahu i jiná česká města.

„Doba vstupu českého umění do dvacátého století byla poznamenána neobyčejným rozkvětem sochařství. Proti střídmé praxi století 19., kdy se v Praze stěží uživilo několik dílen, se vyznačuje přelom století nástupem početné generace nesporných talentů, která konečně mohla povýšit české sochařství na úroveň společensky uznávaného volného umění a získat vhodné zázemí pro jeho tvůrčí rozvoj.“¹

Rozvoj sochařství přinesl nejenom uvolnění ikonografie zobrazovaných námětů, ale i uvolnění klasického stylu. Čeští umělci ctili tradici národního umění založenou předchozími generacemi. Zároveň se jejich pohledy obracely k novému cíli, který nabízel také nové možnosti, k Francii. Na mnohé sochaře však nepůsobilo francouzské umění přímo, ale oklikou, která vedla ateliérem Myslbekovým. Českým sochařům ale zpočátku dodávaly francouzské vlivy hlavně odvahu k realističtějšímu pojetí a poukaz na nový „monumentální sloh“.²

Na konci 19. století také začínají nové dějiny moderní kamenné skulptury hnutím za obnovu sochařské práce v definitivním materiálu. Teoretikem tohoto hnutí se stal německý sochař Hildebrand se svým spisem *Das Problem der Form* (1893). U nás k tomu podstatně

¹ Petr WITTLICH, Sochařství na přelomu století, in: Vojtěch LAHODA/Mahulena NEŠLEHOVÁ/Marie PLATOVSKÁ/Rostislav ŠVÁCHA/Lenka BYDŽOVSKÁ, *Dějiny českého výtvarného umění IV/1*, Praha 1998, 95.

² František Xaver HARLAS, *Sochařství*, Praha 1911, 88.

přispěla hořická kamenická škola (1885). Umělci hledají a nalézají uspokojení v realizaci v definitivním materiálu, chtějí tak vrátit kamenictví jeho monumentální funkci.³

Přehlédneme-li v mysli sochařská díla vzniklá na konci 19. a přelomu 19. a 20. století, jistě se nám spolu s nimi vybaví i jejich autoři, a to především sochaři zvučných jmen. Kdo by neznal sochy Wagnerovy či Myslbekovy, z mladší generace pak jména umělců Josefa Maudra, Viléma Amorta nebo Františka Hergessela. Je však ještě jedno jméno, jméno umělce pravda ne tak význačného, jehož díla jsou Pražanům téměř denně na očích, aniž by si je s ním spojili. Jde o sochaře Čeňka Vosmíka, jehož sousoší Pastevce s býkem umístěné na pylonu před bývalými jatkami v Praze Holešovicích, hned vedle sousoší stejného námětu od Bohuslava Schnircha, mne přimělo porozhlédnout se po jeho dalším díle. Kdo vlastně byl a co dalšího ještě vytvořil tento pozoruhodný sochař.

Právě přelom století byl pro Vosmíka dobou jeho největšího uměleckého vzepětí. Byl již známým a ceněným realizátorem mnoha sochařských děl, provedených nejenom v pískovci, ale také v mramoru. V té době se také zúčastnil mnoha veřejných soutěží a uměleckých výstav, a i když nezískal první ceny, tak si svými díly vydobyl mnohá uznání a s tím spojená přátelství známých osobností tehdejší umělecké společnosti.

Proto jsem také ve své práci oddělila jeho ranou tvorbu, doprovázenou prvními úspěchy, od zástupu děl vytvořených později, děl většinou s náboženským námětem. Vosmík ovšem ani v těchto pozdějších letech nebyl pouze umělec pracující pro katolickou církev. Za svého dlouhého života vytvořil také mnoho portrétů, velké množství náhrobků a svými díly ozdobil také celou řadu veřejných budov. V jeho díle má své místo i restaurování či rekonstrukce kamenných sochařských památek a v případě jejich značného poškození též vytváření jejich kopií. Ve většině těchto děl stále znovu představuje svůj řemeslný talent, nadání i cit pro práci v kameni.

Při svém pátrání po Vosmíkových dílech jsem se opírala hlavně o zprávy a kritiku jeho děl v dobových periodikách a v katalogu vydaného k umělcově výstavě v Klementinu roku 1924, neboť tento sochař je v uměleckohistorické literatuře zmíněn pouze okrajově.⁴ Většina dobové kritiky pro mne však byla vzhledem ke své nekritičnosti a svému zaměření na Vosmíkovu víru spíše zavádějící. Mnoho poznatků mi pak přineslo studium materiálů

³ Vojtěch VOLAVKA, *O soše*, Praha 1959, 273.

⁴ Petr WITTLICH, *Sochařství historismu: kult pomníků*, in: Helena LORENZOVÁ /Taťána PETRASOVÁ (ed.), *Dějiny českého výtvarného umění III/2*, Praha 2001.

archivních, zvláště Vosmíkova pozůstalost umístěná v Archivu Národní galerie, obsahující nejen jeho korespondenci, účty a novinové výstřižky, ale také fotografie jeho hotových děl i modelů a kresebných návrhů.⁵ Po tomto, řekněme papírovém pátrání následovalo hledání již konkrétních soch v terénu, kdy jsem navštívila nemalou řadu kostelů, hřbitovů a jiných pietních míst rozestých po celé republice. Cílem této práce je nejen zmapovat uměleckou tvorbu sochaře, kameníka a restaurátora Čenka Vosmíka, ale také se pokusit ji zařadit do dobových souvislostí.

⁵ Archiv Národní galerie v Praze, fond Čeněk Vosmík, AA 2995.

1. Mládí a studium

Stát se umělcem chtěl již od dětství. Ale umělcem se nestane hned každý, kdo po tom zatouží. Vedle nadšení je nezbytné také určité nadání a cit a láska k umění. Ovšem to většinou stále ještě není vše. Stejně tak jako v celém životě a každém lidském snažení je důležitá také snaha, píle a pracovitost. A bezesporu alespoň kousek štěstí. Toho všeho se Čenku Vosmíkovi dostalo, a tak se mu i přes krušné začátky jeho touha splnila.

Čeněk Vosmík se narodil dne 5. dubna roku 1860 v Humpolci jako třetí ze třinácti dětí v chudé, ale velmi zbožné rodině kolářského mistra Josefa Vosmíka a jeho ženy Františky.⁶ Sklon k umění se u něho projevil již v útlém věku. Od dětství velice rád kreslil. Jeho humpolečtí učitelé ho doporučili do Umělecké besedy v Praze, která ho uznala jako talentovaného žáka.⁷ Jeho rodina ho však na studiích držet nemohla a bohužel se nenašel ani mecenáš, který by ho mohl na studiích podporovat. Jelikož tedy neměl prostředky na další vzdělávání, musel v jedenácti letech školu opustit a vyučit se u svého otce kolářskému řemeslu. I nadále se však věnoval kreslení, ale i řezbářství a studiu knih o umění a umělcích.

Na své cestě za uměním se vydal nejprve do Brna, kde pracoval jako kolářský tovaryš. Přitom se snažil seznámit s místními uměleckými díly a proniknout do některého uměleckého ateliéru. To se mu však nepodařilo, tak se zklamaný vrátil do rodného Humpolce.

Jeho další cesta směřovala do Vídně, kde navštívil ateliér slavného malíře Markarta. Vosmík mu ještě z domova poslal nějaké své práce, které se mistrovi líbily a slíbil Vosmíkovi, že se přimluví, aby byl přijat na malířskou akademii. Vosmík tohoto umělce velmi obdivoval a jeho podpora ho velice povzbudila.

Po návratu z Vídně namaloval obraz Cestující muzikanti a portrét židovského děvčete, které měly rozhodnout o jeho přijetí na malířskou akademii.⁸ Tyto obrazy se dostaly do rukou zástupci Umělecké besedy pro humpolecký kraj, který Vosmíkovi

⁶ Čeněk VOSMÍK, dopis Muzejní společnosti z 8.3. 1940, Muzeum dr. A. Hrdličky v Humpolci, H 8.357.

⁷ Na vyzvání humpolecké Muzejní společnosti zaslal roku 1940 dopisem stručný popis svízelné doby než se stal sochařem.

Ibidem.

⁸ Antonín ŠORM (ed.), Výstava prací mistra Čenka Vosmíka, akademického sochaře, Praha 1924, 8.

vídeňskou akademii vymluvil. Doporučil ho opět na Uměleckou besedu v Praze, která mu tentokrát měla zajistit i peněžní podporu. To se však ani na druhý pokus nepodařilo.⁹

Jeho touhu po umění tento další neúspěch nehasil. Vosmík se tentokrát vydal pro změnu do Prahy, kde pracoval jako kolář a zároveň studoval zdejší umělecké památky. Zvláště obdivoval Brokoffovy a Braunovy sochy na Karlově mostě, výzdobu Národního divadla od sochaře Wagnera a mnohá další díla.¹⁰ Večer navštěvoval zlatnickou školu, kde se naučil modelovat.¹¹ V Praze bohužel nezískal žádné stipendium, ani nenalezl ateliér, kde by ho přijali do učení.

Psal se rok 1882 a Vosmík odešel zkusit štěstí do Vídně. Nedařilo se mu nalézt zaměstnání v kolářském řemesle, a tak se odhodlal přihlásit se o jakékoli zaměstnání u sochaře Antonína Pavla Wagnera. Podle Katalogu Vosmíkovy výstavy z roku 1924 zašel nejprve do kostela a prosil Boha o pomoc. Jeho současníci tou dobou již vycházeli ze škol a on měl teprve začít. Rozhodl se, že pokud ho sochař Wagner nepřijme, upustí od svého marného snažení.¹² A Wagner Vosmíka přijal. Nejprve však dostal za úkol modelovat ruku a nohu v jiných velikostech než byla předloha. Dále měl provést Michelangelovu anatomii. Vše se Wagnerovi líbilo. Teprve poté byl definitivně přijat do sochařova ateliéru.¹³

Brzy už tesal kamennou sochu Krista určenou pro Wagnerovu hrobku. „Wagner svěřuje mu k vypracování sochy pro vídeňský parlament (alegorické sochy kněze a soudce) a pro slavnostní sál vídeňské radnice dvě sochy (starosty Liebenberka a Chaosu). Při vzorném provedení těchto figur upoutává Vosmík na sebe pozornost profesora Viktora Oskara Tylgnera a později i profesora Edmunda Hellmera, kteří ocenili obzvláště čistou a svědomitou práci v mramoru. Proto můžeme směle říci, že Vosmík je v pozdější době více spolupracovníkem než žákem Wagnerovým.“¹⁴ Z Wagnerova žáka se Vosmík stal časem skutečně jeho spolupracovníkem na několika větších dílech. V roce 1886 nebylo ve

⁹ Ibidem.

¹⁰ Ibidem.

Obdiv k A. P. Wagnerovi je také zaznamenán v jeho dopise z 8.3.1940.

VOSMÍK (pozn.5).

¹¹ Vosmíkovo vysvědčení ze zlatnické školy v Praze pro akademický rok 1881/82 se nachází v Archivu NG. Archiv Národní galerie (pozn. 4).

¹² ŠORM (pozn. 7) 9.

¹³ Ibidem 10.

¹⁴ Ibidem.

Wagnerově ateliéru mnoho práce.¹⁵ Vosmík se za čtyři roky u tohoto sochaře mnoho naučil, získal značné praktické zkušenosti a našetřil si tolik, že mohl začít navštěvovat vídeňskou Akademii výtvarných umění.

Tak v květnu vstupuje do ateliéru k profesoru Edmundu Hellmerovi, který již Vosmíka znal z Wagnerova ateliéru.¹⁶ Studoval zde v letech 1886 - 88, přičemž prošel sochařskou přípravou zaměřenou ke stylovým hodnotám ušlechtilého klasického realismu. Vedle studia ho lákala zejména školní knihovna se svými reprodukcemi světových sochařských děl. Ty Vosmíkovi do jisté míry nahrazovaly studijní cesty, které si ve své finanční situaci nemohl dovolit. Nejenže nezískal stipendium a nedostával od rodičů ani žádnou hmotnou podporu, ale ještě se snažil jim ze svých výdělků něco posílat. Aby se na studiích užíval, pracoval navíc ve školních prázdninách v ateliéru profesora V. Tilgnera. Prováděl zde dvě poprsí v mramoru. Velmi významným Vosmíkovým dílem v Tylgnerově ateliéru byl i portrét Martensové, milenky anglického vyslance, „za který dostává později jeho chlebováře v Londýně vyznamenání.“¹⁷ Tylgner si přál, aby u něho Vosmík zůstal pracovat, ale ten se po prázdninách vrátil zpět na akademii. Také o dalších prázdninách pracoval v Tylgnerově ateliéru, aby si vydělal peníze na dokončení svého studia.

¹⁵ Vysvědčení z Wagnerova ateliéru je na dobu od 10. září 1882 do 10. května 1886. Uloženo je v Archivu NG.

Archiv Národní galerie (pozn. 4).

¹⁶ Vysvědčení z vídeňské Akademie výtvarných umění za roky 1887 a 1888 je také v Archivu NG.

Ibidem.

¹⁷ ŠORM (pozn. 7) 11.

2. První úspěchy a raná tvorba

2.1 Vídeň

Když byla vypsána soutěž na Mozartův pomník ve Vídni, přizval si Wagner Vosmíka k sobě jako spolupracovníka. Stejně jako Tylgner si i on cenil Vosmíkových realizačních schopností. Vosmík tedy opustil školu a šel pracovat opět k Wagnerovi. „Sedící postavu Mozartovu pracoval celou téměř sám. Wagner za pomník dostal první cenu.“¹⁸ V letech 1888 - 1891 byl tedy zaměstnancem u A. P. Wagnera ve Vídni, v jeho ateliéru v Prátru. Mimo jiné mu pomáhal se sochami pro pražské Národní muzeum. Byly to modely 4 soch, Jazykozpyt, Bájesloví slovenské, Filozofie a Etnografie, dále vysoké reliéfy, znázorňující tři doby země České, doba Přemyslovců, Lucemburků a Habsburků a konečně sousoší Čechie pro muzejní rampu. Tyto sochy jel pak Vosmík místo Wagnera provádět v pískovci do Prahy. Jak sám píše: „Pak jsem se stal spolupracovníkem mistra Wagnera; s ním jsem vytvořil sochy pro Zemské museum v Praze. Wagner mě poslal do Prahy a svěřil mi jejich samostatné provedení v pískovci.“¹⁹

2.1.1 Zavrženec

Za tuto práci si u Wagnera vydělal větší obnos peněz a mohl si tak splnit svůj dávný sen. Část peněz proto věnoval na svůj první samostatný návrh sochy v životní velikosti, originální plastiky Zavržence (1890) [1]. Jak však přišel Vosmík, člověk hluboce věřící, na tuto myšlenku? Vosmík v boji s nepříznivými okolnostmi poznal nejednou hořký pocit člověka, který se touží stát umělcem, ale který je sužován pochybností, jestli se mu jeho sen někdy podaří uskutečnit. Byly to jistě těžké chvíle, ale Vosmík je svou neúnavnou

¹⁸ Ibidem.

¹⁹ B. K., Mluvíme s našimi umělci, Čeněk Vosmík, akademický sochař, in: Český ráj X, 11. To, že Vosmík prováděl sochy pro Národní muzeum v Praze můžeme nalézt ještě několikrát. -o-, Feuilleton, Mistr Vincenc Vosmík, in: Čech XLV, 1920, 7.4. VOSMÍK (pozn.5).

pracovitostí a energickou povahou překonal. Sám autor o tomto díle píše: „Do výrazu této sochy vložil všechno strádání a útrapy zápasu na cestě za uměním.“²⁰

Vosmík při svém pobytu ve Vídni jistě sledoval, co se děje v oblasti umělecké, především pak, pokud šlo o jeho krajany. Tak mu nemohly uniknout ani alegorické sochy Oddanosti a Stálosti ve smýšlení (1880 - 1884), které J. V. Myslbek vytvořil pro atiku vídeňského parlamentu. Z nich pak Vosmíka patrně zaujala klasicky zaměřená plastika Oddanosti, která Myslbeka proslavila a získala uznání i v Berlíně, Mnichově a Paříži. Na první pohled vychází její pevnost a formální uzavřenost z realisticky orientované antické tradice, ale svým hlubokým morálním obsahem dosahuje spojení monumentality a realismu. Myslbekovy práce byly tak závažné, že se s nimi museli jeho současníci buď přímo nebo nepřímo vyrovnat. Vosmík patrně důvěrněji poznal toto Myslbekovo dílo a našel v něm pro svůj záměr některé podněty.²¹ Vedle vlivu Myslbekova umění tato Vosmíkova plastika svým provedením odkazuje také k realistickému projevu francouzských umělců.

Vosmíkova plastika Zavržence představuje utrápeného šlachovitého starce. Ten se opírá pravou rukou o koleno pravé ohnuté nohy položené na skalnatém výběžku. Levou rukou si ukazuje k srdci. „Hlava starcova jevila smutný, téměř bolestný výraz a svědčila neméně než celá nakloněná postava o pilné průpravě a pečlivém provedení.“²² Ve svém pojetí se plastika Zavržence hlásí k zásadám realismu. Vosmík v ní soustředil svou pozornost na pokud možno přímé vyjádření duševního a citového rozpoložení, které se odráží nejen v Zavržencově tváři, ale v celé jeho postavě.

Socha byla vystavena v domě umělců ve Vídni a těšila se velké pozornosti. Po letech vyšel tento komentář, odkazující opět k Myslbekovi: „Když byl v domě umělců vystaven, napsal kritik Neue Freie Presse, že Myslbek našel ve Vosmíkovi bystře pracujícího následovníka. Posudek ten byl příčinou, že Myslbek zatoužil poznat Vosmíka.“²³

²⁰ Ibidem.

²¹ „Poněkud připomínala socha studium zvláště Myslbekovy Oddanosti, kterýžto vzor však budiž mladému sochaři jen na chválu vytknut.“

ANONYM, Vyvrženec, in: Světozor XXVI, 1892, 60, fotografie 56.

²² Ibidem.

²³ -o- (pozn. 18).

2.2 Praha

Z Vídně se Vosmík vrací opět do Prahy, kde dokončuje Wagnerovy sochy pro Národní muzeum. A zde již zůstává, neboť se mu díky jeho realizačním schopnostem mezitím dostává provedení několika dalších významnějších sochařských děl. Provádí jak práce podle návrhů jiných sochařů, tak i svá vlastní díla a začíná zde již i jeho činnost restaurátorská. Vedle absolvovaného vídeňského školení na něho nyní stále více působí osobnost a dílo J. V. Myslbeka. Pro Myslbeka provádí některá jeho díla v definitivním materiálu, ale dostane se mu i možnost vedle tohoto mistra pracovat a učit se tak od něho. V roce 1891, když obeslal pražskou Jubilejní výstavu plastikou Zavržený, se stal Vosmík v Praze známým také svou vlastní uměleckou tvorbou. Tato doba devadesátých let byla pro něho časem jeho největšího uměleckého projevu. Obeslal mnoho veřejných soutěží, účastnil se několika uměleckých výstav a celkově byl součástí veřejného uměleckého dění. I když zde nezískal první ceny, tak si svými díly vydobyl mnohá uznání, jak nám dokládají dobové kritiky některých jeho děl, a s tím i spojená přátelství uznávaných osobností tehdejší umělecké společnosti. Jako hranici tohoto Vosmíkova raného období jsem zvolila přibližně rok 1900, kdy dosáhl čestného uznání na Světové výstavě v Paříži za sochu Krista na poušti [8].

Vedle již zmíněné Jubilejní výstavy se Vosmík účastnil dvěma portréty a sochou Vítěze také výstavy v Rudolfinu v roce 1892. K. M. Čapek o těchto dílech ve Světozoru píše následující: „Čeněk Vosmík vystavil dva portréty a Vítěze, jehož vítězství nad poraženým lvem jest tělesnými nerozměry jeho zajisté více než dvakrát odůvodněno a vysvětleno. Tento vítěz jest jak upřímně míněný, tak neuvěřitelný. Ale portréty jeho i Vítěz sám jsou tak bezpečným svědectvím jeho talentu, že nelze pochybovati, že vysoko vynikne nad prostřednost.“²⁴ Pro Národopisnou výstavu v Praze v roce 1895 Vosmík modeloval skupinu z českého venkovského života s názvem Sedlák z Prácheňska orá nákolesníkem [179, 180]. Roku 1898 vystavil sádrový odlitek Krista na poušti na Jubilejní výstavě ve Vídni a v roce 1900 mramorovou sochu tohoto Krista na Světové výstavě v Paříži. Téhož roku byla socha Krista na poušti vystavena také na výstavě Krasoumné Jednoty v Rudolfinu. Její variantu v sádře pak Vosmík vystavil v roce 1902 opět na výstavě Krasoumné jednoty v Rudolfinu.

²⁴ K. M. ČAPEK, Umělecká výstava v Rudolfině, in: Světozor XXVI, 1892, 408.

2.2.1 Sochařské práce prováděné podle modelů jiných umělců

Vosmík byl pro své řemeslné mistrovství ceněný nejen ve Vídni, ale jeho výjimečných realizačních schopností si vážili také pražští sochaři. Byly mu zadávány realizace sochařských děl nejenom v pískovci, ale též v mramoru. Schopnost výborného řemeslného zpracování tohoto materiálu dokázal již v Tilgnerově ateliéru ve Vídni. Už v roce 1889 podle Suchardova modelu vytesal v bílém mramoru sousoší sv. Kříže s anděly pro kostel sv. Václava na Smíchově.²⁵ Dále tesal pískovcové sochy a reliéfní výzdobu Pražské městské spořitelny (1894).²⁶ Před rokem 1896 také z části v kameni zhotovil alegorické reliéfy a dekorativní práce, modelované Stanislavem Suchardou a Celdou Kloučkem, pro novou budovu Zemské banky království českého.²⁷ Bylo mu též svěřeno tesat v boudě Rajske zahrady pískovcový pomník botanika Benedikta Roetzla (1898) do parku na Karlově náměstí v Praze podle návrhů sochaře Gustava Zouly. Také Myslbek objevil Vosmíkovu zručnost a schopnost pro jemnou práci v kameni, a tak pro něho Vosmík v devadesátých letech pracoval. Prováděl v pískovci sousoší pro Palackého most. Roku 1894 - 1895 skupinu Záboje a Slavoje,²⁸ později ještě Šárky a Ctirada (1897).²⁹ Vosmík měl také s Myslbekem jezdit do hřebčince „Na Panskou“, kde oba modelovali studii koně. Tyto studie měly po odlití do sádry sloužit při modelování Myslbekova Arda v životní velikosti pro pomník sv. Václava. Vosmík pak údajně ještě Myslbekovi pomáhal se spodními partiemi, jelikož se mistr mohl pouze špatně ohýbat.³⁰

²⁵ Emanuel POCHE, *Prahou krok za krokem*, Praha 1985, 374.

²⁶ VOSMÍK (pozn.5).

Soutěže na výzdobu této budovy se Vosmík účastnil alegorickou sochou Spořivosti. Měla představovat Staročecha držícího úl.

Archiv Národní galerie (pozn. 4).

²⁷ Kromě Vosmíka na nich pracovali Jos. Vondráček, J. Horák a bratři Ducháčkové.

Das neue Gebäude der Landesbank für das Königreich Böhmen, in: *Politik* 1896, 7.

²⁸ MHMP, 1891-1900, k. č. 1027.

²⁹ WITTLICH (pozn. 3) 132.

ANONYM, *Vzpomínky ak. sochaře Čeňka Vosmíka na J. Myslbeka*, in: *Pestrý týden* 29.3. 1930, 7.

³⁰ Archiv Národní galerie (pozn. 4).

Pokud jde o restaurátorské práce tohoto období, je třeba uvést alespoň opravu kamenných soch sv. Barbory a sv. Kateřiny z kláštera v Ročově (1893 - 1895).³¹ Do roku 1896 spadá i provedení pískovcové sochy sv. Barbory podle gotického originálu pro kostel sv. Barbory v Kutné Hoře.³²

2.2.2 Vlastní díla

Vosmík se v Praze setkal se svým přítelem z mládí Emilem Fikarem a pracoval zpočátku v jeho ateliéru na tehdejší „Kozáčce“ na pražských Vinohradech. Prováděl zde alegorické ležící postavy, Krásu a Sílu, na portál pro Jandovy domy na Smíchově (1892). „Ležící poloha obou soch podmíněna byla místem jejich určení. Krása přirozeně podána postavou ženskou ladných forem a ušlechtilé tváře, Síla statným mužem s mocným hrudníkem, levicí o meč v pochvě opřeným. Na obou figurách viděti pilný zřetel k tomu, že tvořiti mají navzájem harmonické protějšky, kteréhož účelu také dokonale dosaženo. Obě působí dojmem klidným a ladným a podávají spolehlivé svědectví, že i pro obor dekorativní skulptury máme ve Vosmíkovi sílu povolnou a pozoruhodnou.“³³ Samostatně provedl také dvě kartuše se zemským a říšským znakem [5] na hlavní průčelí nové budovy pojišťovací společnosti Assicurazioni Generali v Praze (1895).³⁴ V témže roce vytesal

³¹ B. J. MATĚJKA, Opukové sochy ze XIV. století v klášteře Ročovském, in: Památky archeologické, XVI, 1893-1895, 549-554.

³² Dopis z 14.6. 1898, od Karla Vorlíčka, arciděkana a předsedy archeologického sboru Vocel, který děkuje Vosmíkovi za „mistrné provedení sochy sv. Panny Barbory“.
Archiv Národní galerie (pozn. 4).

³³ Uno Hrabě, Ohlas z atelieru sochaře Čeňka Vosmíka, in: Národní politika 1944.
Komentář a fotografie jsou také ve Světozoru z roku 1892.

ANONYM, Krása a Síla, in: Světozor XXVII, 1892, 420, fotografie 416.

³⁴ V. W., Plastická výzdoba na průčelí nové budovy pojišťovací společnosti „Assicurazioni Generali“ v Praze, in: Zlatá Praha XIV, 1897, 46-47.

Postava námořníka na tomto průčelí je od Bohuslava Schnircha. V Archivu NG je však zmínka, že ji provedl Vosmík. Je tedy možné, že ji v kameni provedl podle Schnirchova modelu.
Archiv Národní galerie (pozn. 4).

podle návrhu sochaře Františka Hoška postavu Choda se psem (1895) [4].³⁵ Ta byla u příležitosti výročí smrti chodského hrdiny Jana Koziny Sladkého umístěna na návrší v Hrádku u Újezda. Vosmíková realistická studie koně vznikla roku 1897 údajně současně s koněm Myslbekovým pro jezdeckou sochu sv. Václava.³⁶ Další z děl, která můžeme najít v centru hlavního města se nalézá na rohu Obecního domu směrem k Prašné bráně. Zde je „osazena portrétní kamenná figura stavitele Prašné brány Matěje Rejska“ (1899) [10], která v klidném a prostém podání pohlíží na své dílo.³⁷ Její hladká modelace a svědomitost provedení je také v souladu se sochařskými pracemi B. O. Seelinga, které jsou umístěné právě na Prašné bráně.

Vosmíkovým nejznámějším dílem v oblasti církevního umění je socha Krista na poušti (1899, model byl dokončen v roce 1897) [8]. O tomto díle je pojednáno samostatně. V roce 1898 vznikla skica s názvem Odpočinek na útěku do Egypta, z níž Vosmík o rok později vytvořil svoji Madonu v loubí [9], „která přispěním kardinála Schönborna měla býti vytesána z nejjemnějšího mramoru pro kapli schwarzenberskou.“³⁸ Domnívám se, že tato realizace nebyla patrně vlivem vnějších okolností provedena, neboť se mi nepodařilo sochu v mramoru nalézt.³⁹ A tak se Madona v loubí pravděpodobně dočkala finálního provedení až v roce 2005, kdy ji nechala v bronzě odlít Národní galerie v Praze.⁴⁰ Její sádrový odlitek byl společně se sochou Krista na poušti na výstavě Krasoumné Jednoty v Rudolfinu v roce 1900. Kritika se o těchto dvou dílech vyjadřuje ve Zlaté Praze následovně: „... nepřehlížím pevnou šířku a účinnou jednoduchost Krista Vosmíkova, ale

³⁵ V majetku Národní galerie je realisticky pojatá sádrová studie hlavy Jana Koziny od Čeňka Vosmíka, inventární číslo P 2353.

³⁶ ŠORM (pozn. 7) 35.

Můžeme ji nalézt na fotografii z Vosmíkova ateliéru a z výstavy v Klementinu konané v roce 1924. Archiv Národní galerie (pozn. 4).

V roce 1928 vznikla Vosmíková bronzová *socha sv. Václava na koni*, Nunciatura Praha.

³⁷ Pavel VLČEK (ed.), *Umělecké památky Prahy, Staré Město, Josefov*, Praha 1996, 539.

Patinovaný sádrový model je majetkem Muzea hlavního města Prahy, 55 494.

³⁸ ŠORM (pozn. 7) 24.

³⁹ Z textu A. Šorma však vyplývá, že byla skutečně v mramoru provedena a měla by být umístěna na hrobě Vosmíkovy rodiny.

Ibidem.

⁴⁰ Národní galerie v Praze vlastní jak nadživotní sádrový model (P 5061), tak i malý (70 cm) sádrový model (P 2750 - 001) a jeho bronzový odlitek (P2750 - 002), který byl ještě v nedávné době vystaven spolu se Zavržencem v expozici Národní galerie v Jiřském klášteře na Pražském hradě.

také nezapírám si, že jeho Madonna nepřekročuje ještě hranice zidealizovaného genu v přirozené velikosti“⁴¹ Dílo zcela opačného výrazu, určené také pro církevní účely, představují barokně pojaté pískovcové sochy dvou andělů (1898 - 1899) [13, 14], které ukazují Vosmíkovo cítění pro tento umělecký sloh. „Se slušným umírněním, leč přece v plném stylu provedl nadaný umělec svůj úkol zdobiti zábradlí barokního chrámu svatojánského na Skalce sochami andělů. Přidech barokní přehnanosti ve formě i v pose, kterýž chrámovému umění oné doby dodává - ačli vystižen v příslušné umírněnosti a charakterní sentimentalitě barokní - milého vzezření, veselí i zbožnou mysl vhodně prozrazujícího, zachován s pravým porozuměním na obou pracích Vosmíkových až do podrobností draperií roucha, konečně i kadeří lepých andělů, nezapomínaje ani ryze barokního nedopatření - malých, ale tím hmotnějších křídel - na práci našeho umělce ovšem studovaného a úmyslného.“⁴² Pro hřbitovní kostel v Novém Bydžově Vosmík tentokrát navrhl klasicky laděný a klidem prostoupený tympanon, zobrazující trůnící Pannu Marii se dvěma klečícími anděly po stranách (1900) [12]. Ten však podle Vosmíkova návrhu vytesal Štěpán Zálešák.⁴³ Kolem roku 1900 vznikla také nadživotní pískovcová skupina se stojící postavou Krista a dvěma malými dětmi pro Dětskou nemocnici na Karlově.⁴⁴ Z ní se ovšem dochovala pouze torza bez hlav umístěná dnes v lapidáriu Muzea hlavního města Prahy.

V devadesátých letech vzniklo také několik skutečně realisticky pojatých a pečlivě provedených portrétů. Například v dobové literatuře zmiňovaný medailon s portrétním reliéfem spisovatelky Boženy Němcové (1895) [3] nebo portrét pro pamětní desku Sofie Podlipské (1898) [7], o kterém K. M. Čapek napsal následující: „Živosti a portrétní věrnosti nelze upřít medailonu Vosmíkovu,Dokonalé vystižení podoby zesnulé paní bylo umělci také jediným účelem a pro určení medailonu také úplně stačí. Hladká práce, jejíž rutina prokázána i na zevrubnosti krajkového šátku, a elegantní modelace tváře bez veškeré banalizující „vlastní úpravy“ jsou význačnými vlastnostmi pěkného reliéfu.“⁴⁵

⁴¹ M., Výtvarné umění, Výstava Krasoumné Jednoty v Rudolfinu, in: Zlatá Praha XVII, 1900, 370-371.

⁴² K. M. ČAPEK, Sochy andělů, in: Světozor XXXIII, 1899, 118, fotografie 112.

⁴³ Emanuel POCHE (ed.), Umělecké památky Čech II, Praha 1978, 505.

⁴⁴ Tato část nemocnice byla zrušena při stavbě Nuselského mostu.

⁴⁵ K. M. ČAPEK, Sofie Podlipská - medailon, in: Světozor XXXII, 1897-98, 322, fotografie 311.

Tento medailon i s fotografií je zmíněn také ve Zlaté Praze z roku 1898. „...Medailon ...je zdařilým a výrazným dílem sochaře p. Čenka Vosmíka...“

Během následujících let Vosmík vytvořil ještě řadu dalších portrétů, a to jak v reliéfovém provedení, tak byst. Jsou vytvořeny v podobném pojetí jako již zmíněné medailony. Je na nich patrná snaha po realistickém zobrazení, detailním a hladkém provedení.

2.2.2.1 Pastevec s býkem

V roce 1893 se Vosmík zúčastnil vypsané soutěže na sousoší pro „ústřední jatky a trh dobytčí v Praze Holešovicích“.⁴⁶ V komisi této soutěže byli čeští umělci, J. V. Myslbek, J. Mocker a A. Wiehl. První cena udělena nebyla. Třiatřicetiletý Vosmík za svou skupinu *Pastevec s býkem [2]*, zaslou pod heslem „Chov“, obdržel II. cenu společně s Bohuslavem Schnirchem. Kromě svých sousoší provedli tito sochaři ještě městské znaky umístěné pod nimi na pilířích při hlavním vjezdu.

Sádrové modely obou skupin ve třetinové velikosti jsou majetkem Muzea hlavního města Prahy a v současné době se nacházejí ve velmi špatném stavu. Sádrovou plastiku realisticky zpracované figury býka vlastní Národní galerie.⁴⁷

Skupiny silných mužů opírajících se o realisticky pojaté figury svých býků znázorňují nadvládu člověka nad zvířetem. Zatímco však Schnirchův „bohatýr“ předvádí svou nadvládu pomocí síly, tak ve Vosmíkově sousoší je mnohem více klidu a míru, vlastně se ani nezdá, že by jeho skupina mřila na jatky. Vosmíkův silný pastevec, „mohutná postava muže, jenž se opírá o silného, klidně stojícího býka, pravý Manesovský typ slovanský“ vyjadřuje svou převahu klidem a vědomým si své síly, převahu mentální.⁴⁸ „Umělec rozluštil tu úkol sobě daný tím šťastněji, čím ucelenější a v pohybu umírněnější je tato skupina. Kypivý život ji naplňuje, ale postoj je volen s rozvahou sochaře, jemuž především jde o výzdobný účel. Vosmík ovládá model jako plnokrevný naturalista, vystihuje přírodu s úplnou jistotou, ale nezabíhá v titěrnosti mnohých umělců, snažících se

ANONYM, Pamětní deska Sofii Podlipské, in: Zlatá Praha XV, 1898, 347.

⁴⁶ Archiv Národní galerie (pozn. 4).

⁴⁷ MHMP, č. 52 730.

Národní galerie Praha, inv. č. P 1865.

⁴⁸ F. X. HARLAS, Z pražských ateliérů, in: Národní Politika -2. příloha, 23.6. 1912, 2.

vzbuditi obdiv ostrým vypracováním podrobností nebo genrovitým přihroucením svých motivů.“⁴⁹

K. B. Mádl spojuje toto Vosmíkovo dílo se školením u A. P. Wagnera, neboť uvádí: „Jednoduchost a jasná průhlednost koncepce jest výtěžek oněch čtyř let, které byl v dílně A. Wagnera ve Vídni strávil. Odtud také přinesl si jadrnou šířku a bezpečnou určitost formace a přidružil k ní lapidární účinnost linií.“⁵⁰ Více však toto sousoší připomíná monumentálně ztvárněné postavy Myslbekovy, a to jak svým vzezřením, tak plastickou stavbou. „Roucho, pletence na spáncích, i ten vrch záhybů a řas, celý postoj - vše poukazuje k mistru Myslbekovi.“⁵¹ Toto Vosmíkovo sousoší patří mezi jeho nejlepší práce. Vytvořil harmonické a vyvážené dílo monumentálního účinku. Je zde vidět nejen Vosmíkův sochařský talent, ale také jeho řemeslná zručnost, se kterou dokázal svůj návrh provést v kameni.

Když byla u Vosmíka objednána výzdoba holešovických jatek v kameni, opatřil si svůj vlastní ateliér. Nacházel se ve Spálené ulici a byl to ten, který dříve čtrnáct let užíval J. V. Myslbek.

2.2.2.2 Nerealizované modely a návrhy

Soutěž na pomník mistra Jana Husa [178], který měl být umístěný na Malém náměstí v Praze, byla vyhlášena roku 1891⁵² a čeští sochaři se jí zúčastnili s velikým západem. Vzhledem k dobové situaci a poměrům našeho uměleckého života je případné, že rozhodnutí v soutěži na Husův pomník bylo vyhrazeno porotě sestavené z francouzských umělců. Tím tedy bylo z uměleckých kruhů naznačeno, že francouzskému sochařství patří

⁴⁹ Ibidem.

⁵⁰ Karel Bormejský MÁDL, Památník na oslavu padesátiletého panovnického jubilea Jeho Veličenstva císaře a krále Františka Josefa I. - vědecký a umělecký rozvoj v národě českém 1848 - 1898. Umění výtvarná, Praha 1898, 61.

⁵¹ F. X. HARLAS, Čeněk Vosmík: Sousoší ze vchodu do jatek pražských, in: Obrazárna Zvonu 1919.

Podobně se vyjadřuje také J. R. Marek.

J. R. MAREK, Čeněk Vosmík, in: Venkov 16.5. 1924, novinový výstřižek v Archivu NG.

Archiv Národní galerie (pozn. 4).

⁵² Soutěž byla vyhlášena 3. 10. 1891, návrhy bylo nutné dodat do 3. prosince 1892.

sympatie i obdiv, a že se čeští umělci vědomě ubírají jeho cestami. Do Prahy přijeli pařížští sochaři Barrias, Mercié a Noel. První cenu přisoudili V. Amortovi, druhou společné práci Fr. Hergessela a A. Procházky, a třetí J. Červenému. Č. Vosmíkovi a J. Mágrovi se dostalo čestného uznání. Vosmík v této soutěži sice neobdržel žádnou cenu, ale to, že získal čestné uznání, a to dokonce od poroty sestavené z francouzských mistrů sochařů, jistě svědčí o jeho plnohodnotném zařazení mezi tehdejší uměleckou společnost.

Vosmíkův návrh pod heslem „Evangelium“ zobrazuje Husa jako kazatele s otevřenou knihou, stojícího na mohutném čtvercovém pilíři, který vyrůstá z mírně členitého oválného podstavce. „K němu na stranách při podnoži druží se sousoší: Prokop s Jiříkem z Poděbrad a Žižka s Jeronymem. Mezi těmito sousošími v předu a v zadu navrženy jsou reliéfy, zobrazující „Hnutí husitské“ a píseň „Kdo jste boží bojovníci“. Architektura návrhu jest případná.“⁵³ Na čelní straně se mezi zmíněnými historickými osobnostmi rozkládá o stupeň níže položená alegorie husitství v podobě ženy hrdě pozvedající kalich, která má po jedné straně dítě držící pochodeň a po druhé patrně mladého muže, a kterou doplňuje dříve uvedený reliéf zobrazující „Husitské hnutí“. Vzadu by se mohla tedy nacházet druhá skupina ilustrující pod ní umístěný reliéf na téma písně „Kdo jste boží bojovníci“. Návrh se svou skladbou drží zaběhnutého pomníkového schématu s výše umístěnou centrální postavou a celkově patří mezi průměrná díla. K. M. Čapek si ještě všímá zpracování jeho postav, jež „jsou pilně provedeny a komponovány“.⁵⁴ To nám jen dokládá, že obratná práce s materiálem a pečlivé provedení bylo Vosmíkovi důležitou součástí jakéhokoli díla.

V roce 1895 se konala Národopisná výstava na pražském výstavišti. Pro tuto výstavu Vosmík modeloval skupinu z českého venkovského života s názvem Sedlák z Prácheňska orá nákolesníkem [179, 180]. V tomto modelu Vosmík zachytil pozoruhodný lidový motiv, který znázorňuje, jak byla v polovině 19. století orná půda pracně kypřena nákolesníkem, nástrojem, který si vyráběl sám oráč. „V rázovitosti a charakteristické postavě sedláka ztělesněna je veškerá láska k české rodné hroudě spojená s jakousi hrdostí a sebevědomím, vyplývající z majetku půdy.“⁵⁵ Pokud lze ze zachovaných fotografií

⁵³ V. W., Výstava návrhů pro pomník mistra Jana Husi, in: Zlatá Praha X, 1893, 418 - 420.

⁵⁴ Stejně tak hodnotí i postavy návrhu od Hergessela, Procházky a arch. Kříženeckého, který obdržel druhou cenu.

K. M. ČAPEK, Konkurz na Husův pomník, in: Světozor XXVII, 1893, 418, fotografie návrhu 425.

⁵⁵ ŠORM (pozn. 7) 34-35, zde je také fotografie skici, 35.

soudit, tak realistické pojetí celé skupiny zmírňuje jistý idealismus, který je více viditelný v postavě oráče než ve figurách býků. V Národní galerii se nachází realistický model hlavy jednoho z býků, na němž je jasně vidět detailní zpracování všech podrobností.⁵⁶ K tomuto Vosmíkovu výjimečnému dílu se zachovala jak fotografie modelu, tak i zajímavá fotografie skici, ze které vyzařuje spíše než oráčova hrdost jeho neidealizovaná každodenní těžká práce při dobývání obživy.

V roce 1897 se Vosmík účastnil také soutěže na fontánu před Rudolfinum [181]. Na velmi špatné fotografii z Archivu Národní galerie lze rozeznat větší figury, sedící pod horní nádržkou, představující pravděpodobně alegorie některých českých toků, a množství dalších postav.⁵⁷ Celkově se tento nerealizovaný návrh jeví dosti přeplněně. K vidění byl ještě na Vosmíkově souborné výstavě v Klementinu v roce 1924, s vročením 1896.⁵⁸

V témže roce získal ve veřejném konkurzu na vypracování modelu pro sochu Prahy do tympanonu novorenesanční budovy Muzea města Prahy druhou cenu (50 zl.). Porota sestávala z jediného sochaře, jímž byl J. Maudr, tří architektů A. Balšánka, J. Kouly a J. Zítka, dále se jí účastnil ještě ředitel muzea B. Jelínek a V. Novák jako zástupce městské rady. Celkem došlo 10 návrhů na tuto sochu, první cenu (100 zl.) obdržel L. J. Šaloun.⁵⁹ Vosmík zřejmě mohl zaslat návrhy i na další části bohaté plastické výzdoby této budovy, v tom případě ovšem jiná jeho práce porotu nezaujala.

Jako poslední bych zmínila nedatovanou skicu pomníku Františka Palackého, která se nachází v Národní galerii.⁶⁰ Jako předloha užitá pro tuto práci se zde nabízí pomník Josefa Jungmanna od Ludvíka Šimka z roku 1878.⁶¹ Skica představuje též sedící postavu s perem v jedné ruce a ve Vosmíkově případě s knihou v druhé. Podobný je i motiv pláště přehozeného přes rameno a předsunutě levé nohy. Vosmíkova postava však vyjadřuje více hrdost než soustředěnost myšlenky. Zajímavé je znázornění jakéhosi neformálního plédu přehozeného přes klín sedící postavy i umístění jedné její nohy pod úroveň soklu, jenž by mohlo mít svůj původ v umění francouzském. I když se tedy nejedná o zcela originální

⁵⁶ Národní galerie vlastní sádrový model (P 1931) i bronzový odlitek tohoto modelu (P 2007).

⁵⁷ Archiv Národní galerie (pozn. 4).

⁵⁸ Vročení 1896 v katalogu z roku 1924.

ŠORM (pozn. 7) 37.

⁵⁹ ANONYM, Soutěže umělecké. Sochařská výzdoba Musea města Prahy, in: Volné Směry, I, 1897, 195-196.

⁶⁰ Národní galerie v Praze, inventární číslo P 661.

Bohužel se mi nepodařilo ve Vosmíkově pozůstalosti v Archivu NG o tomto díle nalézt jakoukoli zmínku.

⁶¹ Petr WITTLICH, Sochařství, in: Emanuel POCHE (ed.), Praha národního probuzení, Praha 1980, 247-248.

myšlenku, tak bych chtěla poukázat na Vosmíkovu snahu studovat a přiblížit se vynikajícím dílům umění českého i světového. A z tohoto důvodu jsem skicu Františka Palackého zařadila mezi Vosmíkova raná díla.

2.2.2.3 Kristus na poušti

V druhé polovině devadesátých let nezískal Vosmík mnoho sochařské práce, a tak se rozhodl vytvořit po Zavrženci svoji druhou sochu vzniklou bez objednávky. Ale jaký to byl rozdíl v námětu. Po velké, realisticky pojaté plastice Zavržence, kterou chtěl vyjádřit svůj těžký úděl plný strádání na cestě za uměním, přichází na řadu vyznání jeho bezmezné víry v Krista v nadživotní soše nazvané Kristus na poušti [8]. Již rodiče vštípili Vosmíkovi tuto zbožnost a lásku, jenž mu vydržela po celý život, v dobách dobrých i zlých ho posilovala a stávala se časem stále častějším námětem jeho uměleckých děl. Vosmík se stal také známým a úspěšným sochařem děl s náboženskou tematikou, určených pro kostely, hřbitovy i jiná historická a posvátná místa po celých Čechách i na Moravě. Některé jeho sochy byly, pro svou oblibu, dodávány podle téhož modelu na více míst po celé republice.

Tato Vosmíkova socha Krista na poušti je význačná pro všechna další náboženská díla, zvláště pro jeho četné postavy Krista. Již jako kolářský tovaryš nakreslil charakteristickou hlavu trním korunovaného Krista v medailonu, jenž se zachovala mezi památkami Vosmíkovy dcery a dnes je součástí jeho pozůstalosti v Archivu Národní galerie.⁶² Ke Kristu se tedy vrací i později, k němu se modlí, o něm rozjímá a s ním putuje po celý svůj umělecký život. Teprve v roce 1896 ve svém prvním ateliéru ve Spálené ulici začíná provádět myšlenku, jíž se v mysli zaobíral již dlouhou dobu. Snaží se vystihnout Kristovu božskou důstojnost spojenou s mírností a lidskou pokorou, chtěl zachytit Krista jak se po čtyřicetidenním postu a asketické přípravě ubírá mezi lid hlásat víru. Vosmíkův Kristus má mít životnost, proto je zachycen v pohybu, jak kráčí pouští.

Na počátku své práce si údajně nejprve vytvořil podle skutečné lidské lebky ideálně krásnou i anatomicky přesnou lebku Kristovu. Za model pro postavu si vybral Hatinu, muže statné postavy, který stával modelem i Myslbekovi při modelování sv. Václava. Dal pro něho postavit lešení, kde modelovaný muž přecházel sem a tam, „aby na něm vystihl

⁶² Archiv Národní galerie (pozn. 4).

pohyb chůze, zkrátka, aby socha měla život, nejen třeba propracovaný, přece jen ustrnulý okamžik pohybu, jak vídáme na podobných dílech.“⁶³ Poté, co byl hotov s aktem ve skutečné velikosti, dal pro svůj model v Humpolci utkat domácí hrubé plátno a ušít z něho jednoduchý hrubý šat, do kterého Hatinu oblékl. „A studuje pohyby znovu, jak jeví se na rouchu, pozorně je propracovává na svém návrhu. Šat opravdu tvoří krásnou draperii a zachycuje strukturu domácího plátenického výrobku a tím nemálo přispívá k vyjádření poctivé prostoty Nositele tohoto roucha.“⁶⁴ Tato Vosmíkova snaha po dokonalém zachycení reálného modelu nám ukazuje, že realismus měl být i součástí jeho náboženských děl. Přes všechnu světeckou velebnost a zdrženlivost mají být jeho postavy reálné a živé nejen v gestech, ale i v podání šatů a draperií. V této souvislosti je třeba ještě jednou zmínit, že v téže době Vosmík pracoval společně s Myslbekem v hřebčinci na studii koně a tudíž mohl být ovlivněn Myslbekovou potřebou realistického zobrazení. Vosmík nám ovšem nechtěl předvést Krista jako zcela reálnou postavu, jak by také mohl, a proto jej na druhé straně prostupuje určité idealistické pojetí. Socha si též zachovává klidnou a pevnou klasickou linii. „Vyznačuje se značnou ušlechtilostí a hloubkou pojetí a harmonií myšlenky a plastického výrazu.“⁶⁵ Kristus je tu představen jako tichý chodec, který v dlouhém, hrubém poustevnickém oděvu zvolna zamyšleně kráčí, se skloněnou hlavou a se zkříženýma rukama na prsou. Na tomto díle je možné ukázat ještě jednu stránku Vosmíkovy tvorby, jenž se bude vyskytovat i u děl dalších. Poté, co byl s prvním návrhem hotov, šel jeho fotografii ukázat kardinálu Schönbornovi, který byl nadšený a přišel se ještě tentýž den na návrh do ateliéru podívat. „Na jeho radu zaměnil Vosmík vlasy dle modelu pracované na vlas volně splývající, aby se vlnil k ramenám.“⁶⁶ Jde sice celkem o detail a práci opravdu pomohl, ale tento příklad ukazuje, jak se Vosmík nechal při tvorbě svých děl od objednavatelů ovlivňovat.⁶⁷

⁶³ ŠORM (pozn. 7) 20.

⁶⁴ Ibidem.

⁶⁵ Štěpán JEŽ, Čeněk Vosmík, novinový výstřižek v Archivu NG.

Archiv Národní galerie (pozn. 4).

⁶⁶ ŠORM (pozn. 7) 20.

⁶⁷ Dopis z 10. října 1923 od Josefa Svobody, kaplana v Přívoze, uložen v Archivu Národní galerie.

Zde je celkem přesný popis, jak by si představoval sochu Jezulátka, např. „Šaty at' nedělají veliký klín.“ Žádá, aby Vosmík laskavě sochu podle tohoto popisu formoval.

Archiv Národní galerie (pozn. 4).

Jiným příkladem mohou být připomínky při tvorbě sochy Božského Srdce Páně pro Hostýn, aj.

Ještě než byl návrh zcela hotový, mladému Vosmíkovi zemřela matka. Zanechal tedy práce na modelu a vytesal pro matčin hrob v Humpolci originál Krista [6] z pískovce podle ještě nedokončené skici. Svoji první vlastní postavu Krista.⁶⁸

Když byl model Krista na poušti dokončený, dal podle něho odlít sochu v sádře a poslal ji do Vídně na Jubilejní výstavu Vídeňské společnosti v Künstlerhausu v roce 1898.⁶⁹ Sádrový odlitek na této výstavě zakoupilo ministerstvo kultu a vyučování. Sklidil velký úspěch, proto zmíněné ministerstvo zadalo Vosmíkovi provedení této sochy v bílém mramoru za honorář 5 000 zl.⁷⁰ V květnu roku 1899, po přihlašovací lhůtě, byl pozván Odborem pro výtvarné umění v Praze, aby se zúčastnil pařížské světové výstavy v roce 1900.⁷¹

Tak se Vosmíkova mramorová socha představující Krista na poušti dostala na výstavu do Paříže [192]. Byla postavena do stromořadí na hlavní výstavní cestě nedaleko vchodu. „Všem tisícům návštěvníků výstavy bylo jíti kolem a nikdo téměř nemohl minouti, aby se nezastavil před tímto Kristem. Také Vosmík si zajel do výstavy v Paříži.“⁷² Dojem, kterým zde působila, zaznamenala Eliška Krásnohorská. „Vstoupili jsme do zeleného svěžího stromořadí a první, co můj zrak trvale upoutalo, byla vysoká štíhlá socha z bílého mramoru, zvaná: „Le Christ dans le dessert“ (Kristus na poušti). Rozměry sochy byly nanejvýš harmonické, a celek byl provanut okouzující ušlechtilostí. Hlava byla jemně, jakoby měla naznačovati skromnost, k levé straně nakloněna, ruce, ach, ty

⁶⁸ Její podoba pravděpodobně zachycuje vzhled sochy před doporučením kardinála Schönborna ohledně Kristových vlasů.

⁶⁹ ANONYM, Sochařství na výstavě v Rudolfinu a ve Vídni r. 1898, in: Volné Směry II, 1898, 380.

⁷⁰ ANONYM, Auf der Wiesner Jubiläums-Kunstaussstellung, in: Bohemia LXXII, 1899, 6.

ANONYM, Z vídeňské výstavy v „Künstlerhausu“, in: Volné Směry II, 1898, 425-426.

„Myslbeč byv dotázán, co by se mělo za sochu Vosmíkovi zaplatit, navrhuje 5 000 zl., profesor Helmer zvyšuje úhradu tu na 7 000 zl. Model Vosmíka sám stál 3 000 zl., ježž musel také odvésti.“

ŠORM (pozn. 7) 21.

⁷¹ Je pozván, i když je po přihlašovací lhůtě, protože je zapotřebí hodně vystavovatelů, neboť na 60 vystavovatelů připadá 1 porotce.

Dopis z 10. května 1899 od Odboru pro výtvarné umění v Praze.

Archiv Národní galerie (pozn. 4).

⁷² ŠORM (pozn. 7) 22.

V Archivu NG je fotografie sochy Krista na poušti umístěná v aleji. Tato fotografie byla patrně pořízená na pařížské výstavě.

Archiv Národní galerie (pozn. 4).

nezapomenutelně krásné ruce, modelované s přímo antickým půvabem, byly v měkkém pohybu přes prsa složeny. Zdálo se mně, jakoby socha ponenáhlu oživovala, jakoby chtěla kráčet ku předu, by hlásala svojí nadpozemskou vznešeností všude jen mír a lásku...⁷³ Socha měla řadu obdivovatelů, a to i takových, kteří uvažovali o jejím zakoupení.⁷⁴ A nejen z řad návštěvníků, především ji ocenila i mezinárodní umělecká komise, jenž tuto sochu vyznamenala diplomem čestného uznání.⁷⁵

I přes získané ocenění nebyl její další osud po návratu z Paříže nikterak záviděníhodný. Tato socha byla původně určena pro „seminářský chrám Páně, jenž se měl stavěti spolu s arcibiskupským seminářem v Praze na Petříně v zahradě seminářské...“⁷⁶ Protože stavba nemohla být provedena, obrátil se biskup Fr. Krásl jménem metropolitní kapituly na ministerstvo, aby byla tato socha darována chrámu sv. Víta, což se povedlo. „Bude státi na hrobě nejd. arcibiskupů kardinála Schwarzenberga a kardinála Schönborna, pak na hrobě ostatních arcipastýřů, kteří v hrobce arcibiskupské v kapli sv. Vojtěcha u sv. Víta odpočívají...“⁷⁷ Toto celé jednání trvalo šest let. Zato byla socha posléze velmi rychle odstěhována. Novým útočištěm se jí zásluhou ředitele Říhánka stal letní refektář Klementina.⁷⁸ Nyní se nachází opět v katedrále sv. Víta na nároží Svatováclavské kaple.

V roce 1900 bychom sochu Krista na poušti našli ještě na výstavě Krasoumné Jednoty v Rudolfinu, kde kritika ze Zlaté Prahy zaujala svou účinnou jednoduchostí. Byla vystavena společně s Vosmíkovou Madonou v loubí, o níž se již tento kritik tak pochvalně

⁷³ Eliška KRÁSNOHORSKÁ, Z denníku návštěvatelky světové výstavy 1900 v Paříži, in: Kalendář paní a dívek 1901, 71.

⁷⁴ Vosmík dostal dopis od V. Brožíka z Paříže. Brožík píše, že je poptávka po Kristu v mramoru, jestli je na prodej a co by za něho Vosmík žádal.

Dopis z 9. září 1900 od Odboru pro výtvarné umění v Praze.

Archiv Národní galerie (pozn. 4).

⁷⁵ Tento diplom se nachází ve Vosmíkově pozůstalosti v Archivu Národní galerie.

Ibidem.

⁷⁶ ANONYM, Vzácný dar velechrámu sv. Víta, in: Vlast XXIII, 1906-1907, 90.

⁷⁷ Ibidem.

Co se týče financí, tak je zde zmíněna cena za mramor, z něhož byla socha zhotovena - 24 000K, a také částka za zhotovení vyplacená Vosmíkovi - 16 000K, přičemž cena za práci je hodnocena jako vyšší než 20 000K.

ANONYM, Eine neue Zierde des Skt. Veitsdomes, in: Politik XLV, 1906, 4.

⁷⁸ Více uvádí Antonín Šorm.

ŠORM (pozn. 7) 23-24.

nevyjadřuje.⁷⁹ Rokem 1901 je datována nadživotní socha Krista na poušti z tyrolského mramoru umístěná v arkádách na Vyšehradském hřbitově, na hrobě rodiny Kasalovských [17]. Na téže hřbitově, na hrobě rodiny Bromovských, je i její opět nadživotní varianta z roku 1902 s nápisem „Já jsem vzkříšení a život“. Je zhotovena z mramoru a představuje žehnajícího Krista a klečící ženu [18], v jejíž tváři Vosmík zachytil podobu paní Bromovské.⁸⁰ Tato skupina byla v sádře vystavena v roce 1902 na 63. výroční výstavě Krasoumné jednoty v Rudolfinu [193].⁸¹ „Čeněk Vosmík při svém náhrobku uvázl tentokrát na pouhém sestavení dvou modelů a všechna péče ruky nenahradí sílu uměleckého momentu, který by koncepci i provedení vynesl nad těžkou hroudu země.“⁸² Jiná varianta, znovu nadživotní, ale tentokrát vytesaná z pískovce, se nachází pro změnu na Olšanských hřbitovech v Praze, na hrobě Milosrdných bratří (1916) [75]. Znárodnuje Krista, který pravou rukou žehná a levou rukou si ukazuje na srdce umístěné na hrudi. To jsou snad jediné odchylky od původního originálu. Jedná se tedy o sochu Božského Srdce Páně odvozenou z podoby Krista na poušti vystaveného v Paříži.

Dodnes se dochovalo také několik sádrových odlitků Vosmíkovy sochy Krista na poušti. Národní galerie vlastní tuto plastiku dokonce v nadživotní velikosti. Ve zmenšené podobě se pak po jedné nacházejí v depozitáři Muzea hlavního města Prahy a v depozitáři Muzea dr. Aleše Hrdličky v Humpolci.⁸³ V Humpoleckém muzeu se navíc nalézají i její podoba z umělého kamene, bohužel značně poškozená.

Socha Krista na poušti, vystavená a oceněná na světové výstavě v Paříži v roce 1900, je zvláště charakteristické a zároveň jedno z vrcholných Vosmíkových děl, „ba jedno

⁷⁹ M. (pozn. 40) 370-371.

⁸⁰ ŠORM (pozn. 7) 25.

Dopis z 5.11. 1900, Čeněk Vosmík.

Archiv Národní galerie (pozn. 4).

⁸¹ Fotografie z výstavy s Vosmíkovou skupinou se nachází v Archivu NG.

Ibidem.

⁸² M., Z výroční výstavy v Rudolfinu, in: Zlatá Praha XIX, 1902, 371.

⁸³ Obě jsou stejně vysoké (78 cm) a mají stejnou signaturu vpravo zboku, VOSMÍK.

V případě humpoleckého odlitku nejde o „předlohu pro sochu autorovy matky na humpoleckém hřbitově“, jak je uvedeno v popisu této sochy, ale o konečnou podobu Krista na poušti.

Socha Krista na poušti na hrobě Vosmíkovy rodiny pravděpodobně zachycuje její vzhled před doporučením kardinála Schönborna ohledně podoby Kristových vlasů.

z našich nejlepších plastik náboženských.“⁸⁴ Vedle své obsahové a formální stránky se vyznačuje i výborným řemeslným provedením v mramoru. Vosmík byl výtečný kameník, měl cit pro materiál a dokázal z něho vydobýt skutečně plastický tvar a objem.

⁸⁴ JEŽ (pozn. 62).

E. Sv., Osmdesátka Mistra Čeňka Vosmíka, in: Lidové listy VII (XXI), 1940, novinový výstřižek v Archivu NG.

Archiv Národní galerie (pozn. 4).

3. Tvorba pozdější

3.1 Dílo alegorické a dekorační

V oblasti profánního umění se Vosmík na veřejnosti prosadil svým monumentálním sousoším Pasterce z býkem (1893) [2], za nějž obdržel druhou cenu společně s Bohuslavem Schnirchem. Tímto dílem dokázal, že má cit i schopnosti pro vytváření znamenitých prací určených k výzdobě veřejných míst. Přestože se snažil obesíláním dříve zmíněných veřejných soutěží získat další šanci tento předpoklad dokázat, tak následující příležitost dostal až v roce 1904, kdy pro radnici v Náchodě vytvořil sochu rytíře Hrona [26], zakladatele města i hradu Náchoda, v nadživotní velikosti, který se levou rukou opírá o štít se znakem. „V pravé ruce drží svinutou listinu s visutou pečetí, značící zakládací listinu města a udílení městského znaku.“⁸⁵ V poklidu, vědom si důležitosti okamžiku, téměř s přísným výrazem shlíží na město. Ovšem téhož roku Vosmík začal pracovat i na výzdobě další budovy, na práci mnohem významnější, a to nejen co do rozsahu prováděné výzdoby a jejího věhlasu, ale i co se týče jeho setkání s předním architektem, se kterým později spolupracoval na mnoha dalších dílech, a který mu často poskytoval návrhy a podněty pro jeho sochařskou tvorbu. Tím mužem byl Josef Fanta a jednalo se o výzdobu nádraží císaře Františka Josefa, dnes Hlavního nádraží v Praze. Nejprve Vosmík vytvořil dvě pískovcové alegorické postavy opřené o zeměkouli s okřídleným kolem na vrcholu a další drobnější figurální dekorace jako ozdobu jižní nádražní věže [27]. Později ve své práci pokračoval i na obou středních věžích [29], jejichž výzdoba je však totožná. Hlavním dekorativním prvkem jsou zde kamenné postavy atlantů podpírající římsu [30], na které jsou opět umístěna okřídlená kola jakožto symbol železnice. Vosmíkova tvorba byla v té době, ostatně jako po celý jeho život, zaměřena převážně na díla s náboženským námětem, a tak další práci profánního charakteru získal až v roce 1910. I zde byl jeho spolupracovníkem Josef Fanta.⁸⁶ Vosmík vytvořil čtyři postavy štítonošů držící znaky svých vlastí [46], Moravy, Ruska, Francie a Rakouska, které se hrdě rozhlíží do všech světových stran. Umístěny jsou v rozích Mohyly míru u Slavkova. U jejího vstupu jsou pak

⁸⁵ Dopis z 6.12.1902 od starosty Náchoda Josefa Bartoně architektu Františku Podhajskému. Archiv Národní galerie (pozn. 4).

⁸⁶ Aleš FILIP, Secesní chrámy na Moravě a ve Slezsku, Brno 2004, 180-187.

od Vosmíka dvě ideálně ztvárněné ženské postavy s realisticky pojatým oděvem. Truchlící matka [48], s tváří ukrytou v dlaních, a Dívka s věncem [47] neskrývají svůj žal nad válečnými událostmi.⁸⁷ Brzy nato již Vosmík pracuje na výzdobě nové prostějovské radnice [50]. Na její průčelí navrhuje alegorické skupiny v životní velikosti, Město Prostějov pečuje o vzdělání mládeže [53] a Město Prostějov bere v ochranu svoji chudinu [52], sochu Pravdy [51] i drobnější dekoraci v podobě dětských skupin a orlů (1911 - 1912). Souhlasí, aby sochařské práce v kameni provedla místní firma Josefa Bernauera. Protože mu však záleží na uměleckém provedení v kameni, tak by chtěl „dohotoviti všecky hlavy a ruce a provést korekturu všech ostatních prací“.⁸⁸ V pracovně primátora jsou pak ve stropních kazetách štukové výplně s motivy dvanácti měsíců a v zasedací místnosti primátora štuky s motivy čtyř ročních období.⁸⁹ Práci menšího rozsahu dělal pro fasádu pražského Waldesova muzea v roce 1918. Jednalo se o pískovcovou alegorii Vědy [80].⁹⁰ Tato alegorie byla také v malém měřítku aplikována na bronzové plaketě [81], jedné z mála Vosmíkových prací drobného měřítka.

Na vrchol štítu radnice v Klatovech navrhl ve dvacátých letech alegorii Moci [103] (1924), polofiguuru štítonoše s českým znakem a žezlem. V kameni ji realizoval sochař Vilém Glos.⁹¹ V roce 1924 byla v nikách schodiště také osazena poprsí slavných rodáků Klatov, Pavla Kristiána z Koldína [106] a Václava Matěje Krameria [105] z umělého kamene.⁹² Téhož roku si Hospodářské družstvo statkářů a nájemců objednalo pro svůj nový

⁸⁷ Nadživotní velikost. Tesáno v hořické sochařské škole.

ŠORM (pozn. 7) 36.

Více: Alois SLOVÁK, Na bojišti slavkovském, Brno 1922, 82.

⁸⁸ Dopis z 1. 8. 1911, Čeněk Vosmík, Archiv NG.

Vosmíkův zásah potvrzuje i architekt Kepka, neboť ve svém dopise o soše Pravdy píše, že je zapotřebí Vosmíkovy korektury, protože „firma Bernauerova provedla vše příliš sladce“.

Dopis z 30.6. 1913, K. Kepka, Archiv NG.

Archiv Národní galerie (pozn. 4).

⁸⁹ Ty jsou patrně přizpůsobeny přání architekta Kepky, který posílá Vosmíkovi podklad pro 12 měsíčních alegorií na prostějovskou radnici s popisem „reliéfy né mohutné, jemné, děcka hodně baculatá, mánesovská.“

Dopis z 10.10. 1912, K. Kepka, Česká vysoká škola technická v Brně.

Ibidem.

⁹⁰ Dnes je zde galerie Deset.

⁹¹ Dopis z 21.4.1925, Klatovy, Josef Janovský.

Archiv Národní galerie (pozn. 4).

⁹² Dopis z 11.9. 1924, Obec královského města Klatov.

dům v Praze dvě alegorické sochy. Vosmík jim vypracoval alegorickou skupinu muže s kotvou (Merkur) a ženy s klasy a kohoutem, kteří se opírají o festony a korunou ozdobený znak [104]. Na tomto znaku je zobrazen úl a pšeničné klasy. Postavy představují Obchod a Zemědělství.⁹³ V roce 1925 Vosmík znovu pracuje pro Klatovy. Byly u něho objednány alegorie Spořivost [112] a Práce [113] opět pro niky na schodišti radnice. Ty Vosmík představil jako ideálně krásné a prostě pojaté ženy, Spořivost s úlem a Práci se srpem.⁹⁴ Pro úplnost je třeba ještě dodat, že i v Klatovech byl Vosmík Fantovým spolupracovníkem. Z tohoto důvodu byl Vosmík ještě osloven ohledně vypracování Fantova portrétu pro bronzovou pamětní desku na radnici. To však Fanta patrně odmítl, neboť deska zhotovena nebyla.⁹⁵ V roce 1927 byla přijata Ministerstvem pošt a telegrafů jeho nabídka na zhotovení modelu a následně bronzové alegorie s názvem Genius poštovníctví (1928) [128].⁹⁶ Představuje spoře oděného hochu, který běží po jakémsi poměrně vysokém výběžku a v natažené ruce vyzdvihuje poštovního holuba. Mohutně působí zem, po které chlapec běží, ovšem jeho postava je spíše drobná a šlachovitá. Genius měl patrně úspěch, neboť bylo ministerstvem objednáno ještě celkem devět bronzovaných odlitek ve dvou várkách.⁹⁷ Ostatně i mnoho jiných Vosmíkových děl bylo takto rozšiřováno pomocí zmenšených odlitek, většinou ve velikosti malého modelu, a to provedených nejen v patinované sádře, ale i v bronzu, jak vyplývá z Vosmíkovy korespondence.⁹⁸ Další práci drobného měřítka vytvořil ve dvacátých letech pro

Ibidem.

⁹³ Určeno pro dům na Havlíčkově náměstí v Praze.

Nyní je bronzový odlitek majetkem NG v Praze, inv. č. P 2443.

Dopis z 1.5. 1924, Hospodářské družstvo statkářů a nájemců v Praze.

Ibidem..

⁹⁴ Dopisy z 24.3. 1925 a z 9.4. 1925, Obec královského města Klatov.

Ibidem.

⁹⁵ Dopis z 14.1. 1927, Stavební oddělení města Klatov. Dotazují se, zda dal J. Fanta souhlas s portrétem pro bronzovou plaketu na radnici.

Ibidem.

⁹⁶ Dopis z 2.12. 1927, Ministerstvo pošt a telegrafů, Archiv NG, Přijímají nabídku na modely i bronzový odlitek za cenu 26 000,- Kč.

Ibidem.

⁹⁷ Dopis z 27.8. 1929 a z 31.10. 1929, Ministerstvo pošt a telegrafů, Archiv NG.

Ibidem.

⁹⁸ Ibidem.

Československého Orla, katolickou sportovní organizaci. Nejprve to byla plastika Orla s roztaženými křídly [164] určená jako zakončení žerdě orelského praporu (1923)⁹⁹ a o něco později dvě bronzové medaile. První byla určena pro vítěze na II. celostátním sletu, Svatováclavských dnech Orelstva, které se konaly v roce 1929. „Na jedné straně budiž motiv tělocvičný s nápisem „Československý Orel vítězí“, na druhé straně motiv národní s nápisem „Víra, vlast, síla [168].“¹⁰⁰ Motiv národní je vyjádřen křesťanským rytířem, který ochraňuje ženu s dítětem, za nimi je skolený jednohlavý drak. Mohlo by se tedy jednat o sv. Jiří.

Druhá medaile s nápisem „Československý Orel zásluze“ byla zadána v roce 1931 a je na ní zobrazen cvičenec nesoucí vavřínový věnec [172].¹⁰¹ Poslední velkou Vosmíkovou zakázkou byla část kamenné figurální výzdoby budovy Ministerstva obchodu a patentního úřadu v Praze [139], jejímž projektantem byl opět architekt Josef Fanta (1925 - 1926). Vosmík vytvořil šest alegorií pro západní průčelí budovy, z nichž čtyři stojící, Inženýrství, Chemie, Matematika a Fyzika, jsou umístěny na balkonu. Zbývající dvě ležící figury, Průmysl a Obchod, jsou usazeny na štítě. Pro portál jižního průčelí Vosmík navrhl dvě postavy atlantů a byla mu zadána i bosáž této části.¹⁰²

Například bronzový odlitek Krista na kříži prodával ve svém obchodě František Anýž, přičemž Vosmík dostával autorský honorář.

Dopis z 2.11. 1933, František Anýž, Archiv NG.

Ibidem.

Podobně Vosmík spolupracoval i s Chráněným družstvem Pelhřimov na rozmnožování odlitků s náboženskou tematikou.

⁹⁹ ŠORM (pozn. 7) 36.

Archiv Národní galerie (pozn. 4).

¹⁰⁰ Dopis z 12.12. 1928, Výbor Svatováclavských Dnů Orelstva v Praze 1929, Archiv NG.

Ibidem.

Plaketa patrně vydaná při této příležitosti byla na aukci České numismatické společnosti dne 16. 5. 2010.

Nabídkový katalog na aukci dne 16. května 2010,

http://www.numismatika.cz/CNS-Kromeriz/K102_Katalog/102kat2101.htm, vyhledáno 5.6. 2012.

¹⁰¹ Dopis z 20.1. 1931, Ústřední rada československého Orla Brno.

Archiv Národní galerie (pozn. 4).

¹⁰² Korespondence z let 1930-1931, Stavební výbor novostavby budovy ministerstva obchodu a patentního úřadu v Praze, Archiv NG.

Ibidem.

3.2 Nerealizované modely a návrhy

Vosmík vytvořil v této době také několik návrhů nerealizovaných pomníků, určených převážně pro Prahu. Ovšem hned nejstarší návrh z této doby, návrh pomníku Hadži Dimitra (1911) [182] vznikl pro Slivno v Bulharsku. Představuje vítězství vojevůdce Hadži Dimitra nad nepřítelem, a to snad až příliš silným výrazem, totiž nohou opřenou o jeho hlavu. Po stranách pomníku jsou dva reliéfy, na jednom boku je reliéf loučení s matkou a na druhém reliéf přísaha jonáků. Nejnižší jsou v rozích pomníku umístěné čtyři figury orlů s roztaženými křídly. Model v jedné pětině skutečné velikosti byl Vosmíkem zaslán do Slivna, ale díky politickým událostem na Balkáně byl konkurz nejprve odložen na rok 1914.¹⁰³ A později k němu již pravděpodobně nedošlo.¹⁰⁴ Patrně v letech 1913 - 1915 Vosmík vytvořil návrh na jezdeckou sochu Jana Žižky z Trocnova pro Prahu Žižkov, jejíž kresebný návrh s heslem „Kalich“ se dochoval v Archivu Národní galerie [183]. Na výstavě v Klementinu v roce 1924 byl vystaven Český lev (1915), který byl patrně fragmentem modelu na tento Žižkův pomník.¹⁰⁵ K tomuto bych chtěla ještě zmínit sochy z umělého kamene, které objednal ing. Teyrovský pro park u své vily ve Všenorech - sv. Václava [130], Mistra Jana Husa [129] a pamětní desku architekta Aloise Dlabače [136].¹⁰⁶ Nalezneme zde také zcela zarostlou jezdeckou sochu Jana Žižky z Trocnova [191], která však není mezi objednanými pracemi zmíněna. Domnívám se, že ing. Teyrovský zadal všechny plastiky Vosmíkovi a mohlo by se tedy jednat o dodatečnou realizaci jeho návrhu Žižkovy jezdecké sochy. Vosmík navrhl ještě jeden pomník Jana Žižky, který představoval stojícího Žižku s listinou v jedné ruce a mírně zdviženým palcátem v ruce druhé [188].¹⁰⁷ Následuje návrh na pomník spisovatele Svatopluka Čecha (1916 - 1918) [184], jehož sádrový model byl také vystaven na výstavě Vosmíkových děl v Klementinu v roce 1924. Z tohoto návrhu se ve Vosmíkově pozůstalosti zachovala pouze fotografie básnickovy postavy v prostém postoji, se snad až příliš zdůrazněným kontrastem, s knihou

¹⁰³ Dopisy z let 1912-1914, Komitét vojvoda Ch. Dimitr, Archiv NG.

Ibidem.

¹⁰⁴ Ibidem.

¹⁰⁵ ŠORM (pozn. 7) 36.

¹⁰⁶ Archiv Národní galerie (pozn. 4).

¹⁰⁷ Fotografie modelu je v Archivu NG.

Ibidem.

položenou v levé ruce a realisticky pojatou tvář. Pomník dalšího českého velikána byl tentokrát věnován Bedřichu Smetanovi (1926) [185]. Pokud lze z jeho dochované fotografie soudit, tak jeho postava poněkud připomíná figuru Svatopluka Čecha. Smetana má však místo knihy na prsou opřený patrně notový záznam, do kterého ukazuje. O stupeň níže jsou zřejmě rozmístěny postavy jeho oper a úplně na krajích dva hudebníci sedící na lvech, z nichž jeden Smetanovi podává vavřínový věnec. Jako poslední bych zmínila návrh pomníku Elišky Krásnohorské [186] z roku 1929, který představuje poněkud strnule sedící spisovatelku s mírně rozevřenou knihou v ruce, jejíž obličej je částečně podobný tváři Genia poštovnictví (1928) [128].¹⁰⁸

3.3 Portréty

Sochař Vosmík provedl také celou řadu portrétů, ve kterých „vystihuje skutečnost ne ostrým vypracováním podrobností, ale jistým smyslem vystihuje charakter portrétované osoby. Z nich dýše nejen život a právo na skutečnost, ale promlouvá i duše.“¹⁰⁹

Plné plastické modelace a realistického pojetí jsou obě bronzové bysty univerzitních profesorů Jana Erazima Vocela [15] a Jana Krejčího [16] z roku 1900, osazené na schodišti Národního muzea. Takový je také tentokrát mramorový portrét paní Josefiny Brdlíkové (1908) [43], nacházející se v arkádách vyšehradského hřbitova. Její živoucí plnokrevný obličej je zahalený do jemně propracovaného krajkového šátku. Vosmík zde dokázal výborné řemeslné provedení hladkých objemů i detailně zpracovaného šátku. Další skutečně realisticky pojatá tvář představuje spisovatelku, slečnu Marii Uherkovou (1912)

¹⁰⁸ Dopis z 3.8. 1929, Ženský výrobní spolek český, Archiv NG.

Ibidem.

Sádrové modely pomníku jsou v Národní galerii a v Muzeu Dr. Aleše Hrdličky v Humpolci.

Humpoleckému muzeu byl tento model darován Vosmíkem v roce 1943 (jako vyjádření děků za jmenování čestným členem muzejní společnosti).

Dopis z roku 1943 ze sbírek muzea, inv. č. H 8.625, Muzeum Dr. Aleše Hrdličky v Humpolci.

Zcela jinak ovšem sochu hodnotí článek v níže uvedeném periodiku, jenž má tvář E. Krásnohorské za „ukázkou jeho (Vosmíkova) nadání portrétního“.

ANONYM, Mistr Čeněk Vosmík sedmdesátníkem, in: Československá žena VII, 20.4. 1930, 117.

¹⁰⁹ ŠORM (pozn. 7) 14.

[56], což je však patrné především v provedení modelu.¹¹⁰ Finální podoba ztratila svoji bezprostřednost a také téměř svoji tvářnost, snad i vlivem povětrnostních podmínek na užitý materiál. Tentokrát Vosmík utvořil celou postavu sedící dívky držící na kolenou otevřenou knihu. Dojem z tohoto náhrobku z chuchelského hřbitova v roce jeho vzniku popsal F. X. Harlas: „... podobizna M. Uherkové, čistý profil měkce se modelující nad pozadím zastíněné desky, je zdařilé dílo zkušeného sochaře. Vše drženo v prostých liniích a v plochách dle možnosti klidných, právě proto však i tu je nálada velkého tohoto reliéfu tak lyricky pravdivá.“¹¹¹ O něco málo později provedl Vosmík tváře jiných vážených občanů, realisticky zvládnuté a se sebevědomým výrazem. Například bronzovou bystu Josefa Kostky (1914) [64] na Olšanském hřbitově v Praze, pod kterou jsou reliéfně provedené složené ruce s lipovou ratolestí. Nebo oválný bronzový reliéf profesora MUDr. Karla Pavlíka ozdobený girlandou a doplněný po stranách dvěma deskami s reliéfy dětských skupin (1915) [68] na hřbitově v Klatovech. V domažlickém parku je Vosmíkova bysta zdejšího významného rodáka MUDr. Antonína Steidla (1919) [86]. Za zmínku stojí též dvě tváře mladých dívek, z nichž podobizna Ilušky Bořkovicové s květinami v náručí (1916) [74] na reliéfním náhrobku v Praze Bubenči má spíše konejšivý výraz děvčátka, kterým jako kdyby utěšovala pozůstalé. Oproti tomu poklidný výraz Leontýny Singerové (kolem 1919) [83], na náhrobku na pražském židovském hřbitově, vyzařuje již jistou životní zkušenost.

Vosmíkova portrétní tvorba pokračovala i ve dvacátých letech, například podobiznou bývalého starosty Domažlic Maxe Duffka (mezi lety 1926 - 1930) [119] umístěnou na zdejším hřbitově. Tento Duffkův portrét byl o něco později doplněn o odznaky jeho čestných funkcí a použit ještě jednou pro pamětní desku osazenou na jeho domě v Domažlicích (1930) [135].¹¹² Z roku 1927 jsou pamětní desky s portréty sbormistrů pražského Hlaholu, Karla Bendla a Karla Knittla [127], které jsou si ve výrazu očí poměrně podobné. Hned příštího roku vytvořil Vosmík bronzovou bystu ministra Františka Noska (1928) [166] a dvě spojené bysty jeho dětí, Františka a Anušky (1928) [168], v jejichž

¹¹⁰ Fotografie modelu se nachází v Archivu Národní galerie.

Archiv Národní galerie (pozn. 4)

¹¹¹ HARLAS (pozn. 45) 2.

¹¹² Dopisy z let 1930 - 1931 od K. Kůstky, Archiv NG.

Archiv Národní galerie (pozn. 4).

Mimo jiné v březnu 1931 objednává odlitky portrétu M. Duffka, takového, jaký je na hřbitově.

tvářích se zračí ještě dětská nevinnost. Následující rok vznikla nadživotní bronzová postava dívky s usměvavou tváří a s lilí v rukou, portrét Heleny Vosmíkové (1929) [131], pro její hrob na hřbitově ve Žluticích.¹¹³ Patrně téhož roku vznikla i bronzová bysta ředitele pošt a telegrafů Maxmiliána Fatky (1929) [134], která je nyní majetkem Poštovního muzea.¹¹⁴

Ve třicátých letech byly Vosmíkem vytvořeny dva reliéfní portréty, a to architekta Aloise Dlabače (kolem 1930) [136] pro pamětní desku umístěnou v bývalém parku ing. Teyrovského ve Všenorech a architekta Antonína Balšánka (1936) [147], také pro pamětní desku na dům v Praze na Újezdě, který tento architekt věnoval Svatoboru. Patrně v roce 1930 Vosmík navrhl bystu Marie Stejskalové [137], lékařky a starostky České dětské ozdravovny v Crikvenici (Chorvatsko), umístěnou před domem této ozdravovny.¹¹⁵ Kolem roku 1934 vznikla velice jednoduše pojatá bysta Xaverie Fürgottové [173], generální představené školských sester řádu sv. Františka na Břevnově.

3.4 Dílo náboženské

„Vosmík je umělec vážný, nábožensky cítící, a tak sochy světců i jiné práce církevním účelům sloužící jsou vlastním jeho oborem.“¹¹⁶

Po úspěchu, který měla Vosmíková socha Krista na poušti na pařížské Světové výstavě v roce 1900, následoval o dva roky později zdar v podobě vyhrané soutěže na skici soch světců pro západní průčelí katedrály sv. Víta na pražském hradě. Do soutěže došlo od 26ti sochařů celkem 60 návrhů a modelů.¹¹⁷ Vosmík soutěž pod heslem „13“ obeslal dvěma

¹¹³ Dnes je umístěna na hřbitově v Humpolci.

¹¹⁴ Dopis z 28. 5. 1928, Čeněk Vosmík, Archiv NG. Nabídka na portrét Dr. M. Fatky v životní velikosti, model v sádře (v. 70 cm) a odlití v bronzu.

Archiv Národní galerie (pozn. 4).

V roce 1930 byl na výstavě Vosmíková díla, kterou uspořádalo Chrámové družstvo Pelhřimov. Vročení 1929. Antonín ŠORM, Chrámové družstvo oslavuje sedmdesátiny Čenka Vosmíka, in: Lidové listy 1930, 5.

¹¹⁵ Dopis z 28.5. 1930, Archiv NG.

Archiv Národní galerie (pozn. 4).

¹¹⁶ Antonín ŠORM, Několik episod ze života Vosmíkovy, Výstřižek z Archivu NG.

Ibidem.

¹¹⁷ Ročník Jednoty pro dostavění hl. chrámu sv. Víta v Praze, 1902, 8. Archiv Pražského Hradu, <http://www.prazskyhradarchiv.cz/archivPH/index.cfm?event=clanky&path=2>, vyhledáno 16.6. 2012.

návrhy. Byly to modely sv. Kateřiny a sv. Kláry, které si získaly hlasy poroty, ale k jejichž provedení nedošlo.¹¹⁸ Jednohlasným usnesením uměleckého odboru Jednoty pro dostavění hlavního chrámu sv. Víta mu však bylo zadáno „ provedení a dodání pomocných modelů pro tři sochy světců, a to sv. Basilika, sv. Jana Zlatoústého [19] a sv. Cyrilla Alexandrijského.“¹¹⁹ Ty byly posléze realizovány v kameni a umístěny na severní věži západního průčelí katedrály ve výši patra, takže kvality těchto dekorativních soch lze při pohledu odspoda jen těžko ocenit.

Následujícího roku Vosmík vytvořil pro vrchol štítu Hlávkovy koleje v Praze bystu knížete sv. Václava (1903) [24], která má ruce sepnuté k modlitbě. Dále ještě Kristovu hlavu (1903) [23] jako ozdobu brány hřbitova ve Staré Boleslavi, kde je Kristus se svým vážným pohledem a nebývale mohutně ztvárněným obličejem zobrazen jako alfa a omega všeho bytí. Zcela jinak pojatá, ale pro Vosmíka více charakteristická, je Kristova hlava korunovaná trním (1909) [38], s nápisem Utrpením k světlu, vytvořená v bronzu pro hrob profesora Františka Augustina na pražském Vyšehradě.¹²⁰ Tento model pak Vosmík použil ještě o rok později pro hrob sestry biskupa J. Doubravy, Johanny Holznerové (1910) [44], na poučovském hřbitově v Hradci Králové, tentokrát s nápisem Já jsem vzkříšení i život, kdo ve mně věří, byť byl zemřel, živ bude.¹²¹

Vraťme se však zpět, do roku 1904, kdy Vosmík vytvořil z tyrolského mramoru nadživotní sochu Anděla s portrétními rysy zemřelého studenta Vincence Borůvky [25], umístěnou v arkádách Vinohradského hřbitova.¹²² Tento anděl je skutečně plasticky pojatý a výborně zpracovaný.

Dalším Vosmíkovým dílem, později několikrát opakovaným, byla socha sv. Jana Nepomuckého [28], štíhlé postavy, ve zcela tradiční ikonografii, tedy s krucifixem a palmovou ratolestí v jedné ruce, prstem druhé ruky přiloženým u úst na znamení mlčenlivosti, pěti hvězdami kolem hlavy a v obvyklém kanovníckém rouchu s biretem na

ANONYM, Výsledek soutěže (sekce Zprávy umělecké), in: Dílo I, 1903, 44.

¹¹⁸ Sádrové modely sv. Kateřiny (P 659) a sv. Kláry (P 660) jsou majetkem Národní galerie v Praze.

¹¹⁹ Dopis z 22.11. 1902 od Kamila Hilberta, Archiv NG.

Archiv Národní galerie (pozn. 4).

¹²⁰ Dopis z 9.6. 1909, Čeněk Vosmík, paní Augustinové, Archiv NG.

Ibidem.

¹²¹ Podle typu použitého písma nápisů byl v obou případech Vosmík spolupracovníkem Josefa Fanty.

¹²² ŠORM (pozn. 7) 25.

hlavě. Byla vytesána pro Svatojánské Proudny v roce 1905, následně pro průčelí kostela narození sv. Jana Křtitele ve Vraném u Peruce (1908) [34], pro Arcibiskupský palác v Praze (1909) [42] a pro památník na mostě mezi Tajanovem a Klatovy (1912).¹²³ Varianta této sochy se nachází například na průčelí kostela sv. Cyrila a Metoděje v Karlíně (1911 - 1912) [54].

Dalším vypočteným světce byl český kníže sv. Václav, jehož socha se nachází na konci hradní rampy u Kajetánky [31]. „Tu na náklad světícího biskupa svatovítské kapituly Františka Krásla vymodeloval sochař Vincenc (Čeněk) Vosmík a v roce 1906 z hořického pískovce vysekala sochařská škola v Hořicích. ... je mj. zajímavá tím, že na rozdíl od většiny svatováclavských soch kníže (zřejmě s přihlédnutím k prostorovým dispozicím místa) drží korouhev v levé ruce a štít přidržuje pravou.“¹²⁴ „Socha klidným a ušlechtilým řešením příjemně působí a je trvalou ozdobou památného místa.“¹²⁵ I dnes sv. Václav působí klidem a rozvahou, ale spíše než ona monumentalita Vosmíkových raných děl z něho vyzáruje dekorativní pojetí. Její kopie z umělého kamene byla vytvořena v roce 1928 pro park ing. Teyrovského ve Všenorech [130]. Varianty pak známe z galerie soch světců na průčelí karlínského kostela sv. Cyrila a Metoděje (1911 - 1912) [54] a z památníku blanických rytířů v čele se sv. Václavem ve Voticích (1923 - 1937) [148]. Ty mají na rozdíl od předchozí sochy místo knížecí čapky svatováclavskou přilbu a štít přidržují místo pravé rukou levou, jinak jsou oděny ve stejné drátěné košili s pláštěm, u pasu mají meč a štít se svatováclavskou orlicí. V souladu se svým určením drží sv. Václav z karlínského kostela svoji sejmoutou přilbu pokorně v ruce. Sv. Václav v čele blanických rytířů s přilbou na hlavě naopak hrdě svírá v pravé ruce korouhev. Nachází na podstavci s nápisy, vedle kterého jsou desky s reliéfem znázorňujícím více jak dvě desítky stojících ozbrojených rytířů.¹²⁶ Další socha svatého Václava pochází z roku 1929. Tato se nachází na Starém městě v Praze. Konkrétně stojí na severním průčelí nemocnice Na Františku (původně nemocnice Milosrdných bratří) vedle dalších tří Vosmíkových pískovcových soch, sv. Jana z Boha, archanděla Michaela a sv. Josefa [132]. Sv. Václav se svým předchůdcům podobá svou tváří a několika dalšími detaily. Přestože má v ruce kopí, tak je

¹²³ Archiv Národní galerie (pozn. 4).

¹²⁴ Václav RYBAŘÍK, Pražské kamenné sochy svatého Václava, in: Za starou Prahu, XXXIX, 2009, 25.

¹²⁵ ANONYM, Socha sv. Václava, in: Zlatá Praha XXIII, 1906, 371.

¹²⁶ ANONYM, Památník Blanických rytířů, in: Votické noviny 18-19, 3, výstřižek v Archivu NG.

Archiv Národní galerie (pozn. 4).

zde představen více jako kníže než jako rytíř. „Je to sice osmdesát let stará, ale pravděpodobně nejmladší kamenná svatováclavská socha v Praze vůbec.“¹²⁷

Rozsáhlou práci, kterou se pravděpodobně zabýval již od roku 1902, a která byla dokončena v roce 1909, prováděl Vosmík pro průčelí děkanského kostela Narození Panny Marie v Klatovech [36]. Tento kostel rekonstruoval architekt Josef Fanta. Vosmík ve svém dopise z roku 1902 podává ceny na sochařské práce z hořického pískovce a jejich sádrové modely, sochu Panny Marie, sedící sochu Madony s Ježíškem, dva vysoké reliéfy Korunování Panny Marie, dva Anděly a hlavy Adama a Evy [37]. U těchto posledních dvou hlav, určených na konzoly portálu však není uvedeno jejich kamenné provedení.¹²⁸ K tomuto výčtu je ale třeba ještě doplnit sochy sv. Cyrila a Metoděje, pod jejichž postavami jsou konzoly s příkrčenými postavami kameníka a vinaře (či čerta) s hroznem.¹²⁹ Národní galerie v Praze vlastní drobnou plastiku sv. Ivana, která svojí postavou, pojetím draperie i stejně posazenými atributy nápadně připomíná sochu sv. Cyrila z klatovského kostela.¹³⁰ Rozdíl je pouze v podání obličeje. Mohlo by se tedy jednat o původní skicu k soše sv. Cyrila, nebo alespoň o díla vycházející z jednoho vzoru. Dále Vosmík pro klatovský kostel vytvořil sochu trůnícího Krista a sochy apoštolů Petra a Pavla umístěné z každé strany po Kristově boku.¹³¹ Původně zde měla být osazena poprsí celkem šesti apoštolů, ale k tomu vzhledem k nedostatku financí nedošlo.¹³² Dobové mínění o sochách sv. Cyrila a Metoděje ve svém článku přiblížil Antonín Podlaha: „Umělec výborně charakterizoval v sochách svých individuální ráz obou svatých bratří. Sv. Metoděj - toť

¹²⁷ RYBAŘÍK, (pozn. 115) 28.

¹²⁸ Dopis z 24.1. 1902, Čeněk Vosmík, Archiv NG.

Archiv Národní galerie (pozn. 4).

¹²⁹ Msgr.Dr. Jan Nep. Sedlák dal podnět k vytvoření soch věrozvěstů v nadživotní velikosti z hořického pískovce nákladem 2 800K.

Antonín PODLAHA, Sousoší sv. Cyrilla a Metoděje, in: Časopis katolického duchovenstva 1905, 724-725, fotografie 727.

Archiv NG (pozn. 4).

¹³⁰ Vlastně se jedná o dvě plastiky stejné velikosti a vzhledu, sádrovou (P 1933) a bronzovou (P 2217).

Národní galerie Praha.

¹³¹ Ibidem.

Zde se nachází mimo jiné i fotografie Vosmíka na lešení se sádrovým modelem i konečnou pískovcovou sochou trůnícího Krista na průčelí klatovského kostela, s datem 1909.

¹³² Dopisy z 20.1. 1908 a 27.4. 1908, Purkmistrovský úřad královského města Klatov, Archiv NG.

Ibidem.

opravdu imponující postava biskupa víru hlásajícího. Z patriarchální markantní tváře vane pevné přesvědčení o pravdách jimž učí; pravici ukazuje ke kříži, jenž na mohutné žerdi v levici třímá. A jak znamenitě v postavě sv. Cyrilla vystižena byla povaha tohoto světce jakožto mnicha, učence a spisovatele! Asketická jemná tvář světce zírání z kápě mnišské v knihu, do níž pilná pravice jeho píše..... Upozorněti na výbornou draperii rouch, na znamenité propracování detailů bylo by zajisté zbytečno.“¹³³ Práce přizpůsobené svým vzhledem gotické podobě kostela nijak nevybočují z Vosmíkova zaběhnutého typu ideálně pojatých postav světců. Tedy až na konzoly s hlavami Adama a Evy, které jsou patrně částečně ovlivněny provádějícím sochařem Vilémem Glosem.¹³⁴

V roce 1909 prováděl Vosmík dva nadživotní štukové reliéfy do kostela Vzkříšení Páně ve Slavkově na Moravě, Betlém [40] a Golgotu [41]. Jeden znázorňuje narození Krista, druhý je s vyobrazením ukřižovaného Krista jeho protějškem. Golgota je v bronzě, ve velikosti modelu, také v kostele sv. Václava v Praze na Smíchově (1928) [126] a též na smíchovském hřbitově, na hrobě J. Paulyho [154].

Další Vosmíkovou velkou zakázkou bylo zhotovení galerie nadživotních pískovcových soch deseti českých patronů s Kristem uprostřed nad vchodem do kostela sv. Cyrila a Metoděje v Karlíně (1912) [54]. Po Kristově pravici stojí sv. Václav, sv. Ludmila, sv. Prokop, sv. Damián, sv. Kosmas, po jeho levé ruce pak sv. Vojtěch, sv. Anežka, sv. Jan Nepomucký, sv. Benedikt a sv. Norbert. Po stránce čistě umělecké vyzníval úkol v nevděčném řaděni jedenácti velkých figur vedle sebe, bez možnosti rozmanitých pohybových motivů. Přesto se Vosmík pokusil pojmout každou jednotlivou sochu zvlášť, aby se svým postojem a výrazem odlišovala od ostatních světců. I přes své umístění v arkádách nepůsobí tyto plasticky pojaté postavy statickým dojmem. Dobovou kritiku

¹³³ PODLAHA (pozn. 120) 725.

¹³⁴ Jako autor modelu konzoly s hlavou Evy, která je majetkem Vlastivědného muzea Dr. Hostaše v Klatovech, je uveden sochař Vilém Glos.

Vosmík má však v katalogu své výstavy v Klementinu (1924) modely hlav Adama i Evy uvedeny jako své práce, z nichž model hlavy Adama zde byl vystaven.

ŠORM (pozn. 7) 26.

Jeho fotografie se nachází též ve Vosmíkově pozůstalosti s popisem, že ji provedl i s hlavou Evy pro klatovský kostel.

Archiv Národní galerie (pozn. 4)..

Vosmík je jako autor obou konzol zmíněn i v článku F. Vaňka.

Ferdinand VANĚK, K opravě děkanského kostela v Klatovech, in: Šumavan XXXV, 1902, 15.11.

těchto Vosmíkových soch světců podává F. X. Harlas: „Vosmík promyslel tento úkol s jemným porozuměním jak po stránce předmětné, tak i co do výzdobné působivosti. ... Každá postava je rázovitá, prostá v obrysech a přitom v držení, zvláště rukou, tak vyvážená, že celou řadou probíhá rytmický pohyb. Tváře svatých a světců jsou při tom rozmanitě osvětleny, některé v polostínu, více k zemi skloněné, a jen tvář Kristova, lehce vzhůru obrácená, jasně se v plném světle. I v malém měřítku prvních návrhů dojmá tato řada soch výrazností svou, a také laik vycítí velký rozdíl mezi těmito pracemi a obvyklými „svatými“. ¹³⁵ Tuto galerii soch na kostele financovala Občanská záložna v Karlíně. Na výzdobě její budovy, stejně jako na výzdobě karlínské radnice, pracoval podobně orientovaný sochař J. V. Čapek. Vosmík zde mohl být pro své obdobné sochařské založení i kamenickou zručností Čapkovým nástupcem. Mnohé z postav světců kostela v Karlíně nalezneme v různých variantách i na dalších místech po celé republice. Tak například sochu sv. Prokopa [33] ve Vraném u Peruce, kde jsou ještě sochy sv. Jana Nepomuckého [34] a sv. Jana Křtitele (1908) [35], které mají být „v slohu kostela úplně přiměřeném“. ¹³⁶ A také ji nalezneme v kostele sv. Petra a Pavla v Dolanech u Klatov (1913 - 1914) [61], kde jsou podobné světcům z Karlína ještě sochy sv. Ludmily [59] a sv. Anežky [60], které doplňují sv. Václav [57], sv. Vojtěch [62] a sv. Jan Nepomucký [58]. ¹³⁷

Ukřížovaného Krista na kříži (1914) pro hrob básníka Boleslava Jablonského na vyšehradském hřbitově [63], sympatického svojí plasticitou, celistvostí podání i výborným zpracováním si sám Vosmík cenil a říkal o něm, že je jiný než všechny ostatní kříže na hřbitově. „Mistr náš, který před tím již jedenáct let studoval hlavy Kristovy, probádal všechny kříže posvátného pole vyšehradského, prohlédl ještě jednou veškeré tváře Kristovy, dříve než pustil se do nové práce, aby Kristus na hrobě básníkově byl jediným svého druhu: pak rozhodl se představití Krista v největším klidu a jednoduchosti. Uprostřed na velikém kříži pán Spasitel, pozoruhodný svou zvláštní klidnou souměrností.“ ¹³⁸ Tuto

¹³⁵ HARLAS (pozn. 45) 2.

Idem, in: Půlstoletí Občanské záložny v Karlíně 1863-1913, Praha, 1913, 155-157.

¹³⁶ Dopis z 25.2. 1908, Metropolitní kapitula Praha, Archiv NG.

Archiv Národní galerie (pozn. 4).

¹³⁷ Původně byly vytvořeny do výklenků v klatovském klášterním kostele sv. Vavřince.

¹³⁸ A. Š., Velkopáteční motivy v tvorbě mistra Vosmíka, Archiv NG.

Archiv Národní galerie (pozn. 4).

TROJANUS, Feuilleton, Bůh, umění a lidé, in: Čech XXXIX, 1914.

podobu Ukřižovaného Krista opakoval ještě pro hřbitov v Borkovanech na Moravě (mezi lety 1918 - 1924), jako památník padlým v první světové válce, jejichž jména jsou vyryta na zeměkouli pod Kristovým nohama [82]. Z roku 1919 je socha Krista na kříži v domažlickém kostele Zvěstování Páně [85]. Umírněnější vzhled její drapérie je přizpůsoben okolnímu prostředí.¹³⁹ Propracovanější podoba těla Ukřižovaného Krista je podána v bronzové plastice na hlavním oltáři kostela sv. Václava v Praze Vršovicích (kolem 1930) [138], jenž ukazuje, že se Vosmíkovo dílo mohlo uplatnit i ve zcela moderní Gočárově architektuře.¹⁴⁰

Zcela jinou podobu Krista, a sice žehnající postavu Božského Srdce Páně [65, 66] Vosmík formoval od roku 1914, ale její konečné odlití v bronzu bylo díky válečným událostem odloženo až na rok 1919. Tato monumentální bronzová plastika vznikla pro poutní místo na Hostýně.¹⁴¹ Vosmík čerpal svoji sílu a umělecké podněty z víry v Ježíše Krista. Jak sám píše, byla práce na tomto díle jeho velkou láskou, ale také výzvou. „Dvě sochy Krista pracoval jsem se zvláštním napjetím a láskou, „Krista na poušti“ a sochu „Srdce Páně“ pro Hostýn,.... V této druhé vložil jsem největší myšlenky své. V ní dosáhl jsem uspokojení, je vyznáním mého života. Pochopiti a vyjádřiti Krista, je touha mých modliteb, denních úvah i bezesných nocí. V obou osobách snažil jsem se vyjádřiti božskou důstojnost Kristovu, spojenou s mírností a pokorou lidskou“,¹⁴² „tohohle Krista pokládám však za vrchol svých meditací a svého umění“.¹⁴³ Jedná se o dílo skutečně impozantních rozměrů, důkladně promodelované, naplněné pokorou a klidem. Vyjádřil se k němu ve svém dopise z 31. března 1915 také Vosmíkův spolupracovník Josef Fanta: „Mám ze zdařilého díla Vosmíkova radost. Lze nyní míti úplnou jistotu o tom, že bude míti Sv. Hostýn vynikající dílo, stělesňující ideální podobu Spasitele světa, učitele lásky. ... Vosmík se opět co nejlépe osvědčil. Jeho nadšení, svědomitost, ráznost a opravdovost zmohla nesnadnou úlohu. ... Pracoval na něm Vosmík se vzácnou zaujatostí beze vší

¹³⁹ Zde spolupracoval Vosmík opět s Josefem Fantou.

¹⁴⁰ Kříž s Kristem měl být „tak trochu přizpůsobilý slohu, v němž je nový železobetonový kostel stavěn“.

Dopis z 20.7. 1930, S. Pilík, farář, Vršovice, Archiv NG.

Archiv Národní galerie (pozn. 4).

¹⁴¹ U schodů vedoucích k poutnímu kostelu se nachází od roku 1931, předtím byla v roce 1922 na doporučení Josefa Fanty umístěna na schodišti před kostelem, podstavec navrhl J. Fanta.

¹⁴² -o- (pozn. 18).

¹⁴³ TROJANUS, Novinka svatohostýnská, in: Čech - příloha, 25. 12. 1914, 2.

domýšlivosti. Vzácnou jest jeho prostota a ryzost...¹⁴⁴ O tom, jak oblíbená byla tato plastika Krista svědčí četnost inspirace tímto vzorem pro zhotovení jejích variant. V Praze Holešovicích je v kostele sv. Antonína kolorovaná dřevořezba tohoto Krista (1922) [97], drobnější bronzová postava žehnajícího Krista se nachází na hrobě rodiny Kažušníčků a Rathů v Sušici (1940) [152]. Většinou jsou však tyto postavy tesány v pískovci, například pro Hradec Králové, katedrála Sv. Ducha (1922) [96], pro Chrudim, kostel Nanebevzetí Panny Marie (1928) [124], pro Poděbrady, kostel Povýšení sv. Kříže (1933) [141]. V domažlickém kostele Povýšení sv. Kříže se nachází pískovcová kopie (1935) hostýnské plastiky Božského Srdce Páně [145]. Jejím protějškem je zde socha Božské Srdce Panny Marie [146], též pískovcová, z roku 1936, na které je vzhledem k době jejího vzniku vidět povšechnost zpracování bez jakékoli známky realistického úsilí. Na těchto dvou sochách je zřetelně znát, kam se Vosmíkovo umělecké pojetí během let posunulo.

Mezi roky 1915 a 1916 vznikl pískovcový reliéfní náhrobek s námětem Zmrtvýchvstání Krista pro hrob rodiny Beránkovy na vyšehradském hřbitově [73]. Ve zmenšené bronzové podobě je tento reliéf opakován jako pamětní deska padlým vojákům vsazená ve zdi kostela sv. Vavřince v Klobukách [95]. Zde jí ještě doplňuje deska druhá, s reliéfem Útěcha na bojišti (1922) [94]. Kopie těchto bronzových reliéfů byly jako pamětní desky padlým vojákům v roce 1923 vloženy také do brány hřbitova na Hostýně [98, 99].¹⁴⁵ Varianta původního reliéfu se nachází na hrobě rodiny Stanclovy a ze Schullernů na hřbitově v Uherském Hradišti (1927) [122].

Ve dvacátých letech Vosmík vytvořil několik podob Panny Marie. Na náhrobku rodiny Novákovy na Vyšehradě je klasicky pojatá bronzová plastika sedící Panny Marie, s rukama sepjatýma na pravém koleně a s mírně skloněnou hlavou (1920) [87]. Svou podobou připomíná tato plastika Madonu v loubí [9]. Toto dílo bylo ve Zlaté Praze zhodnoceno následovně: „Náhrobní socha Vosmíkova mluví k nám jemnou melancholickou krásou: umělec je citel klasických linií, půvabných draperií a harmonické ušlechtilosti, jaká jeví se v četných jeho sochách náboženských i náhrobních...“¹⁴⁶ V roce 1920, na památku svého zlatého kněžského jubilea, nechal Vincenc Mrštík zhotovit pomník „Panně Neposkvrněné“. Tato plasticky střídá pískovcová socha Panny Marie

¹⁴⁴ Antonín OSTRČILÍK, K dějinám sochy B. Srdce Páně a reliéfu na pomníku Omladiny, in: Hlasy svatohostýnské XV, 1919, 117-118.

¹⁴⁵ V současné době jsou originály uloženy na faře a v bráně jsou vsazené epoxidové kopie.

¹⁴⁶ Mck., Čeněk Vosmík: Madona, in: Zlatá Praha XXXVII. 1920, 164.

Lurdské se nachází na hřbitově v Nové Vsi u Lomnice nad Popelkou [89]. Její kopie, kolorované plastiky z umělého kamene, nalezneme u kostela sv. Petra a Pavla v Lysicích (1920) [90] a v kostele sv. Floriána v Lázních Toušeň (1939) [151]. Z roku 1923 je Vosmíkova Pieta na památníku padlých vojáků ve Výprachticích [101]. Téhož roku vytvořil bronzový reliéf sv. Václava s českými patrony (1923) [102] pro oltář umístěný v kryptě kostela sv. Václava ve Staré Boleslavi. Vedle celé řady dalších svatých a světic, které Vosmík v této době vytvořil, vznikla také jezdecká socha sv. Václava (1928) [123], umístěná v pražské Apoštolské nunciatuře. Model této jezdecké sochy je majetkem Národní galerie v Praze.¹⁴⁷ Studie koně pro tuto plastiku vznikla v roce 1897, jak již bylo uvedeno dříve.

Celoživotní výstava sochaře Čeňka Vosmíka, uspořádaná Lidovou akademií, se konala od 13. dubna do 13. května roku 1924 ve velkém letním refektáři arcibiskupského semináře v Klementinu. Vyšel k ní také katalog, který sestavil Antonín Šorm. Výstava Vosmíkova díla byla utříděna v pěti oddílech: umění posvátné, portréty a reliéfy, alegorie a umění dekorační, fotografie děl nevystavených a konečně bibliografie a autorovy památky, a stala se skvělým přehledem sochařova životního díla. Měla velký ohlas, tedy hlavně u katolicky zaměřeného obecnstva. O příznivé odezvě na tuto soubornou výstavu, která je zaměřena především na vylíčení a vyzdvihnutí Vosmíkova náboženského cítění, se dočteme jak ve Vosmíkově korespondenci, tak i v dobových časopisech a novinách. „Dávno jsme už v Praze neviděli výstavy sochařské účelnější a větší. Vidět z ní výtvarníka, který prostými, jednoduchými sochařskými prostředky, ale silnou rukou rozeného umělce uměl vytýčiti plastiku velkého klidu a tvarů opravdu monumentálních, protože psychologicky ovládnutých.“¹⁴⁸

Ze třicátých let pochází pískovcová socha Madony (1939) [149] umístěná na jižní věži katedrály sv. Víta na Pražském hradě. Její model vznikl ovšem již v roce 1906, a tak se svým jemnějším a subtilnějším zpracováním odlišuje od většiny soch vzniklých v těchto letech.¹⁴⁹ Významnější Vosmíkovou prací ve třicátých letech byla již dříve zmíněná

¹⁴⁷ Národní galerie v Praze, inv. č. P 624.

¹⁴⁸ ANONYM, Výstava prací sochaře Č. Vosmíka, in: Český svět XX, 1924, 7.

F. X. Harlas, Výstava Č. Vosmíka v Klementinském refektáři, in: Národní politika 11.5.1924, 10.

F. X. Harlas, Výstava prací akad. sochaře Č. Vosmíka v pražském Klementinu, in: Světozor XXIV, 1924, 459.

¹⁴⁹ Původně byla tato socha objednána Ferd. Lehnerem pro kostel sv. Ludmily na Vinohradech.

bronzová plastika Ukřižovaného Krista [138] na hlavním oltáři kostela sv. Václava v pražských Vršovicích. Pro tento vršovický kostel vytvořil ještě velký pískovcový reliéf na postranní oltář sv. Ludmily (1932) [140], na kterém jsou kromě hlavní sochy sv. Ludmily ještě bl. Mlada, sv. Jan Nepomucký a dvě klečící postavy sv. Anežky a sv. Vojtěcha. „V souhlasu s přísnou architekturou Gočárový svatyně, kde převládají přímky, dává Vosmík svým sochám prostý ráz, příslušné svislé linie a klid. Vytrhl je z tohoto světa a pohroužil do rozjímání. Dal jim klid a oblil je tichem. Mluví k nám tuhou uměleckou kázní.“¹⁵⁰ Ukazují však také, jak se Vosmíkova tvorba stávala stále více rutinní záležitostí, zcela oprostěna jakéhokoli realistického nádechu. To je zvlášť patrné ve zpodobení tváří zmíněných světců, které již nemají nic společného s Vosmíkovou sochou Krista na poušti vzniklou však před více jak třiceti lety. Lze na nich zpozorovat loutkovitost a povšechnost zpracování, stejně jako na soše Panny Marie v Domažlicích [146] či jiných Vosmíkových pracích třicátých let, které nemají předlohu z dřívějšího období.

Druhou soubornou výstavu Vosmíkova životního díla uspořádalo k výročí jeho 70. narozenin v roce 1930, ve dnech od 4. do 28. dubna, Chrámové družstvo Pelhřimov ve své výstavní síni ve Spálené ulici č. 15 v Praze. Chrámové družstvo zde vystavilo jednak díla, která znali „Pražané již částečně z výstavy v Klementinu v roce 1924, jednak tuto expozici doplnilo hlavně novými pracemi z poslední mistrový tvorby v letech 1924 - 1930, čímž vlastně dostává se této výstavě opět zcela původní originality. Také tato nejnovější díla tlumočí věrnost a pravdivost dřívějších projevů o výtvarné práci mistrově, pramenící z poesie a tradice křesťanství a doplňující naši církevní kulturu; Vosmík byl zvlášť povolán pro architekturu chrámovou.“¹⁵¹

ŠORM (pozn. 7) 26.

¹⁵⁰ V. H., Vosmíkův oltář pro Vršovice, 18.3.1932, novinový výstřižek v Archivu NG.

Archiv Národní galerie (pozn. 4).

¹⁵¹ ŠORM (pozn. 106) 5.

Program zahájení Vosmíkovy výstavy v Praze (Chrámové Družstvo Pelhřimov, Spálená č. 15), in: Lidové listy 4.4. 1930.

3.5 Restaurátorské práce a kopie

Vosmík měl vždy pochopení a cit pro baroko. Už když přišel poprvé do Prahy, tak obdivoval Brokoffovy a Braunovy skulptury na Karlově mostě. Uspokojení nacházel kromě svého vlastního uměleckého tvoření také v namáhavé a odpovědné práci na kopiích mnoha významných starých soch a sousoší. Při práci na těchto kopiích skvěle využil své řemeslné nadání. Pracoval zejména na opravách a kopiích silně povětrností a stářím porušených pískovcových soch Karlova mostu. Ale zajímal se samozřejmě i o díla jiných slohových období. Příkladem je již dříve zmíněná oprava kamenných soch v Ročově či zhotovení sochy sv. Barbory podle gotického originálu pro kostel sv. Barbory v Kutné Hoře v devadesátých letech. V roce 1902 mu byla zadána oprava pomníku císaře Františka I. (J. Kranner, J. Max).¹⁵² Vedle takovýchto větších a prestižnějších zakázek pravděpodobně dostával i drobnější práce na čištění a opravu náhrobních soch soukromým osobám.¹⁵³ Ty však předával svým spolupracovníkům.¹⁵⁴

Po letech se mu naskytla příležitost rekonstruovat Brokoffovo sousoší sv. Františka Xaverského [176] na Karlově mostě. Zmíněné sousoší spadlo při povodni roku 1890, přičemž horní část se sochou sv. Františka měla to štěstí, že skončila na voru zaklíněném pod mostem. Větší spodní část ale bohužel spadla na dno Vltavy, kde ležela řadu let a navíc byla poničena ještě od zatloukání pilotových jehel při stavbě provizorního mostu. Až v roce 1904 byly tyto části vyzvednuty a odvezeny do obecního dvora na Malé Straně. Vosmíkovi bylo poté městskou radou zadáno sestavení zbytků sousoší dohromady a následně odlití a doplnění nejvíce poškozené spodní části.¹⁵⁵ Vosmík měl k dispozici pouze rytiny z čelního

¹⁵² Oprava pomníku císaře Františka na nábřeží byla řádně provedena, má tedy být vyplaceno 6 980,- korun.

Rada hl. města Prahy, dopis z 26.11. 1902, Archiv NG.

Archiv Národní galerie (pozn. 4).

¹⁵³ Dopis od Dr. J. Bromovského z 18.3. 1916, jenž Vosmíka žádá o vyčištění pomníku na Vyšehradě.

Ibidem.

¹⁵⁴ František ŠMEJKAL, kameník, Dopis z 26.1 1906, Archiv NG, posílá účet za různé pomocné práce mezi nimiž je čištění skupiny na Vyšehradě.

Ibidem.

¹⁵⁵ Při modelování Brokoffova portrétu se mohl inspirovat jeho dalším údajným portrétem na sousoší sv. Jana Křtitele na Maltézském náměstí v Praze z roku 1715.

Václav RYBAŘÍK, Sto let kamenných kopií soch a sousoší Karlova mostu, in: Zprávy památkové péče, LXVIII, 2008, 490.

pohledu. Proto sháněl fotografie, aby mohl co nejpřesněji propracovat detaily i celek Brokoffova díla. Mnoho jich však nebylo.¹⁵⁶ Časem se rozpoutala diskuze, jestli se má na most vrátit sousoší rekonstruované nebo jeho kopie. Zvítězil kompromis, a to v tom smyslu, že bude pořízena kopie více poničené spodní části sousoší a na ní bude umístěn vrchní opravený originál. V roce 1910 městská rada vypsala v tomto smyslu veřejnou soutěž na znovuzřízení kamenného sousoší sv. Františka Xaverského na Karlově mostě. Zvítězila Vosmíkova nabídka z března toho roku a v květnu 1910 mu byla práce zadána.¹⁵⁷ Pracovní ateliér si zřídil v obecní ohradě při Valdštejnském paláci v červnu.¹⁵⁸ V roce 1912 bylo původní zadání hlavně z důvodu stálosti takovéto úpravy přehodnoceno a Vosmíkovi bylo městskou radou zadáno i zhotovení kopie horní části sousoší se sochou sv. Františka Xaverského. Během Vosmíkovy práce se zde mnohokrát scházela komise, například k posouzení a převzetí kamene na provedení kopií, později k zhodnocení přimodelovaných částí a k postupnému převzetí dokončených částí kopie. Spodní část nového sousoší je zhotovena z pískovce doubravského, ale horní z pískovce vojického.¹⁵⁹ Práci Vosmík dokončil koncem roku 1912 a kopie osazená na Karlově mostě byla kolaudována 17. prosince 1912.¹⁶⁰ Vosmík pracoval na nesnadné rekonstrukci originálu Brokoffova sousoší

¹⁵⁶ Podařilo se mu sehnat amatérský snímek od prezidenta Hlávky a od profesora Kouly. Později našel ještě u fotografa Eckerta obrázek domu na nábřeží, na kterém je toto sousoší zachyceno z jiného pohledu.

ŠORM (pozn. 7) 12.

¹⁵⁷ Rada hl. města Prahy, dopis z 25.5. 1910, Archiv NG. Ke smlouvě je připojena Vosmíkova nabídka i podmínky, za kterých byla práce zadána.

Archiv Národní galerie (pozn. 4).

¹⁵⁸ Rada hl. města Prahy, dopis z 13.6. 1910, Archiv NG. Byl mu vymezen prostor do hloubky 6 m, mezi sousošími sv. Františka, sv. Ignáce a stájemi.

Ibidem.

Fotografie Vosmíka u rozpracované spodní části sousoší, in: Český Svět V, 1909, 24.9.

¹⁵⁹ Rada hl. města Prahy, dopisy z 21.2. 1912 a z 22.7. 1912, Archiv NG.

Archiv Národní galerie (pozn. 4).

¹⁶⁰ RYBAŘÍK (pozn. 86) 491.

O definitivním převzetí kopie sv. Františka Xaverského do majetku obce bylo radou rozhodnuto až 4. dubna 1913.

Rada hl. města Prahy, dopis z 8.4. 1913, Archiv NG.

Archiv Národní galerie (pozn. 4).

sv. Františka Xaverského a zhotovení jeho pískovcové kopie celkem osm let (1905 - 1912) a „odvedl přitom svědomitě a kvalitně provedené dílo“.¹⁶¹

Tím ovšem nebyla všechna Vosmíkova práce na Karlově mostě ukončena. V roce 1906 se účastnil také soutěže na zhotovení kamenné kopie sochy sv. Iva, v té však vybrána nabídka akad. sochaře Františka Hergessela.¹⁶² Během své práce na sousoší sv. Františka Xaverského prováděl také čištění soch na Karlově mostě. Zároveň sestavoval fragmenty dalšího Brokoffova sousoší, které se také roku 1890 zřítilo do Vltavy, sousoší sv. Ignáce z Loyoly.¹⁶³ V roce 1913 předložil též nabídku na zhotovení kopie tohoto sousoší, která však nebyla provedena.¹⁶⁴ V polovině roku 1912 dokončil opravu sousoší Panny Marie se sv. Bernardem.¹⁶⁵ V roce 1923 prováděl také opravu na sousoší svaté Luitgardy.¹⁶⁶

Vedle Karlova mostu pracoval též na kopiích na Pražském hradě. V roce 1920 mu byly zadány „sochařské práce na balkonu u Vladislavského sálu“ z královského

¹⁶¹ Ibidem.

O „dokonalé a věrné kopii“ je též zmínka v komentáři ve Zlaté Praze. Zde jsou také fotografie dvou částí sousoší.

Zlatá Praha XXX, 1912, 190.

¹⁶² Čeněk Vosmík, dopis bez data, Archiv NG, Nabídka na domodelování a zhotovení kopie sochy sv. Iva. Archiv Národní galerie (pozn. 4).

¹⁶³ Doplatek za očištění soch na Karlově mostě. Celkem 1 870,- Kč.

Rada hl. města Prahy, dopis z 16.11. 1911, Archiv NG.

Platba za sestavení zbytků sousoší sv. Ignáce.

Rada hl. města Prahy, dopis z 11.7. 1911, Archiv NG.

Ibidem.

¹⁶⁴ Rada hl. města Prahy, dopis z 8.4. 1913, Archiv NG.

Ibidem.

¹⁶⁵ Převzetí opravy na sousoší sv. Bernarda, č. j. 6256-IA.

Rada hl. města Prahy, dopis z 28.8. 1912, Archiv NG.

Soupis dekretu na opravu sousoší sv. Bernarda (bez data i jména) je v Archivu NG. Je v něm popis poškození i návod, jak ho opravit, např. zpevnění mosaznými čepy, místo dřívější cementové malty použití fermezového tmelu.

Ibidem.

¹⁶⁶ RYBAŘÍK (pozn. 86) 491.

A. Šorm uvádí opravy dvě, a to v letech 1903 a 1923.

ŠORM (pozn. 7) 13.

kamene.¹⁶⁷ Sedm váz a čtyři dětské skupiny „mají se provésti jako věrné kopie plastik stávajících.“¹⁶⁸

Ovšem již z roku 1901 je skupina dětí se lvem a dvě dětské skupiny s vázou na pilířích po pravé straně vstupu do prvního čestného nádvoří Pražského hradu. Od Vosmíka je také pravá skupina Zápasících gigantů na pylonu vstupní brány [175]. Autorem původních soch z let 1767 - 1769 byl Ignác František Platzer. Obrovité postavy zápasících gigantů z roku 1902 jsou již volné kopie, neboť původní „sochy byly počátkem století nahrazeny kopiemi, které zachytily jen zásadní pohybové vzorce a nic ze sochařského podání.“¹⁶⁹ „Ze srovnání historických fotografií obou platzerovských originálů vstupní brány Pražského hradu se staršími snímky kopií A. Procházky a Č. Vosmíka skutečně vyplývá poměrně značná reprodukční licence, výtvarná volnost sochařů-kopistů, s jakou transformovali Platzerem dané kompozice i jednotlivé detaily původních sochařských uměleckých děl ve vlastních svérázných pískovcových kopiích. Překvapují nás tu neplatzerovské fyziognomie obou gigantů, opravená gesta rukou, změněné postoje a polohy ... a zcela jiná, robustnější sochařská modelace, která ani vzdáleně nepřipomíná a nenapodobuje známý charakteristický ...povrchový reliéf platzerovských postav, nicméně difference nacházíme i v rozdílném sochařském pojetí draperií, které jsou zcela volně reprodukovány podobně jako výzbroj (oba štíty a kyj) zápasících gigantů.“¹⁷⁰ Také Vosmík ve své nabídce „na umělecké provedení sochařských prací pro hlavní portál Královského hradu“ uvádí, že by se při zpracování „držel starých kompozic“.¹⁷¹ To si můžeme vysvětlit tak, že mu zřejmě nešlo o přesnou kopii v dnešním slova smyslu, ale o kopii, která měla vkusně doplnit hlavní vstup. Přestože se oba sochaři nijak zvlášť nedrželi při práci na kamenných kopiích reprodukováných originálů „a Platzerův výtvarný projev se z těchto volných sochařských reprodukcí příliš nápadně vytratil, nelze Procházkovy a Vosmíkovy kopie z roku 1902 považovat za díla výtvarně nezvládnutá a sochařsky nedokonalá. Naopak, domnívám se, že

¹⁶⁷ Stavební správa Pražského hradu, dopis z 13.10. 1920, Archiv NG.

Archiv Národní galerie (pozn. 4).

¹⁶⁸ Stavební správa Pražského hradu, dopis z 11.12. 1920, Archiv NG.

Ibidem.

¹⁶⁹ O. J. BLAŽÍČEK, Sochařství baroku v Čechách, Praha 1958, 242.

¹⁷⁰ Miloš SUCHOMEL, O kamenosochařských kopiích, in.: Památky a příroda VI, 1981, 268-269.

¹⁷¹ Čeněk VOSMÍK, Oferta na umělecké provedení sochařských prací pro hlavní portál Královského hradu, bez data, Archiv NG.

Archiv Národní galerie (pozn. 4).

kopie vstupní brány Pražského hradu patří dnes v Praze k nejlepším kamenosochařským reprodukčním dílům.“¹⁷²

Neposuzujeme-li tyto Vosmíkovy restaurátorské práce z dnešního pohledu přesných kopií, tak na nás jeho práce nepůsobí nijak rušivě. Proto je třeba si připomenout i tuto část Vosmíkova díla. Přestože důsledně nedodržel výraz originálu a uplatnil na jeho úkor své vlastní umělecké cítění, „nesou tyto výtvořky mnoho podstatných znaků jeho individuálního slohu, že je dlužno je opravdu právem i po této stránce přičítati k úhrnu jeho bohatého uměleckého odkazu.“¹⁷³

¹⁷² SUCHOMEL (pozn. 102) 269.

¹⁷³ S. R., Výročí sochaře Čeňka Vosmíka, in: Lidová demokracie 7.4. 1950, 3. výstřížek v Archivu NG Archiv Národní galerie (pozn. 4).

Závěr

Čeněk Vosmík absolvoval sochařské školení ve Vídni. Nejdříve pracoval u Antonína Pavla Wagnera, Čecha vychovaného v dílně bratří Maxů, ale usazeného ve Vídni. Zde také později studoval na Akademii u profesora Edmunda Hellmera, kde prošel uměleckou přípravou ve stylu klasického realismu. Hlavně však zásluhou domácích českých vlivů, především působením Josefa Václava Myslbeka, se jeho sochařské podání posunulo ke skutečně velkoryse cítěnému slohu, který nepostrádal monumentálních účinků. Vosmík měl skutečné sochařské nadání. Jeho nejlepší práce dosvědčují podobně spontánní cit pro působivý plastický objem, jaký je základem umění Wagnerova i Myslbekova. Wagnerův idealizující příklad a Myslbekovo realistické pojetí se tedy staly východiskem Vosmíkova umění. Mezi těmito dvěma hlavními vzory se pohybuje jeho tvorba. Je pro ní charakteristická klasická linie a klidná harmonie v kompozici, mírnost a soulad, kterými jsou jeho díla naplněna. Vosmík patří k první pomyslbekovské vrstvě, v níž hlavně zásluhou Myslbekovou realismus naplňuje svou životností idealistický akademizmus, s větší či menší výtvarnou silou. Kromě vlivu Myslbekova, který sochařsky pojal Mánesův typ postav, na tuto vrstvu sochařů působí i vlivy současného sochařství francouzského.

Vosmíkova tvorba představuje dílo sochaře, který byl již od svých uměleckých počátků ceněn jako vynikající kameník. Jeho řemeslných schopností s citem pro plasticky zvládnutý objem i jemný detail si cenil již jeho učitel A. P. Wagner, který ho po ukončení studia na vídeňské Akademii přizval jako spolupracovníka do svého ateliéru a světil mu provedení mnoha svých sochařských děl. Mezi jinými to byly i pískovcové sochy a reliéfy pro novou budovu Národního muzea v Praze. Také J. V. Myslbek brzy rozpoznal Vosmíkovo nadání a cit pro práci v kameni. Podle Myslbekových modelů pak Vosmík vytvořil dvě sousoší pro Palackého most v Praze. Ale realizoval také celou řadu méně významných dekorativních děl pro nově vznikající pražské budovy.

Na rozdíl od některých současníků pracoval Vosmík na svých velkých dílech osobně až do jejich posledního, definitivního provedení v kameni. Řemeslné zpracování pro něj bylo důležitou součástí sochařského umění. Stejně jako podobně orientovaní sochaři, Bernard Otto Seeling či Jindřich Václav Čapek, se ani Čeněk Vosmík nespokojoval pouze s modelováním, ale naopak dotvářel svou plastickou představu přímo dlátem a kladivem, neboť v sobě měl vynikající kamenickou zdatnost. A tak i některé jeho koncepčně slabší práce pozvedá toto dokonale vytříbené řemeslné provedení.

Vosmíkova první samostatná práce, plastika Zavrženec (1890), vystavená ve Vídni v roce 1891, je vytvořená jak pod vlivem Myslbekovým, tak v ní nalezneme i působení sochařství francouzského. V tomto směru se jedná o práci zvláště pozoruhodnou a výjimečnou v celoživotním Vosmíkově díle. Zde soustředil všechnu svoji pozornost na realistické vyjádření duševního rozpoložení zavrženého starce, který má symbolizovat nenaplněnou touhu po umění. Hned v tomto prvním samostatném díle Vosmík dosáhl nejdále v realistických snahách a vytvořil své nejmodernější dílo. Realistické zaujetí nalezneme rovněž v mnoha jeho dalších dílech. Také Vosmíkova následující významná práce, mánesovsky mužný Pastervec s býkem při vstupu do bývalých pražských jatek (1895), se vyznačuje monumentálně pojatým Myslbekovým realismem, ale i jistým idealizujícím nádechem, charakteristickým pro většinu Vosmíkových děl. Stejně jako ostatní Vosmíkovy práce je i toto sousoší znamenitě řemeslně propracováno. K jeho nejlepším pracím v oblasti církevního umění patří socha Krista na poušti (1899), klidné monumentality a náboženské hloubky, které se dostalo na pařížské světové výstavě v roce 1900 čestného uznání. Také tato nadživotní mramorová socha vyniká svým výborným zpracováním a ukazuje Vosmíkovo řemeslné mistrovství i v takto obtížném materiálu.

Zpočátku Vosmík zachovává ve svých dílech realistické pojetí, které se nejvíce projevuje v portrétní tvorbě a některých jeho realistických studiích, ovšem i zde s jistým odstínem idealismu. Později se však v jeho práci objevují dekorativní prvky a stále větší příklon k idealistickému pojetí vzniklých sochařských děl.

Souhrn Vosmíkova životního díla je neobyčejně bohatý a svědčí o jeho celoživotní nepřetržité pracovitosti a pílí, ať již řemeslné či umělecké. Vosmík měl nejenom sochařské nadání a vlohy pro vynikající řemeslné zpracování, ale dokázal tyto své schopnosti také skvěle využít, prosadit se, a vytvořit celou řadu výborně propracovaných sochařských děl.

Seznam použité literatury a pramenů

Archiv Národní galerie v Praze, fond Čeněk Vosmík, AA 2995

Archiv muzea dr. Aleše Hrdličky v Humpolci, korespondence Čeňka Vosmíka

ANONYM: Vyvrženec, in: Světozor XXVI, 1892, 56, 60

ANONYM: Krása a Síla, in: Světozor XXVII, 1892, 416, 420

ANONYM: Z konkurzu na skupinu pro portál Ústředních jatek pražských v Holešovicích, in: Světozor XXVII, 1893, 465

ANONYM: Das neue Gebäude der Landesbank für das Königreich Böhmen, in: Politik 1896, 4.10., 7

ANONYM: Soutěže umělecké. Sochařská výzdoba Musea města Prahy, in: Volné Směry I, 1897, 195 - 196

ANONYM: Pamětní deska Sofii Podlipské, in: Zlatá Praha XV, 1898, 347

ANONYM: Z vídeňské výstavy v „Künstlerhausu“, in: Volné Směry II, 1898, 425 - 426

ANONYM: Auf der Wiesner Jubiläums-Kunstaustellung, in: Bohemia LXXII, 1899, 6

ANONYM: Sochařství na výstavě v Rudolfinu a ve Vídni r. 1898, in: Volné Směry II, 1898, 380

ANONYM: Výsledek soutěže na skizzy soch světců pro západní průčelí chrámu sv. Víta na hradě pražském (sekce Zprávy umělecké), in: Dílo I, 1903, 44

ANONYM: Vzácný dar velechrámu sv. Víta, in: Vlast XXIII, 1906, 90

ANONYM: Eine neue Zierde des Skt. Veitsdomes, in: Politik XLV, 1906, 4

ANONYM: Socha sv. Václava, in: Zlatá Praha XXIII, 1906, 371

ANONYM: Sochaři a malíři na výstavě, in: Výstavní časopis Zlaté Prahy 1908, 22

ANONYM: Krásné sousoší sv. Františka Xaverského, in: Zlatá Praha XXX, 1912, 190

ANONYM: Z vnitřní výzdoby basiliky sv. Václava na Smíchově, in: Zlatá Praha XXXII, 1915, 450

ANONYM: Zítř slaví Č.V. šedesátiny, in: Čech XLV, 1920, 4.4., 5

ANONYM: Vynikající sochař český, Čeněk Vosmík, in: Světozor XX, 1920

ANONYM: Čeněk Vosmík, in: Zálesí I, 1920, 183 - 185

ANONYM: Vosmíkovo poprsí Jana Maláta, in: Český Svět XX, 1923 - 24, 13

ANONYM: Výstava prací sochaře Č. Vosmíka, in: Český svět XX, 1924, 7

ANONYM: Souborná výstava sochařského díla Čeňka Vosmíka, in: Veraikon X, 1924, 74

- ANONYM: V letní síni Klementina, in: Dílo XVII, 1924, 36
- ANONYM: Program zahájení Vosmíkovy výstavy v Praze (Chrám. Družstvo Pelhřimov, Spálená č. 15), in: Lidové listy 1930, 4.4.
- ANONYM: Mistr Čeněk Vosmík sedmdesátníkem, in: Československá žena VII, 1930, 20.4., 117
- ANONYM: Vzpomínky ak. sochaře Čenka Vosmíka na J. Myslbeka, in: Pestrý týden 1930, 29.3., 7
- ANONYM: Č. Vosmík zemřel, in: Umění XVI, 1944, 69 - 70
- A.H.-k.: Slavnost odhalení desky pamětní Boženě Němcové v Domažlicích, in: Národní listy, XXXV, 1895, 1 - 2
- BITNAR Vilém: Hovory literární a umělecké, in: Den 1924, 26.4.
- BIRNBAUMOVÁ A.: Národ svým výtvarným umělcům, in: Salon XXI, 1942, nepag.
- B. K.: Mluvíme s našimi umělci, Čeněk Vosmík, akademický sochař, in: Český ráj X, 11
- BLAŽÍČEK O. J.: Sochařství baroku v Čechách, Praha 1958, 242
- C.: Sochař Čeněk Vosmík, in: Dílo 1935, 148
- CVAČKA J.: Vosmíkova díla na Chodsku, in: Hlas lidu, 1936, 15.6.
- Č.: Čeněk Vosmík mrtev, in: Lidové noviny LII, 1944, 13.4., 3
- ČAPEK K. M.: Umělecká výstava v Rudolfině, in: Světozor XXVI, 1892, 408
- ČAPEK K. M.: Sochy andělů, in: Světozor XXXIII, 1899, 112, 118
- ČAPEK K. M.: Sofie Podlipská - medailon, in: Světozor XXXII, 1897 - 98, 322, fotografie 311
- ČAPEK K. M.: Konkurz na Husův pomník, in: Světozor XXVII, 1893, 418, fotografie návrhu 425
- FILIP Aleš: Secesní chrámy na Moravě a ve Slezsku, Brno 2004
- HALL James: Slovník námětů a symbolů ve výtvarném umění, Praha 1991
- HANÁK Jaromír: Mohyla míru a bitva u Slavkova, Brno, 2008²
- HRABĚ Uno: Ohlas z atelieru sochaře Čenka Vosmíka, in: Národní politika LXII, 1944, 5.4.
- HRUŠKA Jan Fr.: Božena Němcová, in: Světozor XXIX, 1895, 492, vyobrazení 481
- HARLAS František Xaver: Sochařství, stavitelství, Praha, 1911
- HARLAS F. X.: Z pražských ateliérů, in: Národní Politika - 2. příloha, 1912, 23.6., 2
- HARLAS F. X.: Čeněk Vosmík: Sousoší ze vchodu do jatek pražských, in: Obrazárna Zvonu 1919, nepag.

- HARLAS F. X. in: Půlstoletí občanské záložny v Karlíně 1863 - 1913, Praha, 1913, 155 - 157
- HARLAS F. X.: Výstava Č. Vosmíka v Klementinském refektáři, in: Národní politika 1924, 11.5., 10
- HARLAS F. X.: Výstava prací akad. sochaře Č. Vosmíka v pražském Klementinu, in: Světozor XXIV, 1924, 459
- J.: Výstava Čenka Vosmíka, in: Národní Osvození I, 1924, 4
- JEŽ Štěpán: Výtvarné umění, in: Lumír 1924, 279
- JEŽ Štěpán: Sochař Čeněk Vosmík, in: Dílo 1939 - 40, 43 - 44
- KRÁSNOHORSKÁ Eliška: Z denníku navštěvovatelky světové výstavy 1900 v Paříži, in: Kalendář paní a dívek 1901, 71
- m., J.E.Ndp. arcibiskup Dr. K. Kašpar k Vosmíkovým pětasedmdesátinám, in: Lidové listy Praha 1935, 16.4.
- M.: Výtvarné umění, Výstava Krasoumné Jednoty v Rudolfinu, in: Zlatá Praha XVII, 1900, 370 - 371
- M.: Z výroční výstavy v Rudolfinu, in: Zlatá Praha XIX, 1902, 371
- MÁDL Karel Bornejský: Památník na oslavu padesátiletého panovnického jubilea Jeho Veličenstva císaře a krále Františka Josefa I. - vědecký a umělecký rozvoj v národě českém 1848 - 1898. Umění výtvarná, Praha 1898
- MATĚJKA B. J.: Opukové sochy ze XIV. století v klášteře Ročovském, in: Památky archeologické, XVI, 1893 - 1895, 549 - 554
- MAZANEC A., Mistru Čenku Vosmíkovi k sedmdesátce, in: Lidové listy 1930, 4.4.
- mc.: Sochař Čeněk Vosmík †, in: Lidové listy, 1944, 13.4.,3
- Mck.: Čeněk Vosmík: Madona, in: Zlatá Praha XXXVII, 1920, 164
- MHMP, 1891 - 1900, k. č. 1027
- NOVÁKOVÁ Božena, Akad. sochař Čeněk Vosmík, in: Havlíčkův kraj, 1944, 29.6.
- o-: Feuilleton, Mistr Vincenc Vosmík, in: Čech XLV, 1920, 7.4.
- OSTRČILÍK Antonín: K dějinám sochy B. Srdce Páně a reliefu na pomníku Omladiny, in: Hlasy svatohostýnské XV, 1919, 113 - 121
- OSTRČILÍK Antonín: Vincenc Vosmík, in: Hlasy svatohostýnské XV, 1919, 121 - 124
- PALA Josef: Svatý Hostýn, Bystřice pod Hostýnem, 2007
- PODLAHA Antonín: Sousoší sv. Cyrilla a Metoděje, in: Časopis katolického duchovenstva 1905, 724 - 725, 727

- POCHE Emanuel: Prahou krok za krokem, Praha 1985
- POCHE Emanuel (ed.): Umělecké památky Čech I, Praha 1977
- POCHE Emanuel (ed.): Umělecké památky Čech II, Praha 1978
- POCHE Emanuel (ed.): Umělecké památky Čech III, Praha 1980
- POCHE Emanuel (ed.): Umělecké památky Čech IV, Praha 1982
- POTOČEK Václav: Vyšehradský hřbitov - Slavín, Praha 2003
- RYBAŘÍK Václav: Pražské kamenné sochy svatého Václava, in: Za starou Prahu, XXXIX, 2009, 25
- RYBAŘÍK Václav: Sto let kamenných kopií soch a sousoší Karlova mostu, in: Zprávy památkové péče, LXVIII, 2008, 490
- RYNEŠ Václav: Atributy světců, Roztoky 1969²
- SLOVÁK Alois: Na bojišti slavkovském, Brno 1922, 82
- S.R.: Nová umělecká díla v basilice sv. Václava na Smíchově, in: Čech XL, 1915, 10
- S. R.: Výročí sochaře Čeňka Vosmíka, in: Lidová demokracie 1950, 7.4., 3
- SUCHOMEL Miloš: O kamenosochařských kopiích, in.: Památky a příroda VI, 1981, 268 - 269
- ŠORM Antonín (ed.): Výstava prací mistra Čeňka Vosmíka, akademického sochaře, Praha 1924.
- ŠORM Antonín, Dva nejmilejší honoráře Vosmíkovy, in: Lidové listy 1935, 31.3., 9.
- ŠORM Antonín, K sedmdesátinám Mistra Čeňka Vosmíka, in: Český západ XXIII, 1930, 4.4.
- ŠORM Antonín: Chrámové družstvo oslavuje sedmdesátiny Čeňka Vosmíka, in: Lidové listy 1930, 5
- TROJANUS: Feuilleton, Bůh, umění a lidé, in: Čech XXXIX, 1914, 29.1.
- TROJANUS: Novinka svatohostýnská, in: Čech - příloha, 25. 12. 1914, 1 - 2
- ŤOUPALÍK F. X.: Návštěvou u Mistra Č. Vosmíka, in: Dorost V, 1923, 280
- u-: Sedmdesát pět let Čeňka Vosmíka, in: Národní Listy 1935, 6.4., 5
- Uno., U smrtelného lože sochaře Vosmíka, in: Politika 1944, 13.4.
- VANĚK Ferdinand, K opravě děkanského kostela v Klatovech, in: Šumavan XXXV, 1902, 15.11.
- VANOUSEK Alois: Olšanské umění, jeho tvůrci a doba, Praha 2000
- VAVŘÍNEK P.: Slavnost B. Němcové v Domažlicích 8. září 1895, in: Zlatá Praha XII, 1895, 550

- V.H., Sedmdesátiny sochaře Čeňka Vosmíka, in: Lidové listy 1930, 30.3., 1 - 2
- V.H., Mistr Vosmík tvrdě zvítězil, in: Lidové listy 1935, 31.3., 9
- V.H.: Sedmdesáté narozeniny sochaře Čeňka Vosmíka, in: Pražský večerník 1930, č.79, 3
- VLČEK Pavel (ed.): Umělecké památky Prahy, Staré Město, Josefov, Praha 1996
- VOLAVKA Vojtěch: České malířství a sochařství 19. století, Praha 1968
- VOLAVKA Vojtěch: O soše, Praha 1959
- V. W.: Plastická výzdoba na průčelí nové budovy pojišťovací společnosti „Assicurazioni Generali“ v Praze, in: Zlatá Praha XIV, 1897, 46 - 47
- V. W., Výstava návrhů pro pomník mistra Jana Husi, in: Zlatá Praha X, 1893, 418 - 420
- WITTLICH Petr: Sochařství historismu: kult pomníků, in: Dějiny českého výtvarného umění III/2, LORENZOVÁ Helena/ PETRASOVÁ Taťána (ed.), Praha 2001, 114 - 132
- WITTLICH Petr: Sochařství na přelomu století, in: Dějiny českého výtvarného umění IV/1, LAHODA Vojtěch/ NEŠLEHOVÁ Mahulena/ PLATOVSKÁ Marie/ ŠVÁCHA Rostislav/ BYDŽOVSKÁ Lenka, Praha 1998, 94 - 125
- WITTLICH Petr: Sochařství, in: Praha národního probuzení, POCHE Emanuel (ed.), Praha 1980, 205 - 278
- WITTLICH Petr: České sochařství ve XX. století, Praha 1978
- Nabídkový katalog na aukci dne 16. května 2010, http://www.numismatika.cz/CNS-Kromeriz/K102_Katalog/102kat2101.htm, vyhledáno 5.6. 2012.
- Ročník Jednoty pro dostavění hl. chrámu sv. Víta v Praze, 1902, 8. Archív Pražského Hradu, <http://www.prazskyhradarchiv.cz/archivPH/index.cfm?event=clanky&path=2>, vyhledáno 16.6. 2012
- Nabídkový katalog na aukci dne 27. října 2007, http://www.numismatika.cz/Plastika/D093_Katalog/93kat1101.htm, vyhledáno 22.5.2012.

Seznam vyobrazení

1. Zavrženec, model, 1890, v. 196 cm, sádra, Národní galerie v Praze. Reprofoto: Archiv NG.
2. Pastervec s býkem, 1895, hořický pískovec, bronz, v. cca 260 cm, Praha, areál bývalých jatek Holešovice. Foto: autor.
3. Božena Němcová, 1895, bronz, průměr 45 cm, Domažlice, Náměstí Míru 120. Foto: autor.
4. Pomník Jana Sladkého Koziny, 1895, hořický pískovec, v. 3,2 m, Hrádek u Domažlic. Foto: autor.
5. Kartuše se zemským znakem, 1895, pískovec, Praha, Václavské náměstí. Foto: autor.
6. Kristus, 1896, pískovec, v. 180 cm, Humpolec, hřbitov, hrob rodina Vosmíkova. Foto: autor.
7. Žofie Podlipská, 1898, bronz, průměr 51 cm, Národní galerie v Praze. Reprofoto: Archiv NG.
8. Kristus na poušti, 1899, kararský mramor, v. 223 cm, Praha, katedrála sv. Víta, nároží Svatováclavské kaple. Foto: Daniela Pawel.
9. Madona v loubí, model, 1899, patinovaná sádra, v. 204 cm, Národní galerie v Praze. Reprofoto: Archiv NG.
10. Matěj Rejsek z Prostějova, 1899, pískovec, Praha, roh Obecního domu směrem k Prašné bráně. Foto: autor.
11. Genius zhasíná pochoděň života, kolem 1900, tyrolský mramor, v. 110 cm, Praha Velká Chuchle, hřbitov, hrob Lev Uherek. Foto: autor.
12. Trůnící Panna Maria se dvěma anděly, 1900, pískovec, v. 140 cm, Nový Bydžov, tympanon na portálu hřbitovního kostela Panny Marie Bolestné. Foto: autor.
13. Anděl s praporem, 1900, pískovec, v. 228 cm, Praha, kostel sv. Jana Nepomuckého na Skalce, schodiště. Foto: autor.
14. Anděl se štítem, 1900, pískovec, v. 196 cm, Praha, kostel sv. Jana Nepomuckého na Skalce, schodiště. Foto: autor.
15. Jan Erazim Vocel, 1900, bronz, v. 150 cm, Praha, Národní muzeum, galerie na schodišti. Foto: autor.
16. Jan Krejčí, 1900, bronz, v. 150 cm, Praha, Národní muzeum, galerie na schodišti. Foto: autor.

17. Kristus na poušti, 1901, tyrolský mramor, v. 220 cm, Praha, Vyšehradský hřbitov, hrob rodina Kasalovských. Foto: autor.
18. Žehnající Kristus a klečící žena, 1902, tyrolský mramor, v. 250 cm, Praha, Vyšehradský hřbitov, arkády, hrob rodiny Bromovských. Foto: autor.
19. Sv. Jan Zlatoústý, 1902, pískovec, v. cca 2 m, Praha, katedrála sv. Víta, západní průčelí, severní věž. Reprofoto: Archiv NG.
20. Korunování Panny Marie, 1902, pískovec, Klatovy, nad hlavním portálem kostela Narození Panny Marie. Foto: autor.
21. Boží hrob, 1902, kolorované dřevo, Čakovice, kostel sv. Remigia. Foto: autor.
22. Výzdoba průčelí koleje Arnošta z Pardubic, 1902, štuk, nadživotní velikost, Praha, Voršilská ulice. Foto: autor.
23. Kristova hlava, 1903, pískovec, nadživotní velikost, Stará Boleslav, brána hřbitova. Foto: autor.
24. Sv. Václav, 1903, pískovec, nadživotní velikost, Praha, Hlávkova kolej, vrchol štítu. Foto: autor.
25. Anděl, 1904, tyrolský mramor, v. 210 cm, Praha, Vinohrady, arkády hřbitova, hrob Vincenc Borůvka. Foto: autor.
26. Rytíř Hron, 1904, hořický pískovec, nadživotní velikost, v. cca 3 m, Náchod, radnice. Foto: autor.
27. Výzdoba jižní věže Hlavního nádraží v Praze, 1904 - 5, pískovec, zlacená měď, Praha, Hlavní nádraží. Foto: autor.
28. Sv. Jan Nepomucký, 1905, pískovec, v. 240 cm, Nové Třebenice, pod hrází přehrady Slapy. Foto: autor.
29. Výzdoba středních věží Hlavního nádraží v Praze, 1906, pískovec, nadživotní velikost, Praha Hlavní nádraží. Foto: autor.
30. Atlant, model, výzdoba středních věží Hlavního nádraží v Praze, 1906, Praha, Hlavní nádraží. Reprofoto: Archiv NG.
31. Sv. Václav, 1906, pískovec, v. 195 cm, Praha, Hradčany, na rampě před Pražským hradem. Foto: autor.
32. Kristus na kříži, 1907, bronz, v. cca 2 m, Hradec Králové, Pouchovský hřbitov, hrob královéhradeckých kanovníků. Foto: autor.
33. Sv. Prokop, 1908, hořický pískovec, v. cca 2,3 m, Vraný u Peruce, průčelí kostela Narození sv. Jana Křtitele. Foto: autor.

34. Sv. Jan Nepomucký, 1908, hořický pískovec, v. cca 2,3 m, Vraný u Peruce, průčelí kostela Narození sv. Jana Křtitele. Foto: autor.
35. Sv. Jan Křtitel, 1908, hořický pískovec, v. cca 2,3 m, Vraný u Peruce, průčelí kostela Narození sv. Jana Křtitele. Foto: autor.
36. Výzdoba hlavního průčelí kostela Narození Panny Marie, 1908, pískovec, Klatovy, kostel Narození Panny Marie. Foto: autor.
37. Hlavy Adama a Evy, 1908, pískovec, v. 35 cm, Klatovy, kostel Narození Panny Marie, konsoly. Foto: autor.
38. Kristova hlava korunovaná trním, 1909, bronz, v. 39 cm, Praha, Vyšehradský hřbitov, hrob profesor František Augustin. Foto: autor.
39. Kristus klesající pod křížem, 1909, pískovec, v. 160 cm, Praha, Olšanský hřbitov, hrob rodina Linhartova a Rothova. Foto: autor.
40. Betlém - Narození Krista, 1909, štuk, Slavkov, kostel Vzkříšení Páně. Reprofoto: Archiv NG.
41. Golgota - Ukřižování Krista, model, 1909, Slavkov, kostel Vzkříšení Páně. Reprofoto: Archiv NG.
42. Sv. Jan Nepomucký, 1909, pískovec, v. 240 cm, Praha, Arcibiskupský palác, vestibul. Foto: autor.
43. Josefina Brdlíková, 1910, mramor, v. 100 cm, Praha, arkády vyšehradského hřbitova, hrob 14-32. Foto: autor.
44. Kristova hlava korunovaná trním, 1910, bronz, průměr 40 cm, Hradec Králové, Pouchovský hřbitov, hrob Johanna Holznerová. Foto: autor.
45. Madona s Ježíškem, 1910, pískovec, nadživotní velikost, Hradec Králové, Balbínova 3/447. Foto: autor.
46. Štítonoš držící znak Ruska, 1910, pískovec, v. 250 cm, Slavkov, Mohyla míru. Foto: autor.
47. Dívka s věncem, 1910, pískovec, v. 250 cm, Slavkov, po stranách vchodu do Mohyly míru. Foto: autor.
48. Truchlící matka, 1910, pískovec, v. 250 cm, Slavkov, po stranách vchodu do Mohyly míru. Foto: autor.
49. Ecce homo, 1910, pískovec, životní velikost, Praha, nádvoří Strahovského kláštera. Foto: autor.

50. Výzdoba průčelí radnice Prostějově, celkový pohled, 1911 - 12, štuk, pískovec, Prostějov. Foto: autor.
51. Pravda, 1911 - 12, štuk, mírně podživotní velikost, Prostějov, radnice průčelí. Foto: autor.
52. Město Prostějov bere v ochranu svoji chudinu, 1911 - 12, pískovec, životní velikost, Prostějov, radnice průčelí. Foto: autor.
53. Město Prostějov pečuje o vzdělání mládeže, 1911 - 12, pískovec, životní velikost, Prostějov, radnice průčelí. Foto: autor.
54. Galerie nad vchodem kostela sv. Cyrila a Metoděje v Karlíně, Kristus se sv. Václavem, sv. Ludmilou, sv. Prokopem, sv. Damianem, sv. Kosmou, sv. Vojtěchem, sv. Anežkou, sv. Janem Nepomuckým, sv. Benediktem, sv. Norbertem, 1911 - 12, hořický pískovec, v. 2,2 m, Praha Karlín, kostel sv. Cyrila a Metoděje. Foto: autor.
55. Truchlící žena s breččanovým věncem, 1912, bronz, v. 190 cm, Praha, Vyšehradský hřbitov, arkády, hrob Karel Mattuš. Foto: autor.
56. Slečna Marie Uherková, 1912, pískovec, v. 151 cm, Praha, Chuchelský hřbitov. Foto: autor.
57. Sv. Václav, 1913 - 14, umělý kámen, v. 215 cm, Dolany u Klatov, kostel sv. Petra a Pavla. Foto: autor.
58. Sv. Jan Nepomucký, 1913 - 14, umělý kámen, v. 210 cm, Dolany u Klatov, kostel sv. Petra a Pavla. Foto: autor.
59. Sv. Ludmila, 1913 - 14, umělý kámen, v. 210 cm, Dolany u Klatov, kostel sv. Petra a Pavla. Foto: autor.
60. Sv. Anežka, 1913 - 14, umělý kámen, v. 210 cm, Dolany u Klatov, kostel sv. Petra a Pavla. Foto: autor.
61. Sv. Prokop, 1913 - 14, umělý kámen, v. 210 cm, Dolany u Klatov, kostel sv. Petra a Pavla. Foto: autor.
62. Sv. Vojtěch, 1913 - 14, umělý kámen, v. 210 cm, Dolany u Klatov, kostel sv. Petra a Pavla. Foto: autor.
63. Kristus na kříži, 1914, vojický pískovec, v. 250 cm, Praha, Vyšehradský hřbitov, hrob Boleslav Jablonský. Foto: autor.
64. Josef Kostka, 1914, bronz, v. 55 cm, Praha, Olšanský hřbitov, hrob Ing. Josef Bolehovský. Foto: autor.
65. Božské srdce Páně, model, 1914 - 19, Hostýn na Moravě. Reprofoto: Archiv NG.

66. Božské srdce Páně, 1914 - 19, bronz, v. 3 m, Hostýn na Moravě, u schodů vedoucích k poutnímu kostelu. Foto: autor.
67. Sv. Josef s Ježíškem v náručí, po stranách andělů, 1915, mramor, v. 180 cm, andělé v. 65 cm, Praha Smíchov, kostel sv. Václava, boční oltář. Foto: autor.
68. MUDr. Karel Pavlík a dvě dětské skupiny, 1915, bronz, v. medailonu 60 cm, Klatovy, hřbitov, odd. I, hrob č. 103. Foto: autor.
69. Sv. Ludmila, 1915, umělý kámen, v. cca 70 cm, Počepice, kostel sv. Jana Křtitele. Foto: autor.
70. Božské Srdce Páně, 1915, umělý kámen, v. cca 70 cm, Počepice, kostel sv. Jana Křtitele. Foto: autor.
71. Sv. Václav, 1915, umělý kámen, v. cca 70 cm, Počepice, kostel sv. Jana Křtitele. Foto: autor.
72. Jan Deyl, model, 1915, patinovaná sádra, v. 85 cm, Praha, Muzeum hlavního města Prahy. Reprofoto: Archiv NG.
73. Zmrtvýchvstání Krista, 1915 - 16, pískovec, v. 250 cm, Praha, Vyšehradský hřbitov, hrob Jan a Marie Beránkovi. Foto: autor.
74. Slečna Iluška Bořkovcová, 1916 - 18, bronz, v. 85 cm, Praha Bubeneč, hřbitov. Foto: autor.
75. Božské srdce Páně, 1916, pískovec, v. 230 cm, Praha, Olšanský hřbitov, hrobka Milosrdných bratří. Foto: autor.
76. Sv. Cyril, 1917, pískovec, v. 240 cm, Želiv, schodiště před kostelem Narození Panny Marie. Foto: autor.
77. Panna Maria s Ježíškem, Andělé po stranách, 1916, hořický pískovec, v. 320 cm a 190 cm, Želiv, kostel Narození Panny Marie, nad hlavním vstupem. Foto: autor.
78. Sv. Metoděj, 1917, pískovec, v. 240 cm, Želiv, schodiště před kostelem Narození Panny Marie. Foto: autor.
79. Svatý Karel Boromejský s podobiznou hraběte Katanského, 1918, pískovec, v. 205 cm, v. medailonu 50 cm, Manětín u Plzně, před zámek. Foto: autor.
80. Věda, 1918, pískovec, nadživotní velikost, Praha, Galerie Deset, původně Waldesovo muzeum. Foto: autor.
81. Věda, 1918, bronz, v. 12 cm. Reprofoto: <http://www.numismatika.cz>.
82. Kristus na kříži, památník padlým, 1918 - 24, pískovec, v. 290 cm, Borkovany, hřbitov. Foto: autor.

83. Slečna Leontýna Singerová, 1919, bronz, v. 50 cm Praha, Židovský hřbitov. Foto: autor.
84. Válečný památník na sv. Hostýně, 1919, bronz, v. 175 cm, Hostýn, zadní strana druhého zastavení Jurkovičovy křížové cesty. Foto: autor.
85. Kristus na kříži, 1919, hořický pískovec, v. 277cm, Domažlice, kostel Zvěstování Páně, hlavní oltář. Foto: autor.
86. Antonín Seidl, 1919, bronz, v. 85 cm, Domažlice, Příhodovy sady. Foto: autor.
87. Panna Marie, 1920, bronz, v. 170 cm, Praha, arkády vyšehradského hřbitova, hrob J. V. Nováka. Foto: autor.
88. Sedící Panna Maria s Ježíškem, 1920, pískovec, v. 130 cm, Lysice na Moravě, zámecká zahrada. Foto: autor.
89. Panna Maria Lurdská, 1920, pískovec, v. 175 cm, Nová Ves u Lomnice nad Popelkou, hřbitov. Foto: autor.
90. Panna Maria Lurdská, 1920, umělý kámen, v. 170 cm, Lysice na Moravě, vedle kostela. Foto: autor.
91. Sedící Kristus, 1921, pískovec, v. 160 cm, Nová Ves u Lomnice nad Popelkou, hřbitov. Foto: autor.
92. Svatá Ludmila vyučuje svatého Václava, 1921, kolorovaný umělý kámen, v. 120 cm, Znojmo, křížová chodba kláštera dominikánů. Foto: Alena Komendová.
93. Pomník Jána Hollyho, model, 1922, Madunice, Slovensko. Reprofoto: Archiv NG.
94. Útěcha na bojišti, pamětní deska padlým vojínům, 1922, bronz, v. 82 cm, Klobuky, kostel sv. Vavřince, zeď lodi. Foto: autor.
95. Zmrtvýchvstání Krista pamětní, pamětní deska padlým vojínům, 1922, bronz, v. 82 cm, Klobuky, kostel sv. Vavřince, zeď lodi. Foto: autor.
96. Božské srdce Páně, 1922, pískovec, v. 250 cm, Hradec Králové, katedrála sv. Ducha. Foto: autor.
97. Božské Srdce Páně, 1922 kolorovaná dřevořezba, v. 2 m, Praha Holešovice, kostel sv. Antonína, boční loď. Foto: autor.
98. Útěcha na bojišti, pamětní desky padlým vojínům, 1923, bronz, v. 82 cm, Hostýn. Foto: autor.
99. Zmrtvýchvstání Krista, pamětní desky padlým vojínům, 1923, bronz, v. 82 cm, Hostýn. Foto: autor.

100. Výzdoba oltáře kostela Neposkvrněného početí Panny Marie, 1923, papírmaš/sádra, pobronzované, pozlacený kov, plech, oltář celý v. 215 cm, Hradec Králové, Rožberk, kostel Neposkvrněného početí Panny Marie. Foto: autor.
101. Pieta, pomník padlým, 1923, pískovec, v. 140cm, Výprachtice. Foto: autor.
102. Oltář sv. Václava s českými patrony - sv. Vojtěch, sv. Prokop, sv. Ludmila, bl. Mlada, sv. Jan Nepomucký, sv. Zikmund, 1924, bronz, v. 160 cm, š. 170 cm, Stará Boleslav, krypta kostela sv. Václava. Foto: autor.
103. Moc, alegorická socha štítonoše s českým znakem a žezlem, 1924, žula, život. velikosti, Klatovy, radnice, vrcholu štítu. Foto: autor.
104. Model znaku pražské spořitelny a záložny, 1924, originál bronz, v. 3 m, Národní galerie v Praze. Reprofoto: Archiv NG.
105. Václav Matěj Kramerius, 1924, umělý kámen, v. 75 cm, Klatovy, radnice, schodiště. Foto: autor.
106. Pavel Kristián z Kolína, 1924, umělý kámen, v. 95 cm, Klatovy, radnice, schodiště. Foto: autor.
107. Sv. Ludmila, 1925, mramor, v. 190 cm, Praha Smíchov, kostel sv. Václava. Foto: autor.
108. Sv. Vojtěch, 1925, mramor, v. 195 cm, Praha Smíchov, kostel sv. Václava. Foto: autor.
109. Božské Srdce Páně, 1925, pískovec, v. 172 cm, Pardubice, kostel sv. Bartoloměje. Foto: autor.
110. Sv. Antonín, 1925, pískovec, v. 175 cm, Pardubice, kostel sv. Bartoloměje. Foto: autor.
111. Bůh Otec v lunetě, 1925, bronz, v. cca 55 cm, Klatovy, hřbitov, hrob rodina Horáková. Foto: autor.
112. Spořivost - žena s úlem, 1925, umělý kámen, v. 165 cm, Klatovy, radnice, schodiště. Foto: autor.
113. Práce - žena se srpem, 1925, umělý kámen, v. 160 cm, Klatovy, radnice, schodiště. Foto: autor.
114. Sv. Vojtěch, 1926, kolorované dřevo, v. 200 cm, Stará Boleslav, basilika sv. Václava, boční loď. Foto: autor.

115. Sv. Jan Nepomucký, 1926, kolorované dřevo, v. 200 cm, Stará Boleslav, basilika sv. Václava, boční loď. Foto: autor.
116. Sv. Prokop, 1926, kolorované dřevo, v. 200 cm, Stará Boleslav, basilika sv. Václava, boční loď. Foto: autor.
117. Sv. Ludmila vyučuje sv. Václava, 1926, kolorované dřevo, v. 170 cm, Stará Boleslav, basilika sv. Václava, oltář boční lodi. Foto: autor.
118. Sv. Terezie z Lisieux, 1925, kolorovaný umělý kámen, v. 195 cm, Plzeň - Bory, kostel sv. Jana Nepomuckého. Foto: autor.
119. Max Duffek, 1926 - 30, bronz, průměr 45 cm, Domažlice, hřbitov. Foto: autor.
120. Sv. Vavřinec z Brindisi, 1927, pískovec, v. 195 cm, Brno, před kostelem Nalezení svatého Kříže. Foto: autor.
121. Karel Bendl a Karel Knittl, 1927, bronz, v. medailonů 40 cm, Praha, Hlahol. Foto: autor.
122. Zmrtvýchvstání Krista, 1927, bronz, v. 153 cm, Uherské Hradiště, hřbitov, hrob rodina Stanclova a ze Schullernů. Foto: autor.
123. Jezdecká socha sv. Václava, 1928, bronz, v. 148 cm, 110 cm bez kopí, Praha, Nunciatura (Voršilská ulice). Foto: autor.
124. Božské Srdce Páně, 1928, pískovec, v. 250 cm, Chrudim, kostel Nanebevzetí Panny Marie. Foto: autor.
125. Zavraždění sv. Václava, památník padlým ve světové válce, 1928, bronz, v. 200 cm, Praha Smíchov, kostel sv. Václava. Foto: autor.
126. Umučení Páně, památník padlým ve světové válce, 1928, bronz, v. 200 cm, Praha Smíchov, kostel sv. Václava. Foto: autor.
127. P. Marie s Ježíškem, 1928, bronz, v. 80 cm, Praha, Vyšehradský hřbitov, hrob prof. Rubeška. Foto: autor.
128. Genius poštovníctví, 1928, bronz, v. 129 cm, Praha, Poštovní muzeum. Foto: autor.
129. Mistr Jan Hus, 1928, umělý kámen, v. 260 cm, Všenory, Lipová ulice 129. Foto: autor.
130. Sv. Václav, 1928, umělý kámen, v. 250 cm, Všenory, ulice Karla Majera 432. Foto: autor.
131. Helena Vosmíková, 1929, bronz, v. 190 cm, Humpolec, hřbitov. Foto: autor.
132. Sv. Václav, sv. Jan z Boha, archanděl Rafael, sv. Josef, 1929, pískovec, životní velikost, Praha, nemocnice Na Františku, průčelí. Foto: autor.

133. Smrt sv. Václava, 1929, bronz, v. 196 cm, Stará Boleslav, krypta kostela sv. Václava. Foto: autor.
134. Maxmilián Fatka, 1929, bronz, v. 70 cm, Vyšší Brod, Poštovní muzeum. Foto: autor.
135. Max Duffek - pamětní deska, 1930, bronz, v. 85 cm, š. 110 cm, Domažlice, na domě čp. 93. Foto: autor.
136. Alois Dlabač - pamětní deska, kolem 1930, bronz, v. portrétu 35 cm, Všenory, schodiště ve svahu pod ulicí Karla Majera. Foto: autor.
137. Marie Stejskalová, model, kolem 1930, originál bronz, Chorvatská republika, Crikvenice. Reprofoto: Archiv NG.
138. Kristus na kříži, kolem 1930, bronz, dřevo, Kristus v. 180 cm, Praha, Vršovice, kostel sv. Václava, hlavní oltář. Foto: autor.
139. Figurální výzdoba Ministerstva obchodu a patentního úřadu - Matematika, Fyzika, Chemie, Inženýrství - stojící, Průmysl a Obchod, ležící postavy, 1931 - 32, životní velikost, Praha. Foto: autor.
140. Oltář sv. Ludmily a českých patronů - bl. Mlada, sv. Anežka, sv. Ludmila, sv. Vojtěch, sv. Jan Nepomucký, 1932, pískovec, v. 160 cm, š. 210 cm, Praha, Vršovice, kostel sv. Václava, postranní oltář. Foto: autor.
141. Božské Srdce Páně, 1933, bílý pískovec, v. 230 cm, Poděbrady, kostel Povýšení sv. Kříže. Foto: autor.
142. Dva klečící andělé, 1933, pozlacený bronz, v. 110 cm, Hostýn, kostel Panny Marie Vítězné, hlavní oltář. Foto: autor.
143. Sv. Anežka, 1934, mramor v. cca 200 cm, Praha Břevnov, vila Šlajferka, kaple. Foto: autor.
144. Sv. Josef, 1934, mramor v. cca 200 cm, Praha Břevnov, vila Šlajferka, kaple. Foto: autor.
145. Božské srdce Páně, 1935, bílý pískovec, v. 230 cm, Domažlice, kostel Narození Panny Marie. Foto: autor.
146. Božské Srdce Panny Marie, 1936, bílý pískovec, v. 225 cm, Domažlice, kostel Narození Panny Marie. Foto: autor.
147. Antonín Balšánek - pamětní deska, 1936, bronz, v. cca 40 cm, Praha, Malá Strana, Újezd 596/9. Foto: autor.
148. Sv. Václav s blanickými rytíři, 1937, mšenský pískovec, bronz, sv. Václav v. 250 cm, celek v. 430 cm, Votice, pomník před kostelem sv. Václava. Foto: autor.

149. Madona, 1939, podle modelu z roku 1906, pískovec, Praha, katedrála sv. Víta, jižní věž. Foto: autor.

150. Sv. Anežka, 1939, sádra, v. 115cm, Brandýs nad Labem, kostel Obrácení sv. Pavla. Foto: autor.

151. Panna Maria Lurdská, 1939, kolorovaný umělý kámen, v. 170 cm, Lázně Toušeň, kostel sv. Floriána. Foto: autor.

152. Kristus Král, 1940, bronz, v. 180 cm, Sušice, hřbitov, hrob rodina Kažušníčků a Rathů. Foto: autor.

153. Božské Srdce Páně, 1948, dřevo kolorované v. 200 cm, Hluboká, kostel sv. Jana Nepomuckého. Foto: autor.

Nedatovaná díla

154. Umučení Páně, nedatováno, bronz, v. 200 cm, Praha Smíchov, hřbitov Malvazinky, hrob rod Pauly. Foto: autor.

155. Sv. Antonín, nedatováno, dřevo, bílý lak v. 140 cm, Heřmanův Městec, kostel sv. Bartoloměje. Foto: autor.

156. Božské Srdce Páně, nedatováno, pískovec, v. 195 cm, Ronov nad Doubravou, kostel sv. Vavřince. Foto: autor.

157. Ženy s věnci, nedatováno, bronz, v. 185 cm, Klatovy, hřbitov, hrob MUDr. Alois Mašek. Foto: autor.

Nenalezená díla

158. Sv. Petr, pro oltář v kostele na Hluboké z pískovce, 1901. Reprofoto: Archiv NG.

159. Sv. Pavel pro oltář v kostele na Hluboké z pískovce, 1901. Reprofoto: Archiv NG.

160. Sv. Jan Nepomucký se dvěma anděly pro pražský seminář, okolo 1912. Reprofoto: Archiv NG.

161. Jan Malát, model, 1915 - 23, originál bronz. Reprofoto: Archiv NG.

162. Vdova se sirotkem přináší věnec na hrob, busta pana Geisselreitera (ukradena), Anděl smrti uhasíná pochodeň života, 1916, bronz, v. 148 cm, Poděbrady, hřbitov, hrob rodina Geisselreiterova a Abtova. Foto: autor.

163. Kristus na kříži pro kostel sv. Ignáce na Karlově náměstí v Praze, model, 1916, originál z cínu. Reprofoto: Archiv NG.

164. Orel, model, 1923, originál hliník. Reprofoto: Archiv NG.

165. J. A. Komenský pro školu ve Znojmě, model, 1924 - 29. Reprofoto: Pestrý týden 1940.
166. Ministr JUDr. František Nosek, model, 1928, originál bronz. Reprofoto: Archiv NG.
167. František a Anuška Noskovi, model, 1928, originál bronz. Reprofoto: Archiv NG.
168. Medaile Víra, vlast, síla, 1929, bronz. Reprofoto: Archiv NG.
169. Symbol lidského osudu, štuk pro Bondyho vilu, 1930 - 35. Reprofoto: Archiv NG.
170. Existenční zápas muže, štuk pro Bondyho vilu, 1930 - 35. Reprofoto: Archiv NG.
171. Úděl ženy, štuk pro Bondyho vilu, 1930 - 35. Reprofoto: Archiv NG.
172. Medaile Československý Orel zásluze, 1931. Reprofoto: Archiv NG.
173. M. M. Xaverie Fürgottová, 1934, model. Reprofoto: Archiv NG.
174. Sv. Tereza pro Pelhřimov, 1935, model. Reprofoto: Archiv NG.

Kopie

175. Zápasící giganti, (originál I. F. Platzer), 1902, hořický pískovec, v. 4,5 m, Praha, Pražský hrad. Foto: autor.
176. Sousoší sv. Františka Xaverského (originál F. M. Brokoff), 1912, pískovec, Praha, Karlův most. Foto: autor.
177. Talíř s madonou (originál Luca della Robbia), 1924, terakota polévaná sklovinou. Reprofoto: Archiv NG.

Návrhy a modely, nerealizovaná díla

178. Husův pomník, návrh, nerealizováno. Reprofoto: Světozor XXVII, 1893, 425.
179. Orání nácolesníkem v Prácheňsku - skica, 1894, pro Národopisnou výstavu československou (1895). Reprofoto: Archiv NG.
180. Orání nácolesníkem v Prácheňsku - model, 1894, pro Národopisnou výstavu československou (1895). Reprofoto: Archiv NG.
181. Návrh na fontánu před Rudolfinum, 1896. Reprofoto: Archiv NG.
182. Pomník Hadži Dimira, reliéfy Loučení s matkou a Přísaha jonáků, návrh, 1911, model. Reprofoto: Archiv NG.
183. Kresebný návrh jezdecké sochy Jana Žižky z Trocnova pro Prahu Žižkov, 1913 - 15. Reprofoto: Archiv NG.
184. Svatopluk Čech, návrh na pomník, 1916 - 18. Reprofoto: Archiv NG.
185. Návrh na pomník B. Smetany, 1926. Reprofoto: Archiv NG.

186. Eliška Krásnohorská, návrh na pomník, 1929, patinovaná sádra, v. 48 cm, Muzeum Dr. Aleše Hrdličky v Humpolci. Foto: autor.

187. Návrh pomníku padlých vojáků pro Trnavu, nedatováno. Reprofoto: Archiv NG.

188. Soutěžní návrh na pomník Jana Žižky z Trocnova, nedatováno. Reprofoto: Archiv NG.

Sporná díla

189. Reliéfní rožmberský erb včetně přilby a klenotu, 1901, pískovec, Český Krumlov, kostel sv. Víta, nad hlavním portálem. Foto: autor.

190. Poprsí sv. Jana Nepomuckého, 1911 - 14, pískovec, Štěchovice, kostel sv. Jana Nepomuckého, nad vstupním portálem. Foto: autor.

191. Jezdecká socha Jana Žižky z Trocnova, v. cca 3,8 m, umělý kámen, Všenory, ve svahu pod ulicí Karla Majera. Foto: autor.

Dobové fotografie z výstav

192. Kristus na poušti, Světová výstava v Paříži. Reprofoto: Archiv NG.

193. Výstava Krasoumné jednoty 1902. Reprofoto: Archiv NG.

Přílohy

Soupis díla

Obrazová příloha

Soupis díla

Při sestavování katalogu jsem u děl vzniklých do roku 1924 vycházela z katalogu Výstava prací mistra Čeňka Vosmíka. Některá data však bylo nutné upravit, a to vzhledem k poznatkům zjištěným přímo na dílech nebo v archivních materiálech. Při vyhledávání a uspořádávání prací vzniklých později mi pomohla dobová literatura a opět archivní prameny.

1890

Zavrženec

v. 200 cm, bronz

NG Praha, inv. č. P 2672

Model [1]

v. 196 cm, patinovaná sádra

NG Praha, inv. č. P 681

1895

Pastevec s býkem [2]

v. cca 260 cm, v. s berlou 330 cm, hořický pískovec, bronz

Signatura: ČENĚK VOSMÍK 1895

Praha, Holešovice, areál bývalých jatek

Model sousoší z roku 1893

v. 110 cm, patinovaná sádra

Praha, MHMP, 52 730

Model býka

v. 50 cm, patinovaná sádra

NG Praha, inv. č. P 1865

Božena Němcová [3]

průměr 45 cm, bronz, reliéf

Konkávně vydutý medailon s vysokým portrétním reliéfem, ohraničený věncem.

Signatura: Č.V.

Domažlice, Náměstí Míru 120

Model

průměr 45 cm, patinovaná sádra

Signatura: Č.V.

Humpolec, Muzeum dr. Aleše Hrdličky, inv. č. 13 697

Pomník Jana Sladkého Koziny [4]

v. 3,2 m, hořický pískovec

Nápis: DLE NÁVRHU F. HOŠKA ZHOTOVIL Č. VOSMÍK 1895.

Hrádek u Domažlic

Studie - hlava Jana Koziny, 1894

v. 27 cm, sádra

Signatura: Vosmík 1894

NG Praha, inv. č. P 2353 (Č. Vosmík)

Kartuše se zemským a říšským znakem [5]

pískovec

Praha, Václavské náměstí, Assicurazioni Generaly

Po roce 1896

Kristus [6]

v. 180 cm, pískovec

Humpolec, hřbitov, rodina Vosmíkova, P XVI-2-3

1898

Žofie Podlipská [7]

průměr 51 cm, bronz, reliéf

NG Praha, inv. č. P 2006

Původně Praha, Palackého nábřeží 1672 (Dům byl při bombardování v roce 1945 zbořen.)

Model

průměr 51,5 cm, patinovaná sádra

NG Praha, inv. č. P 1932

1899

Kristus na poušti [8]

v. 223 cm, kararský mramor

Signatura: V. VOSMÍK PRAHA R. 1899

Praha, katedrála sv. Víta, nároží Svatováclavské kaple

Model z roku 1897

v. 223 cm, sádra

Praha, NG, inv. č. P 33

Model

v. 78 cm, sádra

Signatura: VOSMÍK

Praha, MHMP, 63/2002

Humpolec, Muzeum Dr. Aleše Hrdličky, inv. č. 13 674

Madona v loubí [9]

1899, odlito roku 2005

v. 204 cm, patinovaná sádra, inv. č. P 5061

v. 70 cm, patinovaná sádra, inv. č. P 2750-001

v. 70 cm, bronz, inv. č. P 2750-002

NG Praha

Matěj Rejsek z Prostějova [10]

pískovec

Praha, roh Obecního domu směrem k Prašné bráně

Model

v. 50 cm, patinovaná sádra

Signatura: Vosmík

Praha, MHMP, 55 494

Mistr Theodorik

bronz, bysta

Praha, Národní muzeum

Kolem 1900

Genius zhasíná pochodeň života [11]

v. 110 cm, v. celého 330 cm, tyrolský mramor, kámen

Signatura: Vosmík, VOSMÍK PRAHA

Praha, Velká Chuchle, hřbitov, Lev Uherek

Kristus se dvěma dětmi

nadživotní velikost, pískovec

Nápis: NECHTE MALIČKÝCH PŘIJÍTI KE MNĚ.

Praha, Muzeum hlavního města Prahy

Původně na fasádě středního pavilonu Dětské nemocnice na Karlově.

1900

Trůnící Panna Maria se dvěma anděly [12]

v. 140 cm, pískovec

Signatura: Č. VOSMÍK 1900

Nový Bydžov, hřbitovní kostel Panny Marie Bolestné, tympanon

Andělé

Anděl s praporem [13], v. 228 cm, pískovec

Anděl se štítem [14], v. 196 cm, pískovec

Praha, kostel sv. Jana Nepomuckého na Skalce, schodiště

Jan Erazim Vocel [15]

v. 150 cm, bronz, bysta

Nápis: ŽELEZÁRNY KOMÁROVSKÉ

Praha, Národní muzeum, galerie na schodišti

Jan Krejčí [16]

v. 150 cm, bronz, bysta

Nápis: ŽELEZÁRNY KOMÁROVSKÉ

Praha, Národní muzeum, galerie na schodišti

Opat Božetěch

busta, bronz

Praha, Národní muzeum

Studie - hlava Božetěcha, 1899

v. 24 cm, sádra

Signatura: Vosmík

Praha NG, inv. č. P 2354

1901

Křtistus na poušti [17]

v. 220 cm, tyrolský mramor

Signatura: V. VOSMÍK 1901

Praha, Vyšehradský hřbitov, hrob rodiny Kasalovských, 14-24

1902

Žehnající Křtistus a klečící žena [18]

v. 250cm, tyrolský mramor

Signatura: V. VOSMÍK

Nápis: JÁ JSEM VZKŘÍŠENÍ A ŽIVOT

Praha, Vyšehradský hřbitov, arkády, hrob rodiny Bromovských

Sv. Cyril Alexandrijský

Sv. Basilius

Sv. Jan Zlatouštý [19]

v. cca 2 m, pískovec

Praha, katedrála sv. Víta, západní průčelí, severní věž

Korunování Panny Marie [20]

pískovec, dva reliéfy

Klatovy, kostel Narození Panny Marie, hlavní průčelí, nad portálem

Boží hrob [21]

kolorované dřevo

Čakovice, kostel sv. Remigia

Kolej Arnošta z Pardubic - plastická výzdoba [22]

nadživotní velikost, štuk

Praha, Voršilská ulice

1903

Křtistova hlava [23]

nadživotní velikost, pískovec

Stará Boleslav, brána hřbitova

Sv. Václav, polofigura se sepjatýma rukama [24]

nadživotní velikost, pískovec

Praha, Hlávková kolej, vrchol štítu

1904

Anděl [25]

v. 210 cm, tyrolský mramor

Signatura: V. VOSMÍK

Praha Vinohrady, arkády hřbitova, hrob Vincenc Borůvka

Rytíř Hron (zakladatel Náchoda) [26]

Znak města Náchoda

nadživotní velikost, v. cca 3 m, hořický pískovec

Náchod, radnice

1904 - 1905

Výzdoba jižní věže Hlavního nádraží v Praze [27]

Dvě alegorické postavy opřené o zeměkouli s okřídleným kolem na vrcholu a orlem před nimi.

pískovec, zlacená měď

Praha, Hlavní nádraží

1905

Sv. Jan Nepomucký [28]

v. 240 cm, pískovec

Signatura: Vosmík 19??

Nové Třebenice, pod hrází přehrady Slapy

1906

Výzdoba středních věží Hlavního nádraží v Praze [29]

Čtveřice atlantů nad kterými jsou okřídlená kola, pod nimi se nacházejí 4 orli, ještě o něco níže se v rozích střídají žáby a ještěrky (na každé věži).

Atlant [30]- v. 3,6 m, hořický pískovec

Praha, Hlavní nádraží

Sv. Václav [31]

v. 195 cm, pískovec

Signatura: V. VOSMIK 1906

Nápis: S. VENCESLAE, MARTYR AC PATRONE, ORATRO HAC CIVITATE ET TOTA CARA PATRIA NOSTRA!

FF. DR FRANC. KRÁSL, EPISC. ELEUTHEROPOLIT ET DECANUS S. METROP. ECCLESIAE PER SCULPTOREM VINC. VOSMÍK A.D. 1906.

Praha Hradčany, rampa před Pražským hradem

Sv. Ludmila, 4 stojící andělé, Bůh Otec v medailonu, Kristus na kříži

podživotní velikost, kov

Praha Vinohrady, kostel sv. Ludmily, hlavní oltář

1907

Kristus na kříži [32]

v. cca 2 m, bronz, plochý reliéf

Signatura: LIL FR. BARTÁK, PRAHA VII

Nápis: JEZUS NAZARENUS REX JUDAEORUM

ECCE SACERDAS MAGNUS QUI DIEBUSSU?? , ?????IT DEO

Hradec Králové, Pouchovský hřbitov, hrob královéhradeckých kanovníků

Sv. Cyril a sv. Metoděj [36]

nadživotní velikost, hořícký pískovec.

Klatovy, kostel Narození Panny Marie, hlavní průčelí

Dva andělé

pískovec

Klatovy, kostel Narození Panny Marie, hlavní průčelí

Model Anděla

v. 88 cm, patinovaná sádra

Klatovy, Vlastivědné muzeum Dr. Hostaše

1908

Sv. Prokop, sv. Jan Nepomucký, sv. Jan Křtitel [33, 34, 35]

v. cca 2,3 m, hořícký pískovec

Signatura: Vosmík 1908 z boku sochy sv. Prokopa

Vraný u Peruce, kostel Narození sv. Jana Křtitele, průčelí

Postava kameníka a vinaře [36]

2 konsoly, pískovec

Klatovy, kostel Narození Panny Marie, hlavní průčelí

Model - kameník, konsola pro kostel v Klatovech, 1906

v. 38 cm, patinovaná sádra

NG Praha, inv. č. 2355

Hlava Adama a Evy [37]

v. 35 cm, pískovec

Klatovy, kostel Narození Panny Marie, hlavní průčelí, konsoly po stranách portálu

Model - hlava Evy

sádra, v. 47 cm

Klatovy, Vlastivědné muzeum Dr. Hostaše, zde je jako autor uveden Vilém Glos

1909

Kristova hlava korunovaná trním [38]

v. 39 cm, bronz

Signatura: Vosmík, LIL B. MATĚJIČEK

Nápis: UTRPENÍM K SVĚTLU

Praha, Vyšehradský hřbitov, hrob profesor František Augustin, 13-19

Kristus klesající pod křížem [39]

v. 160 cm, pískovec, reliéf

Signatura: VOSMÍK 1909

Praha, Olšanský hřbitov, rodina Linhartova a Rothova

Betlém - Narození Krista [40]**Golgota - Ukřižování Krista [41]**

v. 6,2 m, štuk, reliéf

Slavkov, kostel Vzkříšení Páně

Studie Ukřižování

v. 30 cm, sádrový reliéf

Signatura: VOSMÍK

Praha, MHMP, 52 806

Trůnící Kristus [36]**Sv. Petr a Pavel**

Madona, reliéf, pod tímto reliéf s motivem stromu

Madona s Ježíškem

pískovec

Klatovy, kostel Narození Panny Marie, hlavní průčelí

Modely: sádra

Trůnící Kristus v. 100 cm,

Panna Marie (reliéf) v. 90 cm,

Reliéf s motivem stromu v. 78 cm, nápis: ZA NÁS ORODUJ SV. BOŽÍ RODIČKO

Sv. Pavel v. 48 cm, okrová patina

Klatovy, Vlastivědné muzeum Dr. Hostaše

Sv. Jan Nepomucký [42]

v. 240 cm, pískovec

Signatura: V. Vosmík 1909

Praha, Arcibiskupský palác, vestibul

1910**Josefina Brdlíková [43]**

v. 70 cm + 30 cm sokl s holubicí, mramor

Praha, Vyšehradský hřbitov, arkády, 14-32

Kristova hlava korunovaná trním [44]

v. 65 cm, průměr medailonu 40 cm, bronz

Signatura: LIL FR. BARTÁK

Nápis: Já jsem vzkříšení i život, kdo ve mně věří, byť byl zemřel, živ bude.

Hradec Králové, Pouchovský hřbitov, hrob Johanna Holznerová

Madona s Ježíškem [45]

nadživotní velikost, pískovec, oválný reliéf

Hradec Králové, vila profesora Bohumila Hobzeka (Balbínova 3/447)

Čtyři štítonoši, držící znaky svých vlastí Moravy, Ruska, Francie, Rakouska [46]
v. 250 cm, pískovec
Slavkov, Mohyla míru

Dívka s věncem [47]

Truchlící matka [48]

v. 250 cm, pískovec
Slavkov, po stranách vchodu do Mohyly míru

Ecce homo, sedící socha Krista [49]

životní velikost, pískovec
Signatura: Č. VOSMÍK 1910
Praha, nádvoří Strahovského kláštera

1911 - 1912

Město Prostějov bere v ochranu svoji chudinu [52]

Město Prostějov pečuje o vzdělání mládeže [53]

životní velikost, pískovec

Pravda, mezi dvěma reliéfy: orel v kalichu a pod ním dva hadi, dvě postavy a slunce [51]

mírně podživotní velikost, pískovec

Dvě skupiny dětských štítonošů, dvě děti s vázami [50]

pískovec

Dva orli se znakem [50]

pískovec
Prostějov, průčelí radnice

Dvanáct měsíců

Štuk, plastické výplně ve stropních kazetách.
Prostějov, radnice, pracovna primátora neboli Zelený salonek

Čtvero ročních období

Štuková výzdoba stropu.
Prostějov, radnice, zasedací místnost primátora

Galerie nad vchodem kostela sv. Cyrila a Metoděje v Karlíně [54]

Kristus se sv. Václavem, sv. Ludmilou, sv. Prokopem, sv. Damiánem, sv. Kosmou a Sv. Vojtěchem, sv. Anežkou, sv. Janem Nepomuckým, sv. Benediktem, sv. Norbertem
v. 2,2 m, hořický pískovec

Praha Karlín, kostel sv. Cyrila a Metoděje

Modely

Sv. Prokop (P 651), sv. Anežka (P 656) - v. 40 cm, sádra

Sv. Kosmas (P 657), sv. Damián (P 658) - v. 40 cm, patinovaná sádra

Sv. Ludmila (P 649) - v. 41 cm, sádra

Kristus (P 654), sv. Václav (P 650), sv. Jan Nepomucký (P 655), sv. Benedikt (P 653) - v. 42 cm, sádra

Sv. Vojtěch (P 648), sv. Norbert (P 652) - v. 43 cm, sádra

NG Praha

Sv. Kosmas, náčrt (P 2583), sv. Damián, náčrt (P 2584)
v. 41 cm, bronz
Signatura: Vosmík
NG Praha

1912

Sv. Jan Nepomucký

v. 240 cm, pískovec
Signatura: VOSMÍK
Nápis: SVÉ RODNÉ OBCI VĚNOVAL / PRELÁT Dr. JAN NEP. SEDLÁK, / GEN.
VIKÁŘ PRAŽSKÉ ARCIDIECESE. / LÉTA PÁNĚ 1912.
Tajanov (Klatovy), na mostě

Truchlící žena s břechťanovým věncem [55]

v. 190 cm, bronz
Signatura: Vosmík
Praha, Vyšehradský hřbitov, arkády, hrob Karel Mattuš

Slečna Marie Uherková [56]

v. 151 cm, pískovec, vysoký reliéf
Signatura: Vosmík 1912
Praha, Chuchelský hřbitov

1913 - 1914

Sochy českých patronů: Sv. Prokop, sv. Vojtěch, sv. Ludmila, sv. Anežka Přemyslovna, sv. Václav a sv. Jan Nepomucký [57 - 62]

v. sv. Vojtěcha 215 cm, umělý kámen
v. ostatních světců 210 cm, umělý kámen
Signatura: VOSMÍK na soše sv. Prokopa
Dolany u Klatov, kostel sv. Petra a Pavla.
Původně byly určeny do kostela sv. Vavřince v Klatovech.

1914

Kristus na kříži [63]

v. 250 cm, vojický pískovec
Praha, Vyšehradský hřbitov, hrob Boleslav Jablonský

Josef Kostka, bysta a pod ní složené ruce [64]

v. celku 83 cm, v. bysty 55 cm, bronz
Signatura: Vosmík
Praha, Olšanský hřbitov, hrob Ing. Josef Bolehovský (nová deska)

1914 - 1919

Božské Srdce Páně [65, 66]

v. 3 m, bronz, váha 660 kg

Signatura: Vincenc Vosmík Praha

Hostýn na Moravě, u schodů vedoucích k potnímu kostelu

1915

Sv. Josef s Ježíškem, po stranách andělé [67]

v. 180 cm, andělé v. 65 cm, mramor

Nápis: JNV. V. VOSMÍK. PRAGUAE.

FEC. U. LUISI. PIETRASANTA.

PROCUR. CANONICUS. MSGR. J. PAULY

1915.

Smíchov, kostel sv. Václava, boční oltář

MUDr. Karel Pavlík a dvě dětské skupiny [68]

Oválný medailon s portrétem a girlandou

v. medailonu 60 cm, v. s girlandou 90 cm, bronz

Dvě bronzové desky s reliéfy dětí, umístěné po stranách

v. 60 cm, bronz

Klatovy, hřbitov, odd. I, hrob č. 103

Božské Srdce Páně, sv. Ludmila a sv. Václav [69 - 71]

v. cca 70 cm, umělý kámen

Signatura: Vosmík (na soše Krista)

Počepice, kostel sv. Jana Křtitele, oltář boční lodi

Jan Deyl

v. 85 cm, bronz, bysta

Signatura: Č. Vosmík

Praha, MHMP, V 4019

Model [72]

v. 85 cm, patinovaná sádra

Signatura: Č. Vosmík

Praha, MHMP, 52 986

1915 - 1916

Zmrtvýchvstání Krista [73]

v. 250 cm, pískovec, vysoký reliéf

Signatura: Vosmík

Praha, Vyšehradský hřbitov 6-149, Jan a Marie Beránkovi

1916 - 1918

Slečna Iluška Bořkovicová [74]

v. 85 cm, bronzový reliéf

Signatura: Vosmík, V. MAŠEK KARLÍN

Praha Bubeneč, hřbitov

1916

Božské Srdce Páně [75]

v. 230 cm, pískovec

Praha, Olšanský hřbitov, hrob Milosrdných bratří , IV odd. 5

Panna Maria s Ježíškem [77]

Andělé po stranách, s křížem a Nejsvětější Svátostí.

v. 320 cm a 190 cm, hořický pískovec

Signatura: V. VOSMÍK na soše Panny Marie

Želiv, kostel Narození Panny Marie, nad hlavním vstupem

1917

Sv. Cyril a sv. Metoděj [76, 78]

Sv. Cyril v. 240 cm, pískovec

Sv. Metoděj v. 230 cm, pískovec

Na obou sochách je vzadu letopočet 1917.

Želiv, schodiště před kostelem Narození Panny Marie

1918

Sv. Karel Boromejský s podobiznou hraběte Lažanského [79]

v. 205 cm, v. medailonu 50 cm, pískovec

Signatura: Vosmík 1918

Manětín u Plzně, před zámkem

Věda [80]

Nadživotní velikost, pískovec, reliéf

Praha, Galerie Deset, původně Waldesovo muzeum

Věda [81]

v. 12 cm, bronzová plaketa

Nápis: MUSEUM WALDESIANUM, MCMXVIII

Na reversu zn. ražebny Bruder Schneider Wien

Br 71x120mm v orig. etuji s tlačeným monogramem, vložená kartička pro pí. Annu

Waldes. MZČ.240/1

http://www.numismatika.cz/Plastika/D093_Katalog/93kat1101.htm, vyhledáno 22.5.2012.

Mezi 1918 - 1924

Kristus na kříži, památník padlým [82]

v. 290 cm, pískovec

Borkovany, hřbitov

Kolem 1919

Slečna Leontýna Singerová [83]

v. 50 cm, bronz, oválný medailon
Signatura: Vosmík
Praha, Židovský hřbitov 13- 16- 2

1919

Válečný památník na sv. Hostýně [84]

v. 175 cm, bronz, reliéf
Signatura: Sochař Č. VOSMÍK PRAHA 1919, BRATŘI BARTÁKOVÉ PRAHA VII.
Nápis: BRATŘÍM VOJÍNŮM - OMLADINA 1919. - VÍTEŽNÁ OCHRANO MORAVY -
ORODUJ ZA NĚ.
Hostýn, zadní plocha druhého zastavení Jurkovičovy křížové cesty

Kristus na kříži [85]

v. 277 cm, hořický pískovec
Signatura: Fanta, Vosmík
Domažlice, kostel Zvěstování Páně, hlavní oltář

Antonín Steidl [86]

v. 85 cm, bronz, bysta
Signatura: Vosmík 1919
Nápis: VLASTENEC A LIDUMIL MUDR. ANTONÍN STEIDL, RODÁK
DOMAŽLICKÝ, 31. BŘEZNA 1832, † 26. SRPNA 1913
Domažlice, Příhodovy sady

1920

Panna Marie [87]

v. 170 cm, bronz
Signatura: -Č. VOSMÍK- -SOCHAŘ-
V. MAŠEK - KARLÍN - 1920
Nápis: MATKO MILOSRDENSTVÍ
Praha, Vyšehradský hřbitov, arkády, hrob J. V. Nováka

Sedící Panna Maria s Ježíškem [88]

v. 130 cm, pískovec
Lysice na Moravě, zámecká zahrada

Panna Maria Lurdská [89]

v. 175 cm, pískovec
Signatura: V. Vosmík
Nápis: Na památku svého zlatého kněžského jubilea L.P. 18 14/7 70 - 19 14/7 20 obětoval
vděčně tento pomník „Panně Nepokvrněné“ Vincenc Mrštík, Konsist. rada, biskupský
notář, osobní děkan a zdejší farář.
Nová Ves u Lomnice nad Popelkou, hřbitov

Panna Maria Lurdská [90]

v. 170 cm, umělý kámen, nově kolorovaný

Signatura: Vosmík

Lysice na Moravě, ve výklenku zdi vedle kostela

Původně byla umístěna v kostele sv. Petra a Pavla.

1921

Sedící Kristus [91]

v. 160 cm, pískovec

Signatura: Vosmík

Nápis: KRÁL A PŘÍTEL

Nová Ves u Lomnice nad Popelkou, hřbitov, rodina Crhova

Svatá Ludmila vyučuje svatého Václava [92]

v. 120 cm, kolorovaný umělý kámen

Signatura: Vosmík

Znojmo, klášter dominikánů, křížová chodba

1922

Pomník Jána Hollyho [93]

pískovec

Madunice, Slovensko

Zmrtvýchvstání Krista a Útěcha na bojišti, pamětní desky padlým vojínům [94,95]

v. 82 cm, bronz, reliéfy

Signatura: FEC. VOSMÍK V. MAŠEK KARLÍN na desce se Zmrtvýchvstáním Krista

Nápis na desce Útěcha na bojišti: OBĚTEM SVĚTOVÉ VÁLKY VĚNUJE RODINA ČERNÝCH: R. 1922. MODLETE SE ZA NĚ.

Nápis na desce Zmrtvýchvstání Krista: JÁ JSEM VZKŘÍŠENÍ I ŽIVOT: KDO VĚŘÍ VE MNĚ BYŤ I UMŘEL ŽIV BUDE: JAN 11.25.

Klobuky, kostel sv. Vavřince, zasazené ve zdi lodi

Božské srdce Páně [96]

v. 250 cm, pískovec

Signatura: V. Vosmík

Hradec Králové, katedrála sv. Ducha

Božské Srdce Páně [97]

v. 2 m, kolorovaná dřevořezba

Praha Holešovice, kostel sv. Antonína, boční loď

1923

Zmrtvýchvstání Krista a Útěcha na bojišti, pamětní desky padlým vojínům [98, 99]

v. 82 cm, bronz, reliéfy

Signatura: VOSMÍK na desce Útěcha na bojišti

Nápis na desce Útěcha na bojišti: OBĚTEM SVĚTOVÉ VÁLKY VĚNUJE MATICE SVATOHOSTÝNSKÁ 1923. MODLETE SE ZA NĚ.

Nápis na desce Zmrtvýchvstání Krista: JÁ JSEM VZKŘÍŠENÍ I ŽIVOT: KDO VĚŘÍ VE MNĚ BYŤ I UMŘEL ŽIV BUDE: JAN 11.25.

Hostýn, původně byly reliéfy vsazeny do hřbitovní brány, zde jsou v současnosti epoxidové kopie. Originály jsou uloženy na faře.

Kristus na kříži s P. Marií, sv. Janem a šesti svatými patrony [100]

Bůh Otec, Kristus na kříži s P. Marií a sv. Janem, Adamova hlava, sv. Josef, sv. Václav, sv. Anežka Česká, sv. Anežka Římská, sv. Ludmila, sv. Jan Nepomucký, pelikán s mlád'aty
Oltář celý v. 215 cm, svatí v. 44 cm, P.M. a sv. Jan v. 52 cm, pelikán v. 55 cm,
Skupina Krista na kříži v. 80 cm, kříž v. 68 cm

Reliéfy, materiál: papírmaš/sádra, pobronzované, svatozáře pozlacený kov, modré pozadí a geometrická výzdoba z kovu

Bez signatury, na geom. ornamentu pod pelikánem nápis: Zhotovil Josef Hoffmann - umělecko průmyslový závod Praha 1, Konviktská ul. 19

Hradec Králové, Rožberk, kostel Neposkvrněného početí Panny Marie, hlavní oltář

Pieta, pomník padlým [101]

v. 140+170 cm, pískovec

Signatura: Vosmík

Výprachtice

1924

Oltář sv. Václava s českými patrony [102]

Sv. Vojtěch, sv. Prokop, sv. Ludmila, bl. Mlada, sv. Jan Nepomucký, sv. Zikmund
v. 160 cm, š. 170 cm, bronz

Nápis: FIERI CURAVIT CANONICUS MNGRE J. PAULY 1924. FECIT V. VOSMIK. PRODUXIT FR. ANÝŽ PRAGAE.

Nápis na zvláštní desce: Tebe, Boha chválíme!

Stará Boleslav, kostel sv. Václava, krypta

Moc, alegorická socha štítonoše s českým znakem a žezlem [103]

polofigura v životní velikosti, žula

Klatovy, radnice, vrcholu štítu

Znak pražské spořitelny a záložny [104]

v. 3 m, bronz

Signatura: VOSMÍK

NG Praha, inv. č. P 2443

Václav Matěj Kramerius [105]

v. 75 cm, umělý kámen, poprsí

Klatovy, radnice, schodiště

Model z roku 1924

v. 65cm, sádra

Klatovy, Vlastivědné muzeum Dr. Hostaše

Pavel Kristián z Koldína [106]

v. 95 cm, umělý kámen, poprsí
Klatovy, radnice, schodiště

1925

Sv. Ludmila [107]

Sv. Vojtěch [108]

Sv. Ludmila v. 190 cm , sv. Vojtěch v. 195 cm, mramor
Nápisy na obou sochách stejné:
JNV. V. VOSMÍK. PRAGUAE.
FEC. U. LUISI. PIETRASANTA.
PROCUR. CANONICUS. MSGR. J. PAULY 1925.
Praha Smíchov, kostel sv. Václava, před hlavním oltářem

Božské Srdce Páně [109]

v. 172 cm, pískovec
Signatura: Vosmík
Pardubice, kostel sv. Bartoloměje

Sv. Antonín [110]

v. 175 cm, pískovec
Signatura: Vosmík
Pardubice, kostel sv. Bartoloměje

Bůh Otec v lunetě [111]

v. cca 55 cm, bronz
Signatura: Vosmík, V. MAŠEK KARLÍN
Klatovy, hřbitov odd. I, č. 26, hrob rodina Horáková

Spořivost - žena s úlem [112]

v. 165 cm, umělý kámen
Nápis: VĚNOVAL OKRAŠLOVACÍ SPOLEK V KLATOVECH

Práce - žena se srpem [113]

v. 160 cm, umělý kámen
Nápis: VĚNOVAL KROUŽEK KLATOVANŮ V PLZNI
Klatovy, radnice, schodiště

1926

Sv. Vojtěch, sv. Jan Nepomucký, sv. Prokop [114 - 116]

v. 200 cm, kolorované dřevo
Nápisy: FEC. V. VOSMIK, PRODUX. TH. BEK., PROCUR. MSGR. J. PAUL Y. 1926.
Stará Boleslav, kostel sv. Václava, boční loď

Sv. Ludmila vyučuje sv. Václava [117]

v. 170cm, kolorované dřevo

vpravo signatura: Fec V. VOSMIK produx TH. BEK

vlevo: PROCUR. MSGR J. PAULY Y. 1926

Stará Boleslav, kostel sv. Václava, oltář boční lodi

Model

v. 57 cm, patinovaná sádra

Signatura: Vosmík

Praha, MHMP, 52 960

Sv. Terezie z Lisieux [118]

v. 195 cm, kolorovaný umělý kámen

Plzeň - Bory, kostel sv. Jana Nepomuckého

Mezi 1926 - 1930

Max Duffek († 1926) [119]

průměr 45 cm, bronz, medailon

Signatura: Vosmík, V. MAŠEK KARLÍN

Domažlice, hřbitov

1927

Sv. Vavřinec z Brindisi (zakladatel řádu kapucínů) [120]

v. 195 cm, pískovec

Brno, před kostelem Nalezení svatého Kříže

Karel Bendl - medailon [121]

Karel Knittl - medailon [121]

v. medailonů 40 cm, v. celých desek 55 cm, bronz, reliéf

Nápis: PAMÁTCE KARLA BENDLA SVÉHO SBORMISTRA V L: 1866 - 1877. -
ZASVĚCUJE HLAHOL. 1838 †1897

NA PAMĚŤ O HLAHOL ZASLOUŽILÉHO KARLA KNITTLA - SBORMISTRA
V L: 1877-90 A 1897-1903. 1853 †1907

Praha, Hlahol

Zmrtvýchvstání Krista [122]

v. 153 cm, bronz, reliéf

Signatura: Vosmík, LIL FRANTA ANÝŽ PRAHA VII.

Uherské Hradiště, hřbitov, hrob rodina Stanclova a ze Schullernů

1928

Jezdecká socha sv. Václava [123]

v. 148 cm, 110 cm bez praporu, bronz, černý nátěr

Signatura: VOSMÍK 1928, LIL FRANTA ANÝŽ PRAHA.

Praha, Apoštolská nunciatura (Voršilská ulice)

Model

v. 115 cm, patinovaná sádra
NG Praha, inv. č. P 624

Božské Srdce Páně [124]

v. 250 cm, pískovec
Signatura: Vosmík 1928
Nápis: KE CTI KRISTA KRÁLE MÍRU/PADLÝM FARNOSTI CHRUDIMSKÉ/V 10.
VÝROČÍ NAŠÍ SAMOSTATNOSTI/NEJSVĚTĚJŠÍ SRDCE PÁNĚ KRALUJ VE
VLASTI NAŠÍ/MCMXXVIII
Chrudim, kostel Nanebevzetí Panny Marie

Zavraždění sv. Václava, památník padlým ve světové válce [125]

v. 200 cm, bronz, reliéf
Signatura: Vosmík
Praha Smíchov, kostel sv. Václava

Umučení Páně, památník padlým ve světové válce [126]

v. 200 cm, bronz, reliéf ve velikosti modelu Umučení Páně pro kostel ve Slavkově
Signatura: Vosmík
Praha Smíchov, kostel sv. Václava

Panna Marie s Ježíškem [127]

Reliéf v kruhu s festony.
průměr 70 cm, v. 80 cm, bronz
Signatura: Vosmík
Ozdobné pásy v. 135 cm, bronz
Praha, Vyšehradský hřbitov, hrob prof. Rubešky

Genius poštovníctví [128]

v. 129 cm, bronz
Signatura: Vosmík 1928, LIL FRANTA ANÝŽ
Nápis: GENIUS POŠTOVNICTVÍ
Praha, Poštovní muzeum

Mistr Jan Hus [129]

v. 260 cm, umělý kámen
Signatura: Č. VOSMÍK
Všenory, Lipová ulice 129

Sv. Václav [130]

v. 250 cm, umělý kámen, ulomené bronzové kopí
Signatura: Č. VOSMÍK
Všenory, ulice Karla Majera 432

1929

Helena Vosmíková [131]

v. 190 cm, bronz

Signatura: Vosmík 1929, LIL FRANTA ANÝŽ PRAHA
Humpolec, hřbitov P XIII-9, rodina Vosmíková a Příborských
Původně byla umístěna na hřbitově ve Žluticích.

Sv. Václav, sv. Jan z Boha, archanděl Rafael a sv. Josef [132]

pískovec

Praha, nemocnice Na Františku, průčelí

Studie sv. Václava

v. 56 cm, sádra, bez hlavy

NG Praha, inv. č. P 2352

Smrt sv. Václava [133]

v. 196 cm, bronz, reliéf

Signatura: Vosmík, LIL FRANTA ANÝŽ PRAHA

Stará Boleslav, kostel sv. Václava, krypta

Původně byl postavený na náměstí ve Staré Boleslavi.

Maxmilián Fatka [134]

v. 70 cm, bronz, busta

Signatura: Vosmík, LIL ANÝŽ PRAHA VII

Vyšší Brod, Poštovní muzeum

1930

Max Duffek - pamětní deska starosty s odznaky čestných funkcí [135]

v. 85 cm, š. 110 cm, bronz

Signatura: Vosmík, ANÝŽ

Domažlice, na domě čp. 93

Kolem 1930

Alois Dlabač - pamětní deska [136]

v. portrétu 35 cm, v. celé desky 97 cm, bronz

Signatura: Vosmík

Nápis: PAMÁTCE ING. ARCHIT. AL. DLABAČE, TVŮRCE TĚCHTO STAVEB,

*31.XII.1863 - †21.I.1930 VĚNUJE ING. TEYROVSKÝ

Všenory, schodiště ve svahu pod ulicí Karla Majera

Marie Stejskalová [137]

busta, bronz

Chorvatská republika, Crikvenice, původně Česká dětská ozdravovna

Kristus na kříži [138]

Kristus v. 180 cm, bronz, celý kříž v. 340 cm, dubové dřevo, bronz
Nápis: TĚLO „KRISTA PÁNA“ VĚNOVALA K UCTĚNÍ PAMÁTKY SVÉ
NEZAPOMENUTELNÉ MAMIČKY MUDr. M. LAURINOVÁ
MODELOVAL Č. VOSMÍK, ODLIL V BRONZU Č. MATĚJÍČEK.
Praha, Vršovice, kostel sv. Václava, hlavní oltář

1931 - 32

Figurální výzdoba Ministerstva obchodu a patentního úřadu [139]

Inženýrství, Chemie, Matematika a Fyzika stojící sochy

Průmysl a Obchod, ležící sochy

Západní průčelí, balkon a štít

2 atlanti a bosáž

Portál jižního průčelí.

Signatura: Vosmík na soše atlanta z jižního průčelí.

Praha, Ministerstvo průmyslu a obchodu

1932

Oltář sv. Ludmily a českých patronů [140]

bl. Mlada, sv. Anežka, sv. Ludmila, sv. Vojtěch, sv. Jan Nepomucký

v. 160 cm, š. 210 cm, pískovec

Signatura: V. Vosmík 1932

Nápis: ZA SVÉ ZBOŽNÉ RODIČE ANT. A BARB. HAVLÍKOVY OBĚTUJE DCERA.

Praha, Vršovice, kostel sv. Václava, postranní oltář

1933

Božské Srdce Páně [141]

v. 230 cm, bílý pískovec

Signatura: Vosmík 1933

Poděbrady, kostel Povýšení sv. Kříže

Dva klečící andělé [142]

v. 110 cm, pozlacený bronz

Signatura: Vosmík

Hostýn, kostel Panny Marie Vítězné, hlavní oltář

1934

Sv. Anežka, sv. Josef [143, 144]

v. cca 200 cm, mramor

Signatura: Č. Vosmík. 1934, na soše sv. Josefa

Praha Břevnov, vila Šlajferka, kaple P.M. Andělské

Božské Srdce Páně [145]

v. 230 cm, bílý pískovec

Signatura: Č. VOSMÍK 1935

Domažlice, kostel Narození Panny Marie

1936**Božské Srdce Panny Marie [146]**

v. 225 cm, bílý pískovec

Signatura: Č. VOSMÍK 1936

Domažlice, kostel Narození Panny Marie

Antonín Balšánek - pamětní deska [147]

v. cca 40 cm, bronz, reliéf

Signatura: Vosmík

Nápis na desce: *6.IV.1865 †21.II.1922 architekt Ant.Balšánek odkázal tento dům Svatoboru k dobru českých spisovatelů.

Praha, Malá Strana, Újezd 596/9

1937**Sv. Václav s blanickými rytíři [148]**

Sv. Václav v. 250 cm, rytíři v. 136 cm, celek v. 430 cm, mšenský pískovec, bronz

Signatura: Č. Vosmík 1937, z boku sv. Václava

JOSEF KYSELO ÚJEZD PODHORNÍ U HOŘIC

Votice, pomník před kostelem sv. Václava

1939**Madona [149]**

Pískovec

Podle modelu z roku 1906.

Praha, katedrála sv. Víta, jižní věž

Sv. Anežka [150]

v. 115cm, sádra

Signatura: V. Vosmík 1939

Brandýs nad Labem, kostel Obrácení sv. Pavla, výklenek boční lodi

Panna Maria Lurdská [151]

v. 170 cm, kolorovaný umělý kámen

Signatura: Vosmík

Lázně Toušeň, kostel sv. Floriána

1940**Kristus Král [152]**

v. 180 cm, bronz

Signatura: Vosmík 1940, LIL FRANTA ANÝŽ

Sušice, hřbitov, hrob rodina Kažušníčků a Rathů

1948

Božské Srdce Páně [153]

v. 200 cm, dřevo lehce kolorované, model

Nápis z boku: MODEL: Č. VOSMÍK. 1948

Ze zadu je mosazná cedulka: CHRÁMOVÉ DRUŽSTVO PELHŘIMOV

Hluboká, kostel sv. Jana Nepomuckého

NEDATOVANÁ DÍLA

Umučení Páně [154]

v. 200 cm, bronz

Signatura: Vosmík

Smíchov, hřbitov Malvazinky, rod Pauly, A 41

Stejný reliéf je v kostele sv. Václava na Smíchově z roku 1928.

Sv. Antonín [155]

v. 140 cm, dřevo, bílý lak

Heřmanův Městec, kostel sv. Bartoloměje

Stejná socha se nachází v Pardubicích, pískovec, 1925.

Božské Srdce Páně [156]

v. 195 cm, pískovec

Signatura: Vosmík

Ronov nad Doubravou, kostel sv. Vavřince

Ženy s věnci [157]

v. 185 cm, dva bronzové reliéfy

Klatovy, hřbitov, odd. I, č. hrobu 39, hrob MUDr. Aloise Maška

Model: Žena s věncem pro náhrobek Aloise Maška

v. 188cm, sádra, zelená patina

Klatovy, Vlastivědné muzeum Dr. Hostaše

Sv. Ivan

v. 49 cm, patinovaná sádra, inv. č. P 1933

v. 49 cm, bronz, inv. č. P 2217

NG Praha

Nenalezená díla

Před 1892

Vítěz

„Čeněk Vosmík vystavil dva portréty a Vítěze.“ K. M. ČAPEK, Umělecká výstava v Rudolfině, in: Světozor XXVI, 1892, 408.

Krása a Síla

Praha, Divadelní ulice, portál domu architekta Jandy.

Krása a Síla, in: Světozor XXVII, 1892, 420, fotografie 416.

1896

Antonín Wagner

Vystaven v Klementinu roku 1924. Antonín ŠORM (ed.), Výstava prací mistra Čenka Vosmíka, akademického sochaře, Praha 1924, 32.

1897

Jan Husa, sochař

Sádrový medailon, majetek p. K. Reichera.

Vystaven v Klementinu roku 1924. Antonín ŠORM (ed.), Výstava prací mistra Čenka Vosmíka, akademického sochaře, Praha 1924, 33.

1898

Dcera MUDr. O. Rožánka

Postava ve skutečné velikosti ze sádry, majetek p. O. Rožánka.

Vystavena v Klementinu roku 1924. Antonín ŠORM (ed.), Výstava prací mistra Čenka Vosmíka, akademického sochaře, Praha 1924, 33.

Odpočinek na útěku do Egypta

Skica, vznikla z něho časem Madona (1899). Viz. Madona v loubí

Vystavena v Klementinu roku 1924. Antonín ŠORM (ed.), Výstava prací mistra Čenka Vosmíka, akademického sochaře, Praha 1924, 24.

1899/1901

Kristus na kříži

Pískovec, při cestě ve Středoklukách, podživotní velikost, 1901.

Vystavena v Klementinu roku 1924. Antonín ŠORM (ed.), Výstava prací mistra Čenka Vosmíka, akademického sochaře, Praha 1924, 25.

Dopis z června 1899, Čeněk Vosmík, Archiv NG. Obdržel 432 zl. a 40 krejcarů za opravu 3 soch s podstavci a za pořízení nového kříže (se sochou Spasitele) v obci Středoklukách.

Kristus na kříži, Středokluky, náhrobek továrníka, pískovec. Archiv NG.

1901

Sv. Petr, sv. Pavel [158, 159]

„Oltářní sochy v kostele na Hluboké z pískovce.“ Vystaveny v Klementinu roku 1924. Antonín ŠORM (ed.), Výstava prací mistra Čenka Vosmíka, akademického sochaře, Praha 1924, 25.

Fotografie v Archivu NG.

1908

Triumf práce

„Dekorační socha 5 metrů vysoká, umístěná v průmyslovém paláci v hlavní dvoraně na výstavě Obchodní komory v Praze. Také figurální výzdobu pro pavilon bankovníctví provedl na tuto výstavu.“ Vystavena v Klementinu roku 1924. Antonín ŠORM (ed.), Výstava prací mistra Čeňka Vosmíka, akademického sochaře, Praha 1924, 37.

Vítězství práce, 5 m vysoká socha ženy, před ní byla umístěna nadživotní busta císaře Františka Josefa, hlavní dvorana průmyslového paláce.

Palác bankovníctví, u vchodu - na 2 sloupech **sochy jinochů zdvihající úl** a uvnitř seděly do světových stran **alegorické sochy dívky** podle jednoho modelu. Po výstavě umístěna jedna je ve dvoraně Národní banky, druhá v Hypoteční bance, zbylé jsou též v některém peněžním ústavě. Archiv NG.

1912

Sv. Jan Nepomucký se dvěma anděly [160]

Fotografie s popisem: „Objednán ředitelem Dr. Říháním pro pražský seminář asi 1912.“ Archiv NG.

1915 - 16

Poprsí továrníka Maška

Pro hrobku v Klatovech, bronz.

Vystavena v Klementinu roku 1924. Antonín ŠORM (ed.), Výstava prací mistra Čeňka Vosmíka, akademického sochaře, Praha 1924, 33. Archiv NG.

Na hrobě rodiny Maškovy chybí deska.

Biskup Dr. Sedlák (dva portréty)

Vystaveny v Klementinu roku 1924. Antonín ŠORM (ed.), Výstava prací mistra Čeňka Vosmíka, akademického sochaře, Praha 1924, 33.

1 velká a 1 malá busta, bronz. Archiv NG.

1915 - 16/1923

Jan Malát [161]

bysta, bronz

Vystavena v Klementinu roku 1924. Antonín ŠORM (ed.), Výstava prací mistra Čeňka Vosmíka, akademického sochaře, Praha 1924, 33.

Fotografie. Odhalení poprsí na malvazineckém hřbitově u příležitosti 80. výročí narozenin, in: Český Svět XX, 1923 - 24, 13.

Busta na hrobě není, nový náhrobek.

1916

Bysta pana Geisselreitera

Anděl smrti uhasíná pochodeň života. [162]

Vdova se sirotkem přináší věnec na hrob. [162]

Levý reliéf: Žena s věncem a chlapec s košíčkem květů, bronzový reliéf, v. 148 cm

Pravý reliéf: Sedící anděl uhasíná pochodeň života, bronzový reliéf, v. 148 cm

Uprostřed původně busta pana Geisselreitera, bronz, předpokládaná výška 50 - 60 cm,

Signatura: NAVRHL ARCH. FANTA, PROVEDL SOCHAŘ VOSMÍK, ZD. VONDRÁČEK HOŘICE

Poděbrady, hřbitov, hrob č. 92 - 93, rodina Geisselreiterova a Abtova

Kristus na kříži [163]

Z plastelíny vystaven v Klementinu roku 1924, určen do kostela u sv. Ignáce na Karlově náměstí v Praze. Originál odlit z cínu. Antonín ŠORM (ed.), Výstava prací mistra Čeňka Vosmíka, akademického sochaře, Praha 1924, 31.

Fotografie v Archivu NG.

Nenalezen - NPU dělal inventarizaci, ale na fotografiích tento kříž nemá.

1917

Věnec

Ozdoba pro kašnu Fričovy vily.

Vystaven v Klementinu roku 1924. Antonín ŠORM (ed.), Výstava prací mistra Čeňka Vosmíka, akademického sochaře, Praha 1924, 36.

1919

Sv. Jan Nepomucký

„Originál z pískovce v nadživotní velikosti v 1. patře arcibiskupského semináře, kamž sochu daroval pan biskup Sedlák.“ Vystaven v Klementinu roku 1924. Antonín ŠORM (ed.), Výstava prací mistra Čeňka Vosmíka, akademického sochaře, Praha 1924, 31.

1921

Plaketa „V Pánu odpočívajte, bratři!“

„Rozdáváná při převozu neznámého padlého vojína pohřbeného na Hostýně. Zobrazuje „Poslední útěchu na bojišti“, kterou skýtá kněz umírajícímu vojínu.“ Vystavena v Klementinu roku 1924. Antonín ŠORM (ed.), Výstava prací mistra Čeňka Vosmíka, akademického sochaře, Praha 1924, 32.

Vzhledem k popisu by mohla připomínat reliéf z hostýnského hřbitova (1923), tedy i z kostela v Klobukách (1922).

Božena Neubertová

Poprsí z bronzu, majetek rodiny Neubertovy na Smíchově. Vystaveno v Klementinu roku 1924. Antonín ŠORM (ed.), Výstava prací mistra Čeňka Vosmíka, akademického sochaře, Praha 1924, 34.

1922

Václav Neubert

Poprsí z bronzu, majetek rodiny Neubertovy na Smíchově. Vystaveno v Klementinu roku 1924. Antonín ŠORM (ed.), Výstava prací mistra Čeňka Vosmíka, akademického sochaře, Praha 1924, 34.

1923

Portrét dcerušky T., reliéf

Vystaven v Klementinu roku 1924. Antonín ŠORM (ed.), Výstava prací mistra Čeňka Vosmíka, akademického sochaře, Praha 1924, 34.

Hlava holčičky, G. Taussiková

Praha, Židovský hřbitov, medailon, bronz. Archiv NG.

„Také na židovském hřbitově jsou dva portréty: sl. Singrová a Taussiková.“ Vystaveny v Klementinu roku 1924. Antonín ŠORM (ed.), Výstava prací mistra Čeňka Vosmíka, akademického sochaře, Praha 1924, 14.

„Bronzová plaketa děvčátka od téhož sochaře zdobí v poli 17-8-1 jinak střízlivý náhrobek Salus, asi z roku 1923.“ F. Kafka, Nový židovský hřbitov, Praha 1991, 22.

Na náhrobku Salus (Věruška †1923) medailon chybí.

Jezulátko

Severní Čechy, Archiv NG.

Vystaveno v Klementinu roku 1924. Antonín ŠORM (ed.), Výstava prací mistra Čeňka Vosmíka, akademického sochaře, Praha 1924, 32.

Kristus na poušti (1897)

Bronz, majetek pana biskupa Antonína Podlahy. Vystaven v Klementinu roku 1924. Antonín ŠORM (ed.), Výstava prací mistra Čeňka Vosmíka, akademického sochaře, Praha 1924, 32.

Madona (1893)

Kararský mramor, majetek pana biskupa Antonína Podlahy. Vystavena v Klementinu roku 1924. Antonín ŠORM (ed.), Výstava prací mistra Čeňka Vosmíka, akademického sochaře, Praha 1924, 32.

Orel [164]

Pro prapor Orla na Starém městě Pražském. Model ve skutečné velikosti, vystavený originál odlit v hliníku. Vystaven v Klementinu roku 1924. Antonín ŠORM (ed.), Výstava prací mistra Čeňka Vosmíka, akademického sochaře, Praha 1924, 36.
Fotografie v Archivu NG.

Před 1924

Pomník Krista na zeměkouli

Počepice

Vystaven v Klementinu roku 1924. Antonín ŠORM (ed.), Výstava prací mistra Čeňka Vosmíka, akademického sochaře, Praha 1924, 33.; Archiv NG

1924 - 1929

J. A. Komenský [165]

Pro školu v Allendorfě u Znojma.

Vystaven 1930, uspořádalo Chrámové družstvo. A. Šorm, Chrámové družstvo oslavuje sedmdesátiny Čeňka Vosmíka, in: Lidové listy 1930, č.79, 5.

Fotografie, Pestrý týden XV, 1940, č. 15.

Jan Komenský Znojmo, fotografie z ateliéru. Archiv NG

Dopis z 17.12. 1929, architekt L. Všečeka, Znojmo, Archiv NG. Sděluje, že Vosmík může poslat sochu Komenského.

1927

Sv. Jan Nepomucký

Pro kongregaci Ctihodných školských sester de Notre Dame v Horažďovicích. Archiv NG.

Vystaven 1930, uspořádalo Chrámové družstvo. A. Šorm, Chrámové družstvo oslavuje sedmdesátiny Čeňka Vosmíka, in: Lidové listy 1930, č.79, 5.

1928

Sv. František z Asissi a sv. Anežka Přemyslovna

České Budějovice, kostel kláštera kongr. Nejsv. Vykupitele. Archiv NG.

Vystaveny 1930, uspořádalo Chrámové družstvo. A. Šorm, Chrámové družstvo oslavuje sedmdesátiny Čeňka Vosmíka, in: Lidové listy 1930, č.79, 5.

Kapucínský klášter s kostelem sv. Vavřince, kresba výklenků pro sochy, v. 90 cm. Novinový výstřižek z 3.8.1924/7 v Archivu NG.

Ministr JUDr. František Nosek [166]

Bysta, bronz

František a Anuška Noskovi [167]

Dvě spojené bysty, bronz

Obojí vystaveno 1930, uspořádalo Chrámové družstvo. A. Šorm, Chrámové družstvo oslavuje sedmdesátiny Čeňka Vosmíka, in: Lidové listy 1930, č.79, 5.

Fotografie z ateliéru k 70. narozeninám. Fotografie dětí. Archiv NG

Dopis z 21.4. 1928, F. Anýž, Archiv NG. Odlito poprsí Dr. Noska a jeho dětí.

Jan Amos Komenský

Český Krumlov, před školou. Archiv NG.

Dopis z 21.5 1928, Ministerstvo školství a národní osvěty, Archiv NG. Záloha 12 000,- Kč na zhotovení sochy J. A. Komenského pro novou budovu školy v Českém Krumlově.

1929

Víra, vlast, síla [168]

Medaile, bronz.

Signatura: VOSMÍK

Pro II. celostátní slet - Svatováclavské dny Selstva, které se konaly v roce 1929.

Dopis z 12.12. 1928, Archiv NG. Medaile pro vítěze, „na jedné straně budiž motiv tělocvičný s nápisem „Československý Orel vítězí“, na druhé straně motiv národní s nápisem „Víra, vlast, síla.“

1930 - 1935

Symbol lidského osudu [169]

Existenční zápas muže [170]

Úděl ženy [171]

Figurální výzdoba ze štuku na vile průmyslníka p. Bondyho v Bubenči. Práce mezi rokem 1930 - 35. Fotografie modelů v Archivu NG s dodatečným podpisem VOSMÍK.

1931

Československý Orel zásluze [172]

medaile

Dopis z 20.1. 1931, Ústřední výbor československého Orla, Archiv NG, schváleno zadání Č. Orla zásluze.

1933

Tělo ukřižovaného Krista bez kříže

Cheb, kostel kongregace Sester Svatého Kříže

bronz, 1933

Archiv NG.

1934

Plukovník K. Smutný

Praha, hřbitov Malvazinky

bysta, bronz, Archiv NG.

Dopis z 11.1. 1934, od L. Smutné, Archiv NG. Ptala se u fy. Anýž, kdy bude busta hotová.

Kolem 1934

M. M. Xaverie Fürgottová, generální představená škol. sester řádu Sv. Františka [173]

bysta, pravděpodobně kolem 1934

Fotografie modelu v Archivu NG.

1935

Sv. Tereza [174]

Pelhřimov

Fotografie modelu s vročením 1935 v Archivu NG.

1935 - 1937

Božské Srdce Páně, Don Bosco, sv. Josef, sv. Antonín, Boží hrob

Praha Vršovice, kaple školských sester, 1935 - 7. Archiv NG.

Boží hrob se 2 anděly, socha sv. Antonína a sv. Josefa

Praha Vršovice, Oblouková ul., kaple řádových sester, ze dřeva. Archiv NG.

1941

Malíř K. Klíč

Praha, Grafická Beseda, vynálezce hlubotisku, 1941. Archiv NG.

„Ještě před čtyřmi roky vytvořil vzhlednou sochu Kristovu a pracoval na portrétu svého přítele z mládí K.“

Uno Hrabě, Ohlas z atelieru sochaře Čeňka Vosmíka, in: Národní politika 1944.

Nedatovaná díla

Medailon s mužským portrétem

v. cca 30 cm, bronz, kruhový medailon

Praha, Olšanský hřbitov, rodina Doležalova, odd. 19c, roky úmrtí 1908 a 1911

„Olšany, paní Králíková - náhrobek, vysoký reliéf v kruhu, bronz“ Archiv NG.

Medailon na hrobě není. Fotografie v knize - Alois Vanoušek: Olšanské umění, jeho tvůrci a doba, Praha 2000, 100.

Stojící Madona

Praha, Klánovice, vila pana Petrovského, pískovec. Archiv NG.

Panna Maria Lurdská

Praha, nemocnice Milosrdných Bratří, Na Františku, na nároží v jeskyni. Archiv NG.

Genius

Praha, Olšanský hřbitov, náhrobek Fr. Hašourka, předsedy svazu úředníků, reliéf. Archiv NG.

Kristus na poušti

Praha, Olšanský hřbitov, hrobka velkoobchodníka Trejbala, bronzová miniatura. Archiv NG.

Panna Maria Lurdská

Sv. Chrast (Slovensko), na hrobě praem. opata Drapalíka, pískovec. Archiv NG.

Panna Maria Lurdská

Hájek, kostel. Archiv NG.

Kristus na kříži

Trnava, kostel, na hl. oltáři, bílý bronz, Archiv NG.

Kristus

Chotěboř, náhrobek dp. Kameše. Archiv NG.

Kristus na kříži

Nový Bydžov, na náměstí, pískovec. Archiv NG.

Sv. Jan Nepomucký se 2 anděly

Bystřice u Benešova, pískovec
Archiv NG.

Božské Srdce Páně

Loukov (Semily), kostel Sv. Stanislava
E. Poche ed., UPČ II., Praha 1978, 314.

Soška Krista

Planá nad Lužnicí, kostel sv. Václava
E. POCHE (ed.), UPČ III., Praha 1980, 69.

Zavrženec

Vysoké Mýto (Ústí nad Orlicí)
„Sochy: Zavrženec od Č. Vosmíka z r. 1889, bronz“ E. POCHE (ed.), UPČ IV., Praha 1982, 302.

Kopie

1896

Sv. Barbora (podle gotického originálu)

v. 2 m, pískovec

Kutná Hora, kostel sv. Barbory

1902

Zápasící giganti, skupiny dětských postav se lvem a vázami (originál I. F. Platzer) [175]

Giganti, v. 4, 5 m, hořický pískovec

Signatura: V. VOSMÍK 1902

Dvě děti se lvem, v. 2, 5 m, pískovec

Signatura: FEC. VOSMÍK

Dvě děti s vázou, v. 2,5 m, pískovec

Praha, Pražský hrad, vstup do I. nádvoří

1912

Sousoší sv. Františka Xaverského (originál F. M. Brokoff) [176]

pískovec

Nápis: PŮVODNÍ SOUSOŠÍ ZHOTOVENÉ R. 1711 FERD. MAXMIL. BROKOFFEM, SŘÍTILO SE 4. ZÁŘÍ 1890 DO VLTAVY. PĚČÍ A NÁKLADEM OBCE PRAŽSKÉ BYL ZNAČNĚ POŠKOZENÝ ORIGINÁL R. 1904 Z ŘEČIŠTĚ VYZDVIŽEN. V LETECH 1905 - 12 SOCHAŘ ČENĚK VOSMÍK SOUSOŠÍ SESTAVIL , DOPLNIL A TUTO KAMENNOU KOPII PROVEDL.

Praha, Karlův most

1916

Talíř s madonou (originál Luca della Robbia) [177]

Terakota polévaná sklovinou. Krasoumná jednota objednala u Vosmíka kopii veliké jemné kameniny - reliéfu toskánského sochaře z 15. století. Byla určena za prémii členům

Jednoty. Vystavena v Klementinu roku 1924. Antonín ŠORM (ed.), Výstava prací mistra Čenka Vosmíka, akademického sochaře, Praha 1924, 30.

Fotografie v Archivu NG.

Po 1916

Vzkříšení Páně, kopie Krista z hrobky českých králů ve sv. Vítu

plastelínová skica pro návrh

Severní Čechy, zahrada hraběte Černína

Vystaveno 1930, uspořádalo Chrámové družstvo. Fotografie z výstavy, A. Šorm, Chrámové družstvo oslavuje sedmdesátiny Čenka Vosmíka, in: Lidové listy 1930, č.79, 5.

Dopis z dubna 1916, Čeněk Vosmík, Archiv NG. „Soška Pána Krista by podle vyměření výklenku mohla být vysoká 60 cm, působilo by to umělecky, jako originál v chrámu sv. Víta.“ Po uvážení navrhuje výšku 130 cm, provedení v kameni.

1920

Čtyři dětské skupiny a sedm váz (originál I. F. Platzer)

Pískovec

Praha, balkon Pražského hradu

Návrhy, modely a nerealizovaná díla

1892

Husův pomník, návrh [178]

Fotografie návrhu in: Světozor XXVII, 1893, 425

Spořivost, návrh, Staročech držící úl

Návrh na výzdobu Městské spořitelny pražské

1894

Orání nákolesníkem na Prácheňsku [179, 180]

Skica, model

Pro Národopisnou výstavu československou (1895)

Hlava býka

v. 32 cm, patinovaná sádra, inv. č. P 1931

v. 32,5 cm bronz, inv. č. P 2007

NG Praha

1897

Návrh na fontánu před Rudolfinum [181]

Vystaven v Klementinu roku 1924. Vročení 1896. Antonín ŠORM (ed.), Výstava prací mistra Čeňka Vosmíka, akademického sochaře, Praha 1924, 37.

Studie koně

Vystavena v Klementinu roku 1924. Antonín ŠORM (ed.), Výstava prací mistra Čeňka Vosmíka, akademického sochaře, Praha 1924, 35. Roku 1928 vznikl sv. Václav na koni, Nunciatura Praha.

1902

Sv. Kateřina, sv. Klára

Modely pro hlavní průčelí katedrály sv. Víta v Praze.

sv. Kateřina (P 659) v. 37 cm, sádra

sv. Klára (P 660) v. 36 cm, sádra

NG Praha

1911

Pomník Hadži Dimira, reliéfy Loučení s matkou a Přísaha jonáků, návrh [182]

Fotografie pomníku vojvody Hadži Dymitriva z r. 1911, který se svou četou Hejduků se statně bil s Turky. Model v jedné pětině skutečné velikosti byl zaslán do Slivna, ale balkánská i světová válka zastavila jeho provedení. Archiv NG

1913 - 1915

Jezdecká socha Jana Žižky z Trocnova [183]

Kresebný návrh pro Prahu Žižkov s heslem Kalich. Archiv NG.

Na výstavě v Klementinu v roce 1924 byl vystaven Český lev (1915), jenž byl fragmentem na Žižkův pomník. Antonín ŠORM (ed.), Výstava prací mistra Čeňka Vosmíka, akademického sochaře, Praha 1924, 36.

1916 - 1918

Svatopluk Čech, návrh na pomník [184]

Sádrový model vystaven v Klementinu v roce 1924, „Majetek Dra Otakara Bureše na Kr. Vinohradech.“. Antonín ŠORM (ed.), Výstava prací mistra Čeňka Vosmíka, akademického sochaře, Praha 1924, 33. Fotografie modelu v Archivu NG.

Mezi 1924 - 1930

Model Mariánského sloupu

Pro Staroměstské náměstí. Archiv NG

Vystaven 1930, uspořádalo Chrámové družstvo. A. Šorm, Chrámové družstvo oslavuje sedmdesátiny Čeňka Vosmíka, in: Lidové listy 1930, č.79, 5.

Dopis z 8.11. 1924, Antonín Šorm, Archiv NG. Zasílá Vosmíkovi plán mariánského sloupu (není zde), přinese i fotografie, model má být proveden v sádře „v původní imitaci starobylé patiny - tedy byla potom Madona asi zlacena.“

1926

Bedřich Smetana, návrh na pomník [185]

Fotografie modelu v Archivu NG.

Čechie

Návrh pomníku padlým vojínům ve svět. válce. Archiv NG.

Vystaven 1930, uspořádalo Chrámové družstvo. A. Šorm, Chrámové družstvo oslavuje sedmdesátiny Čeňka Vosmíka, in: Lidové listy 1930, č.79, 5.

1929

Eliška Krásnohorská, návrh na pomník [186]

v. 48 cm, patinovaná sádra

Signatura: Vosmík z boku

Muzeum Dr. Aleše Hrdličky v Humpolci

Eliška Krásnohorská, návrh

v. 47,5 cm, patinovaná sádra

NG Praha, inv.č. P 1862.

Archiv NG: Náčrtky - návrhy pomníku.

Nedatovaná díla

Návrh pomníku padlých vojínů [187]

Trnava

Fotografie z ateliéru k 70. narozeninám (1930). Archiv NG.

Jan Žižka z Trocnova [188]

Soutěžní návrh pro Prahu Žižkov.

Fotografie modelu v Archivu NG.

František Palacký, skica

v. 34 cm, sádra

NG Praha, inv. č. P 661

Sporná díla

Reliéfní rožmberský erb včetně přilby a klenotu [189]

1901, pískovec

Český Krumlov, kostel sv. Víta, nad hlavním portálem

Poprsí sv. Jana Nepomuckého [190]

Štěchovice, kostel sv. Jana Nepomuckého, nad hlavním portálem

Pískovec

„Nad vstupním portálem poprsí sv. Jana Nepomuckého od Č. Vosmíka.“ E. POCHE (ed.), UPČ III., Praha 1980, 505.

Jezdecká socha Jana Žižky z Trocnova [191]

v. cca 3,8 m, umělý kámen

Všenory, ve svahu pod ulicí Karla Majera

Socha je v nevyhovujících podmínkách, zarostlá keři a břečťanem, a není téměř vidět. Začíná se rozpadat, je popraskaná a na několika místech je již vidět armatura. Kolem sochy vede rozpadlé schodiště.

Ležící lvi

v. 135 cm, umělý kámen

Všenory, ve svahu pod ulicí Karla Majera

Po schodišti směrem dolů, tato část schodiště i se sochami je udržovaná a v dobrém stavu.

Český lev byl vystaven v Klementinu roku 1924, lev byl fragmentem z návrhu na pomník Žižkův.

Antonín ŠORM (ed.), Výstava prací mistra Čeňka Vosmíka, akademického sochaře, Praha 1924, 36.

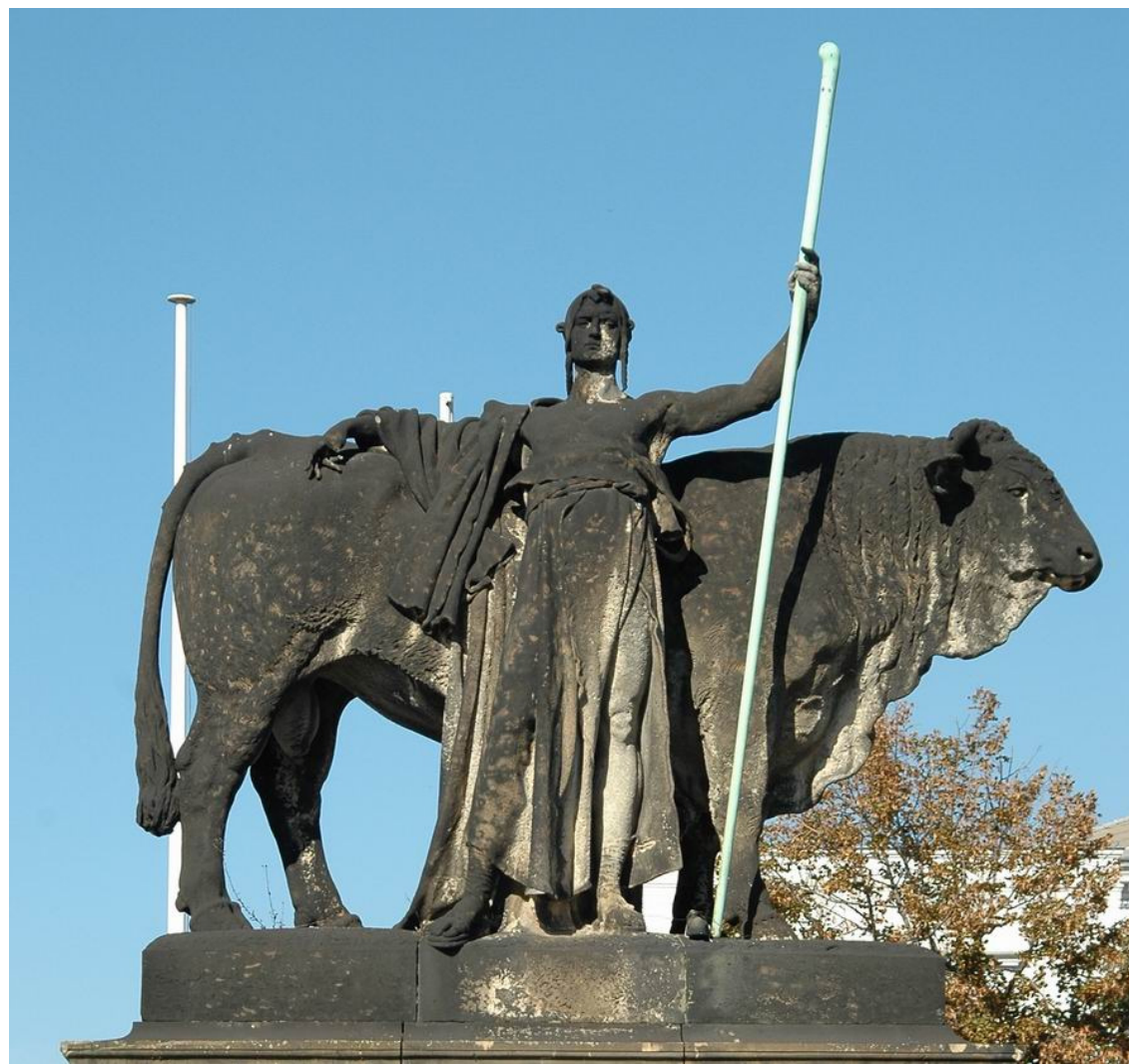
Podle záznamu v Archivu NG byly ing. Teyrovským objednány v roce 1928 z umělého kamene sochy Mistra Jana Husa, sv. Václava z rampy Pražského hradu a deska arch. Dlabače pro park. Ty byly nalezeny.

V Archivu NG je kresebný návrh jezdecké sochy Jana Žižky pro Prahu Žižkov s heslem Kalich.

Obrazová příloha

1. Zavrženec, model, 1890, v. 196 cm, sádra, Národní galerie v Praze.

2. Pástevec s býkem, 1895, hořický pískovec, bronz, v. cca 260 cm, Praha, areál bývalých jatek Holešovice.

3. Božena Němcová, 1895, bronz, průměr 45 cm, Domažlice, Náměstí Míru 120.

4. Pomník Jana Sladkého Koziny, 1895, hořický pískovec, v. 3,2 m, Hrádek u Domažlic.

5. Kartuše se zemským znakem, 1895, pískovec, Praha, Václavské náměstí.

6. Kristus, 1896, pískovec, v. 180 cm, Humpolec, hřbitov, hrob rodina Vosmíkova.

7. Žofie Podlipská, 1898, bronz, průměr 51 cm, Národní galerie v Praze.

8. Kristus na poušti, 1899, kararský mramor, v. 223 cm, Praha, katedrála sv. Víta, nároží Svatováclavské kaple.

9. Madona v loubí, model, 1899, patinovaná sádra, v. 204 cm, Národní galerie v Praze.

10. Matěj Rejsek z Prostějova, 1899, pískovec, Praha, roh Obecního domu směrem k Prašné bráně.

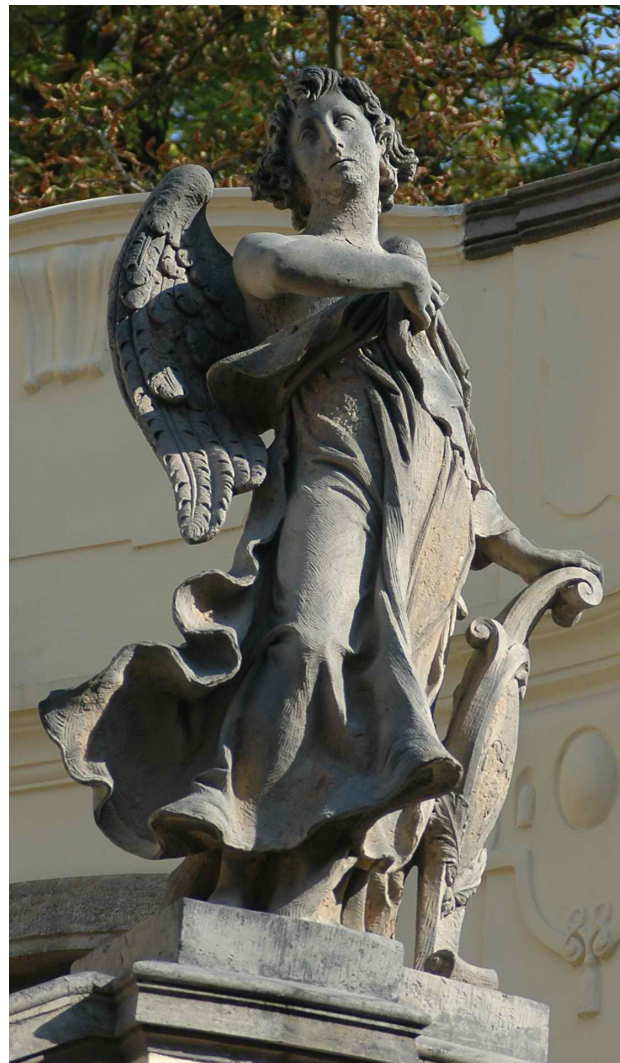
11. Genius zhasíná pochoděň života, kolem 1900, tyrolský mramor, v. 110 cm, Praha Velká Chuchle, hřbitov, hrob Lev Uherek.

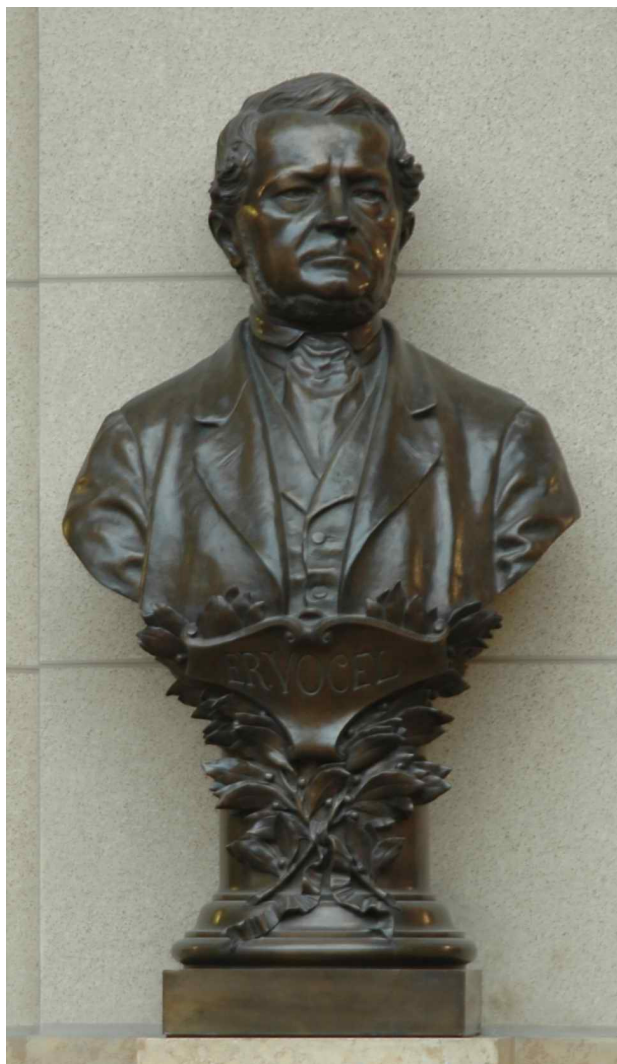
12. Trůnící Panna Maria se dvěma anděly, 1900, pískovec, v. 140 cm, Nový Bydžov, tympanon na portálu hřbitovního kostela Panny Marie Bolestné.

13. Anděl s praporem, 1900, pískovec, v. 228 cm,
Praha, kostel sv. Jana Nepomuckého na Skalce, schodiště.

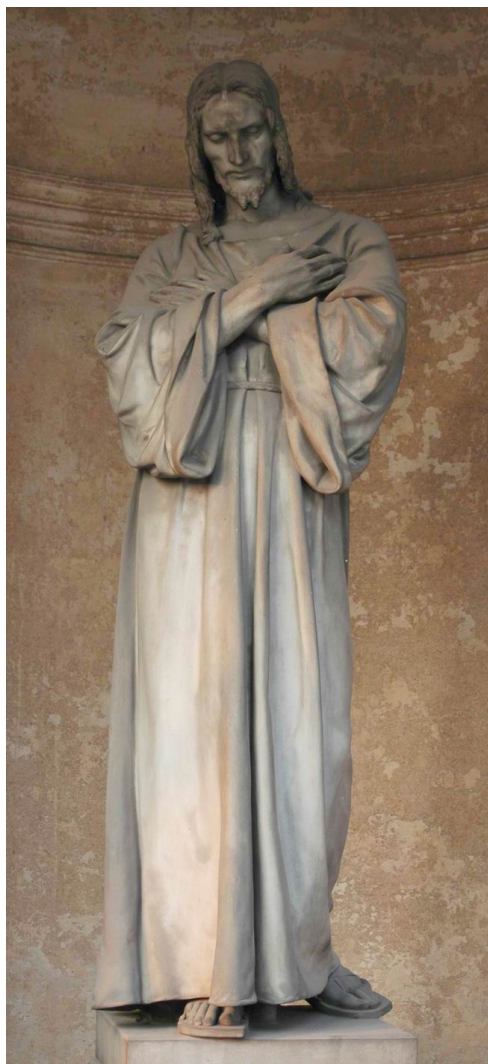
14. Anděl se štítem, 1900, pískovec, v. 196 cm,
Praha, kostel sv. Jana Nepomuckého na Skalce, schodiště.

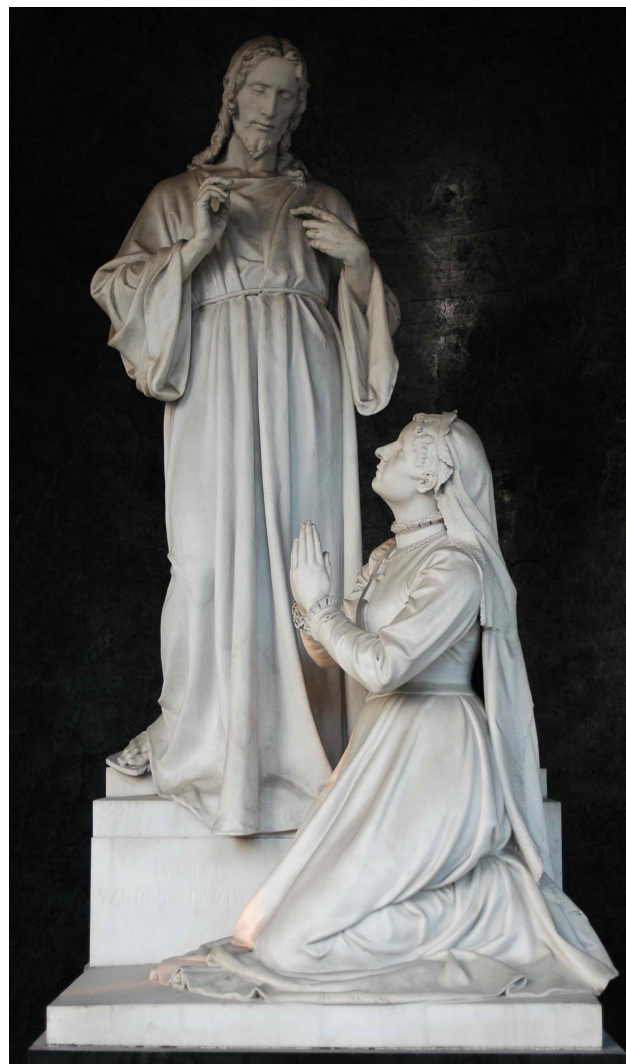
15. Jan Erazim Vocel, 1900, bronz, v. 150 cm,
Praha, Národní muzeum, galerie na schodišti.

16. Jan Krejčí, 1900, bronz, v. 150 cm,
Praha, Národní muzeum, galerie na schodišti.

17. Kristus na poušti, 1901, tyrolský mramor, v. 220 cm, Praha, Vyšehradský hřbitov, hrob rodina Kasalovských.

18. Žehnající Kristus a klečící žena, 1902, tyrolský mramor, v. 250 cm, Praha, Vyšehradský hřbitov, arkády, hrob rodiny Bromovských.

19. Sv. Jan Zlatoústý, 1902, pískovec, v. cca 2 m, Praha, katedrála sv. Víta, západní průčelí, severní věž.

20. Korunování Panny Marie, 1902, pískovec, Klatovy, nad hlavním portálem kostela Narození Panny Marie.

21. Boží hrob, 1902, kolorované dřevo, Čakovice, kostel sv. Remigia.

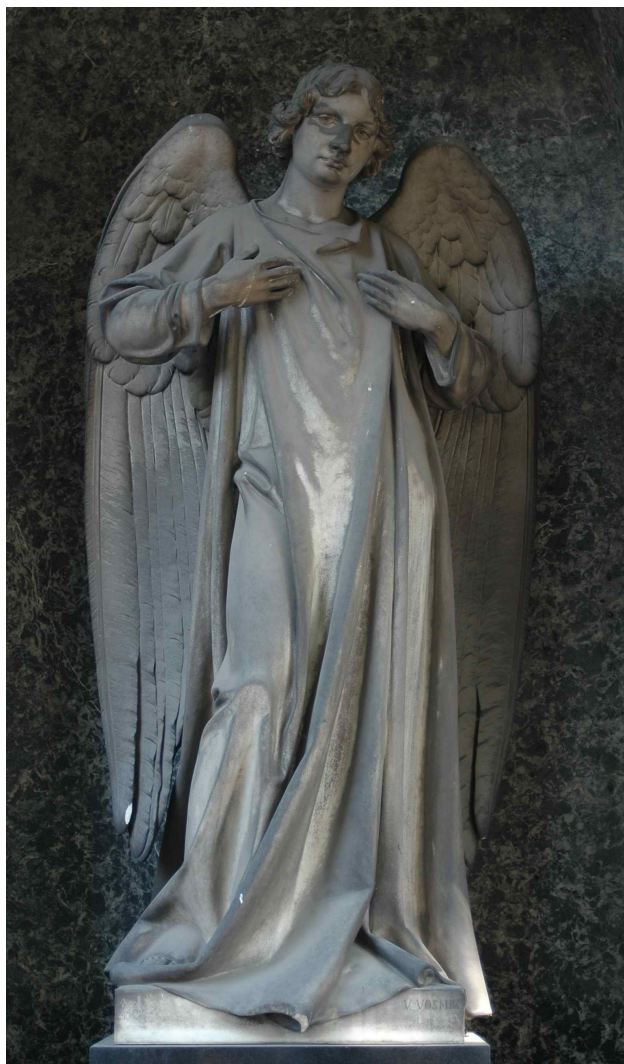
22. Výzdoba průčelí koleje Arnošta z Pardubic, 1902, štuk, nadživotní velikost, Praha, Voršilská ulice.

23. Kristova hlava, 1903, pískovec, nadživotní velikost, Stará Boleslav, brána hřbitova.

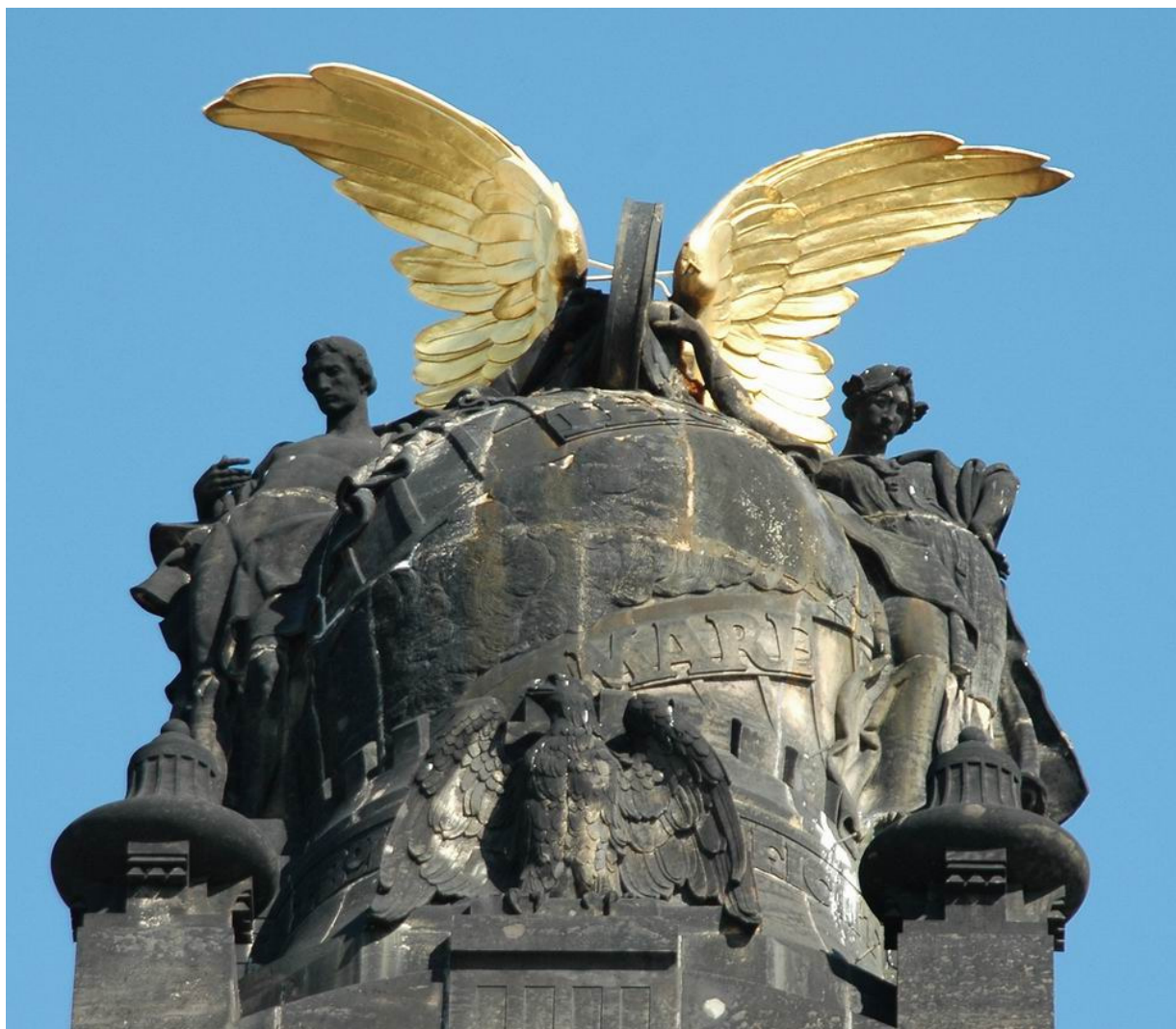
24. Sv. Václav, 1903, pískovec, nadživotní velikost, Praha, Hlávková kolej, vrchol štítu.

25. Anděl, 1904, tyrolský mramor, v. 210 cm,
Praha, Vinohrady, arkády hřbitova, hrob Vincenc Borůvka.

26. Rytíř Hron, 1904, hořícký pískovec,
nadživotní velikost, v. cca 3 m, Náchod, radnice.

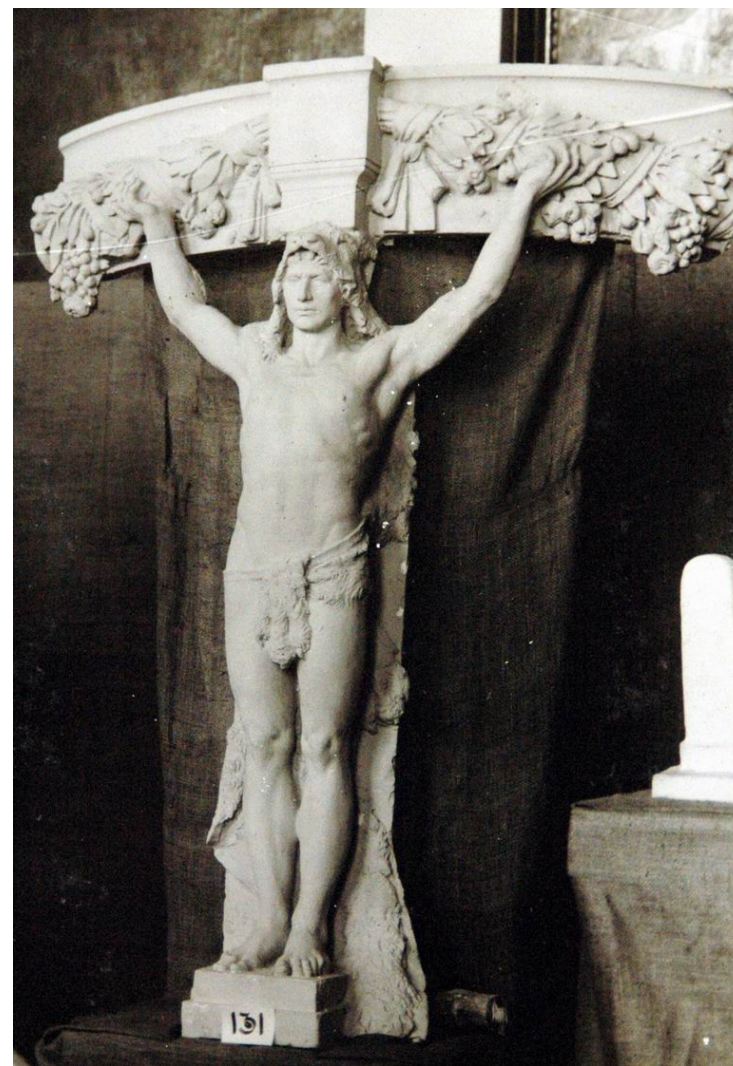
27. Výzdoba jižní věže Hlavního nádraží v Praze, 1904 - 5, pískovec, zlacená měď, Praha, Hlavní nádraží.

28. Sv. Jan Nepomucký, 1905, pískovec, v. 240 cm, Nové Třebenice, pod hrází přehrady Slapy.

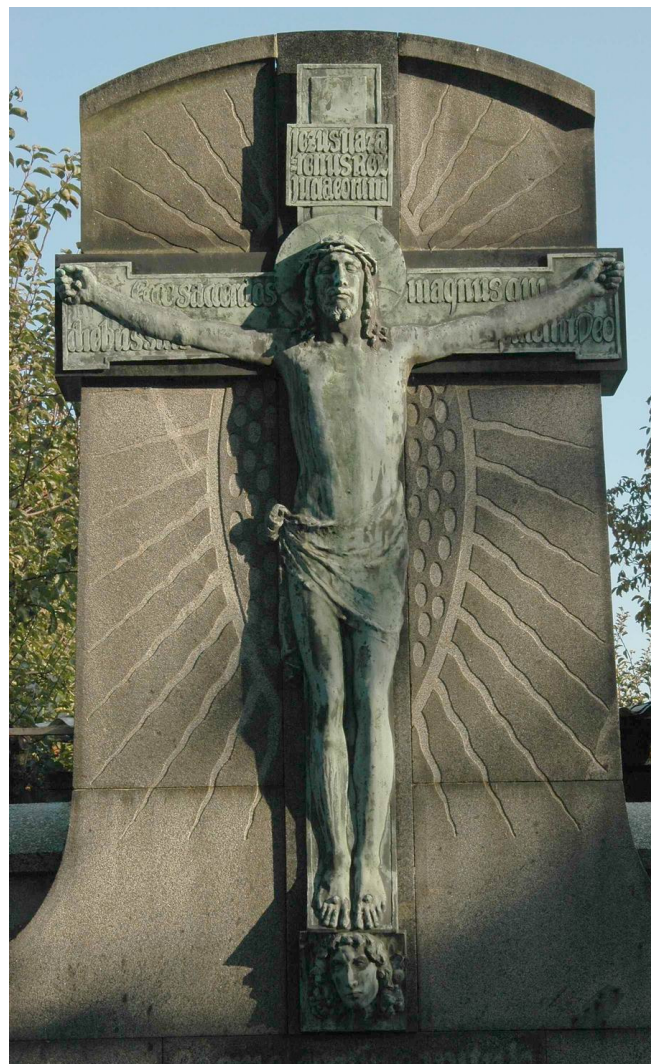
29. Výzdoba středních věží Hlavního nádraží v Praze, 1906, pískovec, nadživotní velikost, Praha Hlavní nádraží.

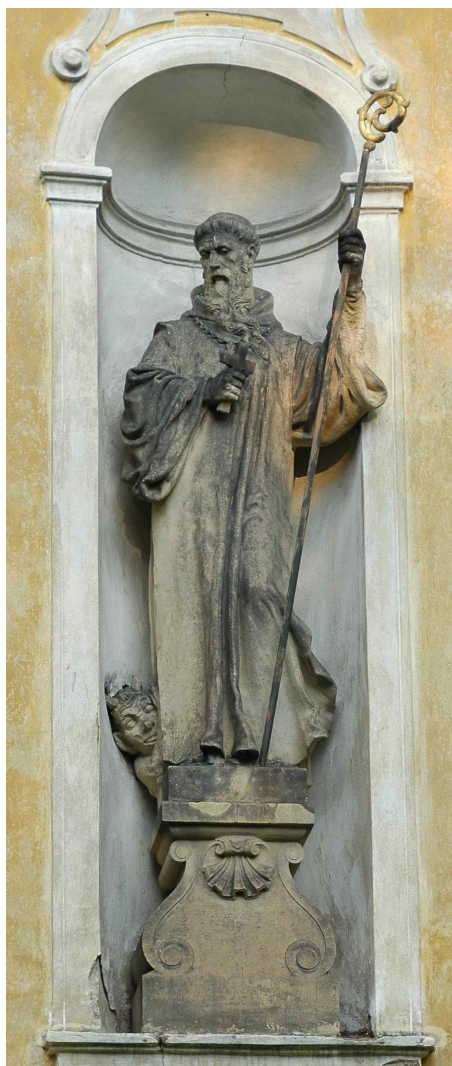
30. Atlant, model, výzdoba středních věží Hlavního nádraží v Praze, 1906, Praha, Hlavní nádraží.

31. Sv. Václav, 1906, pískovec, v. 195 cm,
Praha, Hradčany, na rampě před Pražským hradem.

32. Kristus na kříži, 1907, bronz, v. cca 2 m, Hradec Králové,
Pouchovský hřbitov, hrob královéhradeckých kanovníků.

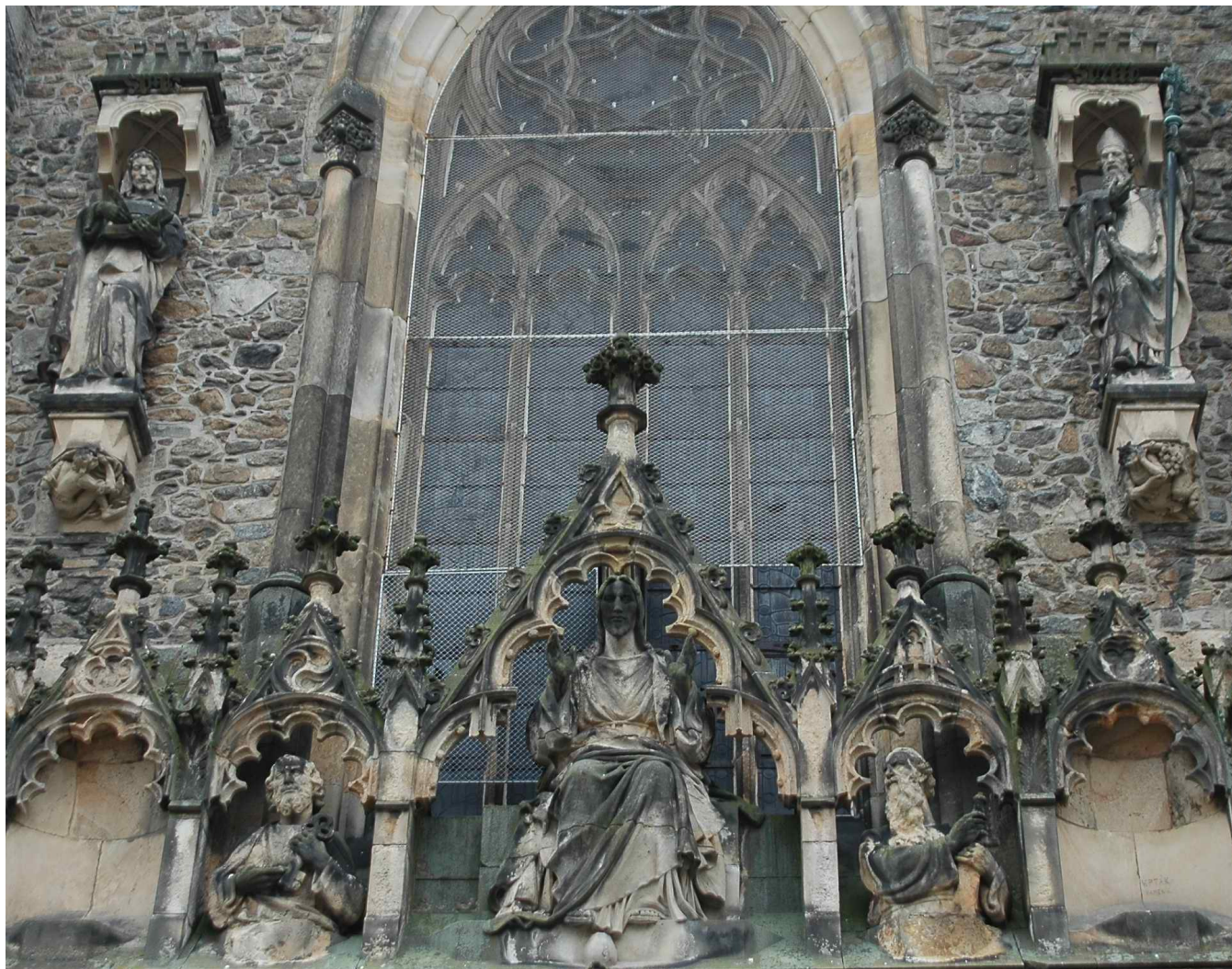
33. Sv. Prokop, 1908, hořický pískovec, v. cca 2,3 m, Vraný u Peruce, průčelí kostela Narození sv. Jana Křtitele.

34. Sv. Jan Nepomucký, 1908, hořický pískovec, v. cca 2,3 m, Vraný u Peruce, průčelí kostela Narození sv. Jana Křtitele.

35. Sv. Jan Křitel, 1908, hořický pískovec, v. cca 2,3 m, Vraný u Peruce, průčelí kostela Narození sv. Jana Křtitele.

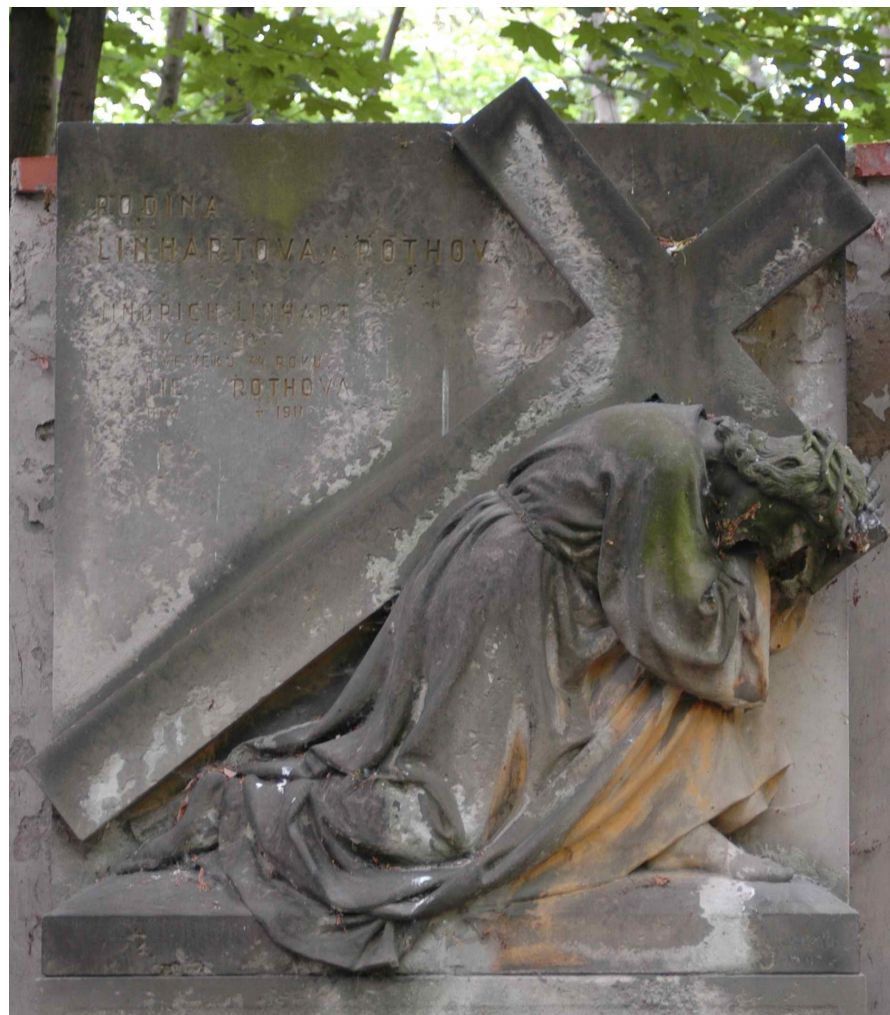
36. Výzdoba hlavního průčelí kostela Narození Panny Marie, 1908, pískovec, Klatovy, kostel Narození Panny Marie.

37. Hlavy Adama a Evy, 1908, pískovec, v. 35 cm, Klatovy, kostel Narození Panny Marie, konsoly.

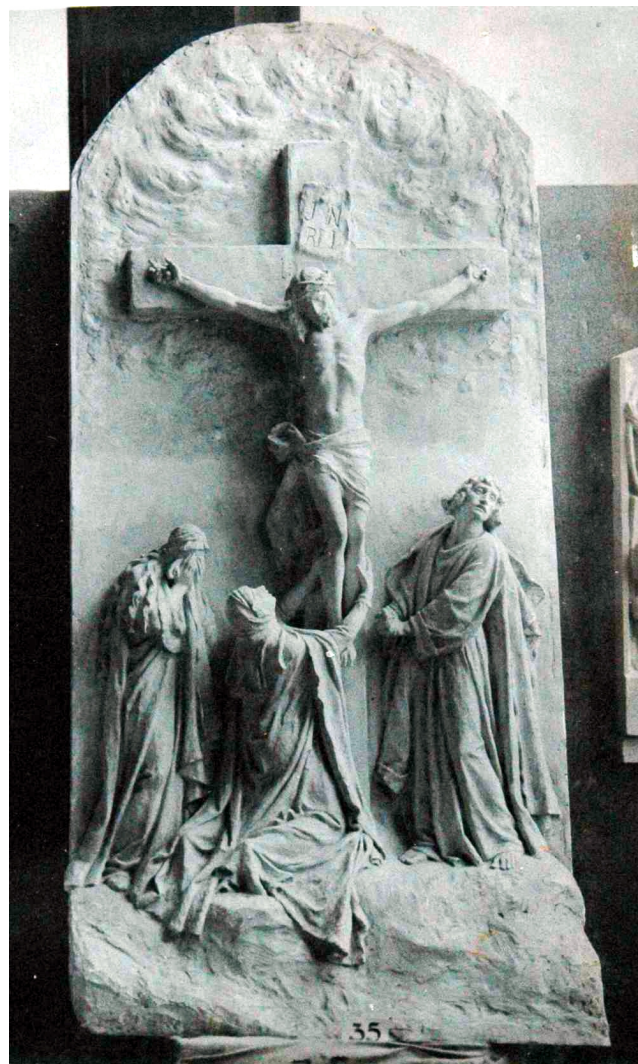
38. Kristova hlava korunovaná trním, 1909, bronz, v. 39 cm, Praha, Vyšehradský hřbitov, hrob profesor František Augustin.

39. Kristus klesající pod křížem, 1909, pískovec, v. 160 cm, Praha, Olšanský hřbitov, hrob rodina Linhartova a Rothova.

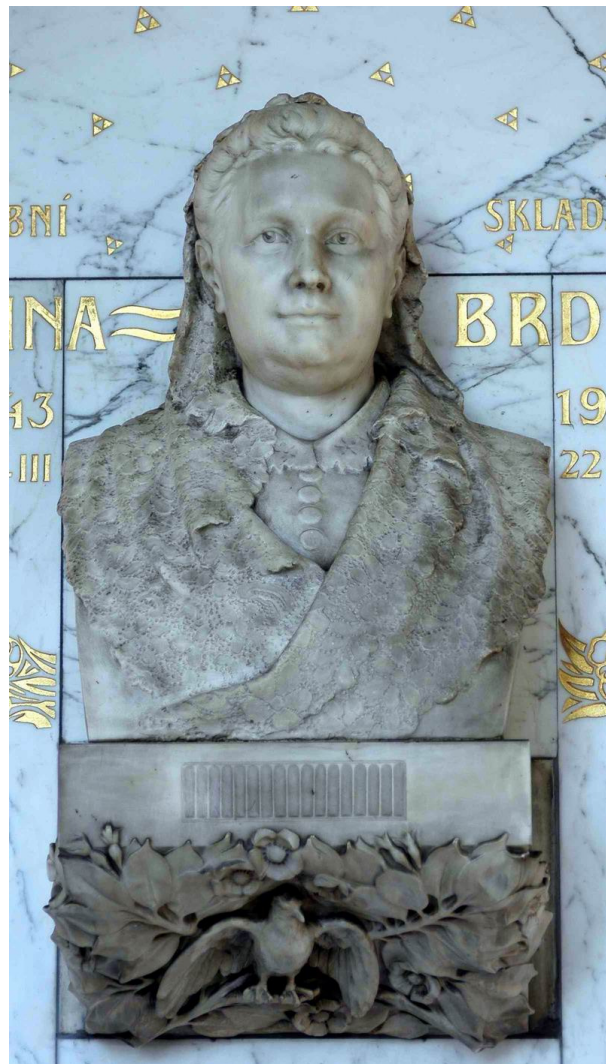
40. Betlém - Narození Krista, 1909, štuk, Slavkov, kostel Vzkříšení Páně.

41. Golgota - Ukřižování Krista, model, 1909, Slavkov, kostel Vzkříšení Páně.

42. Sv. Jan Nepomucký, 1909, pískovec, v. 240 cm,
Praha, Arcibiskupský palác, vestibul.

43. Josefina Brdlíková, 1910, mramor, v. 100 cm,
Praha, arkády vyšehradského hřbitova, hrob 14-32.

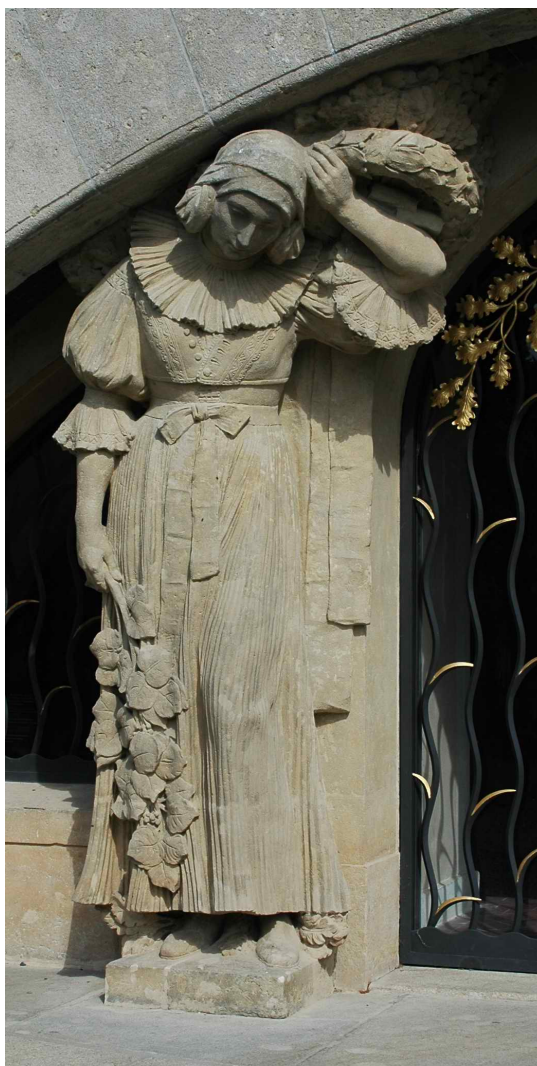
44. Kristova hlava korunovaná trním, 1910, bronz, průměr 40 cm, Hradec Králové, Pouchovský hřbitov, hrob Johanna Holznerová.

45. Madona s Ježíškem, 1910, pískovec, nadživotní velikost, Hradec Králové, Balbínova 3/447.

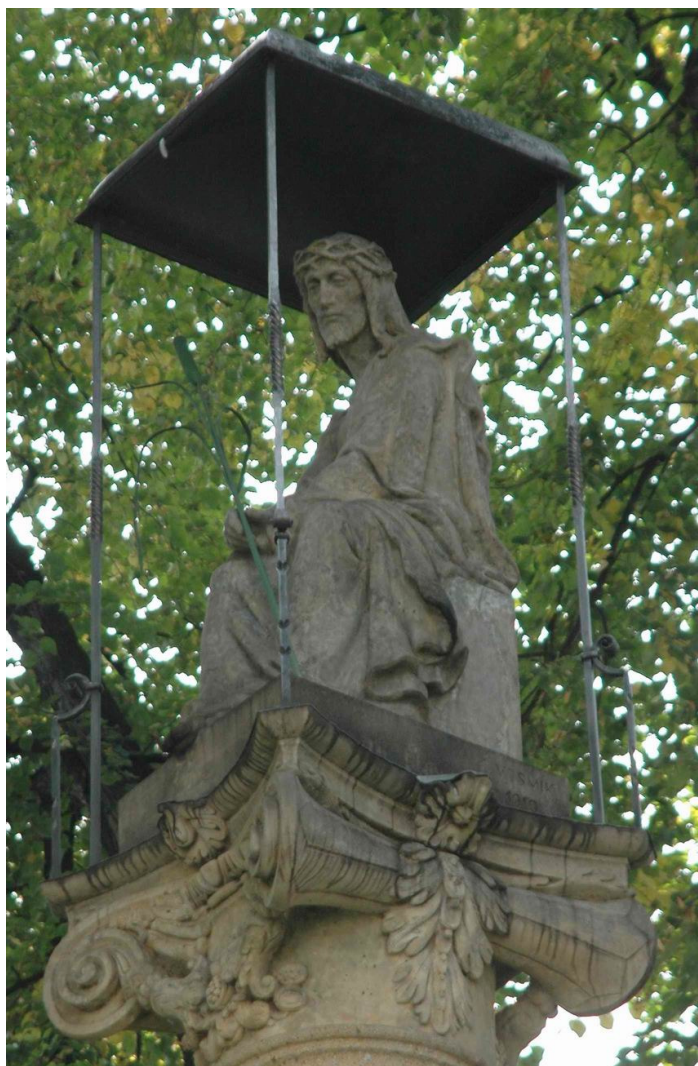
46. Štítonoš držící znak Ruska, 1910, pískovec, v. 250 cm, Slavkov, Mohyla míru.

47. Dívka s věncem, 1910, pískovec, v. 250 cm, Slavkov, po stranách vchodu do Mohyly míru.

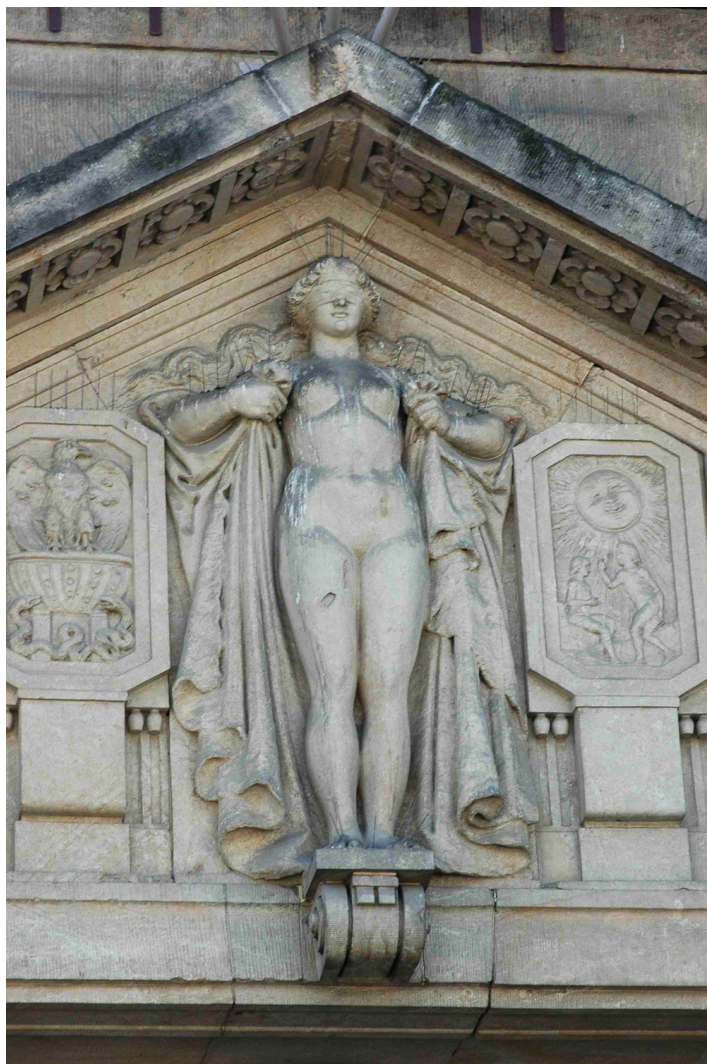
48. Truchlící matka, 1910, pískovec, v. 250 cm, Slavkov, po stranách vchodu do Mohyly míru.

49. Ecce homo, 1910, pískovec, životní velikost, Praha, nádvoří Strahovského kláštera.

50. Výzdoba průčelí radnice Prostějově, celkový pohled, 1911 - 12, štuk, pískovec, Prostějov.

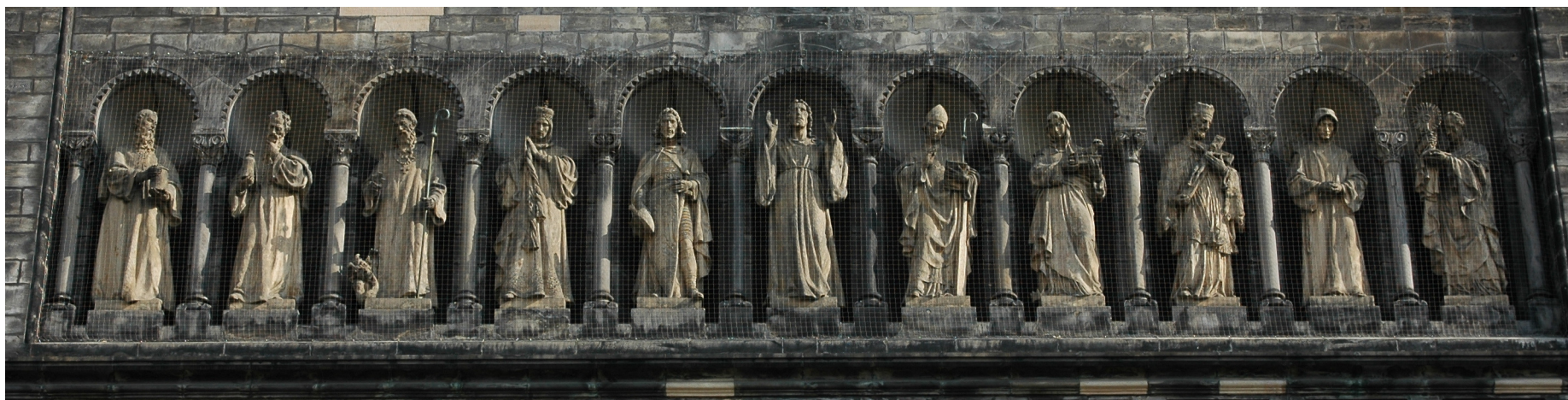
51. Pravda, 1911 - 12, štuk, mírně podživotní velikost, Prostějov, radnice průčelí.

52. Město Prostějov bere v ochranu svoji chudinu, 1911 - 12, pískovec, životní velikost, Prostějov, radnice průčelí.

53. Město Prostějov pečuje o vzdělání mládeže, 1911 - 12, pískovec, životní velikost, Prostějov, radnice průčelí.

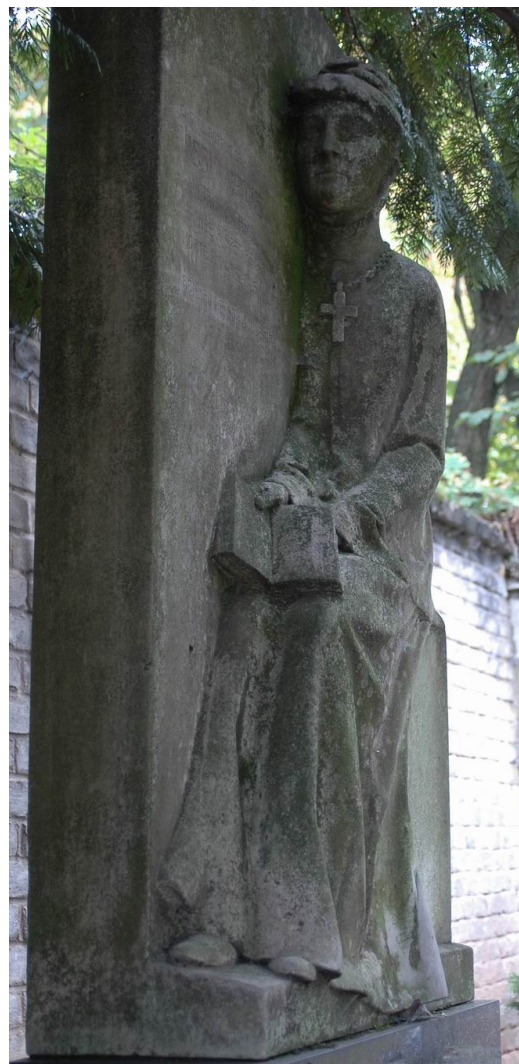

54. Galerie nad vchodem kostela sv. Cyrila a Metoděje v Karlíně

Kristus se sv. Václavem, sv. Ludmilou, sv. Prokopem, sv. Damianem, sv. Kosmou, sv. Vojtěchem, sv. Anežkou, sv. Janem Nepomuckým, sv. Benediktem, sv. Norbertem, 1911 - 12, hořícký pískovec, v. 2,2 m, Praha Karlín, kostel sv. Cyrila a Metoděje.

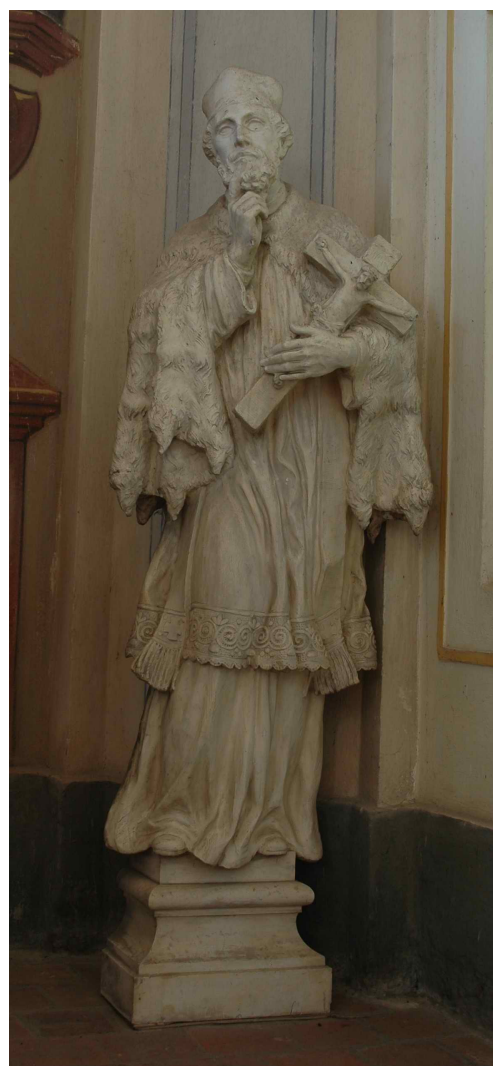
55. Truhlíčí žena s břechťanovým věncem, 1912, bronz, v. 190 cm, Praha, Vyšehradský hřbitov, arkády, hrob Karel Mattuš.

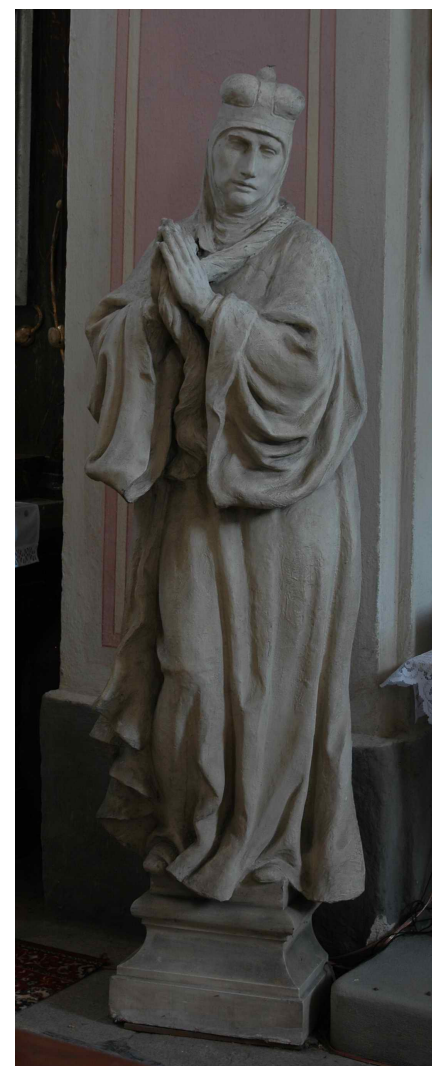
56. Slečna Marie Uherková, 1912, pískovec, v. 151 cm, Praha, Chuchelský hřbitov.

57. Sv. Václav, 1913 - 14, umělý kámen, v. 215 cm, Dolany u Klatov, kostel sv. Petra a Pavla.

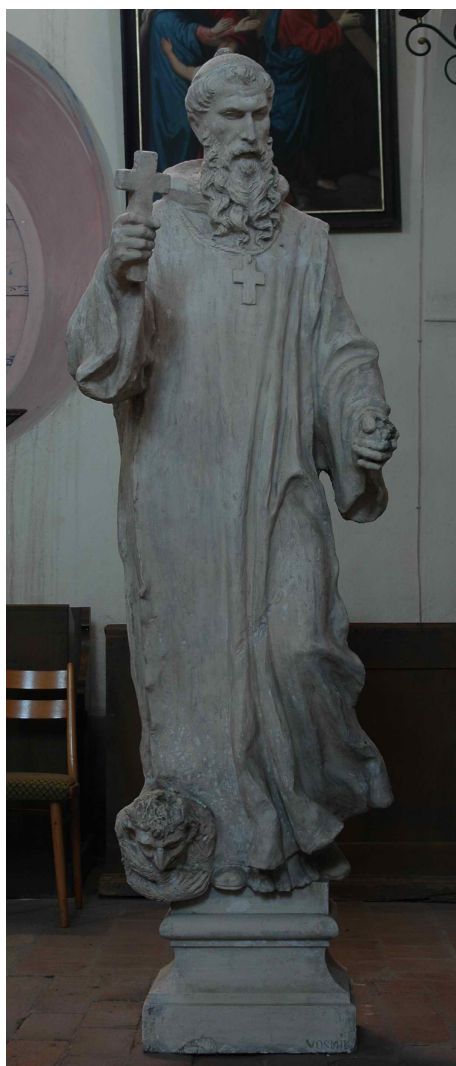
58. Sv. Jan Nepomucký, 1913 - 14, umělý kámen, v. 210 cm, Dolany u Klatov, kostel sv. Petra a Pavla.

59. Sv. Ludmila, 1913 - 14, umělý kámen, v. 210 cm, Dolany u Klatov, kostel sv. Petra a Pavla.

60. Sv. Anežka, 1913 - 14, umělý kámen,
v. 210 cm, Dolany u Klatov,
kostel sv. Petra a Pavla.

61. Sv. Prokop, 1913 - 14, umělý kámen,
v. 210 cm, Dolany u Klatov,
kostel sv. Petra a Pavla.

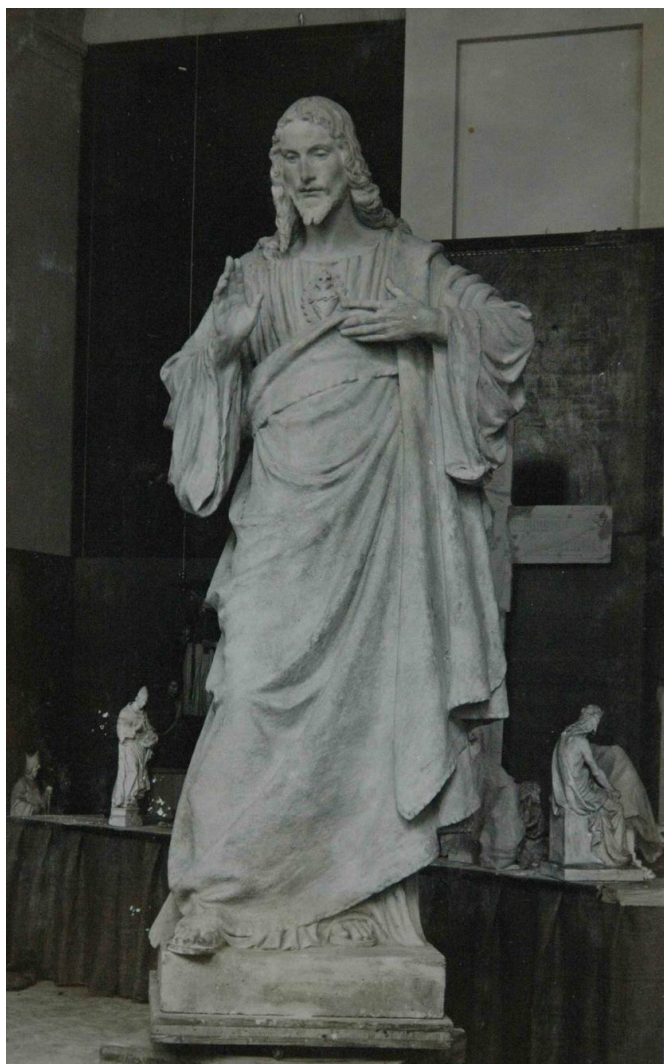
62. Sv. Vojtěch, 1913 - 14, umělý kámen,
v. 210 cm, Dolany u Klatov,
kostel sv. Petra a Pavla.

63. Kristus na kříži, 1914, vojický pískovec, v. 250 cm, Praha, Vyšehradský hřbitov, hrob Boleslav Jablonský.

64. Josef Kostka, 1914, bronz, v. 55 cm, Praha, Olšanský hřbitov, hrob Ing. Josef Bolehovský.

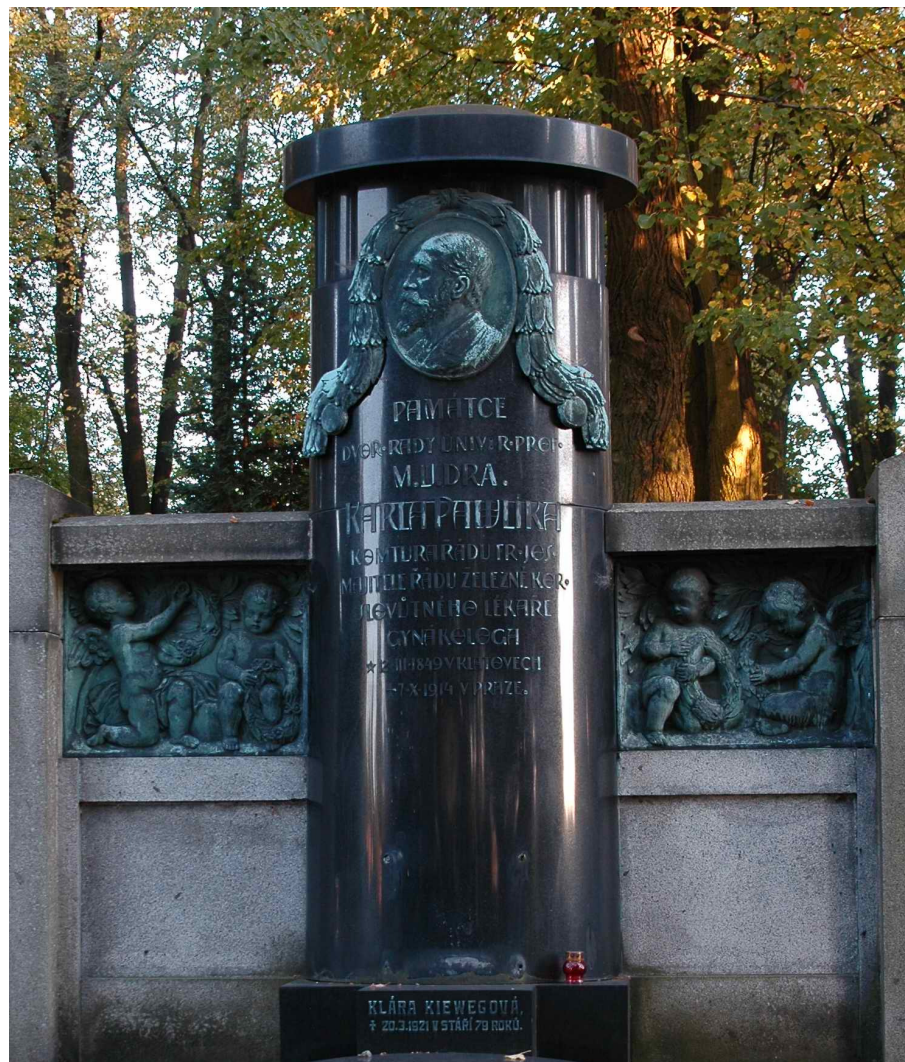
65. Božské srdce Páně, model, 1914 - 19,
Hostýn na Moravě.

66. Božské srdce Páně, 1914 - 19, bronz, v. 3 m,
Hostýn na Moravě, u schodů vedoucích k poutnímu kostelu.

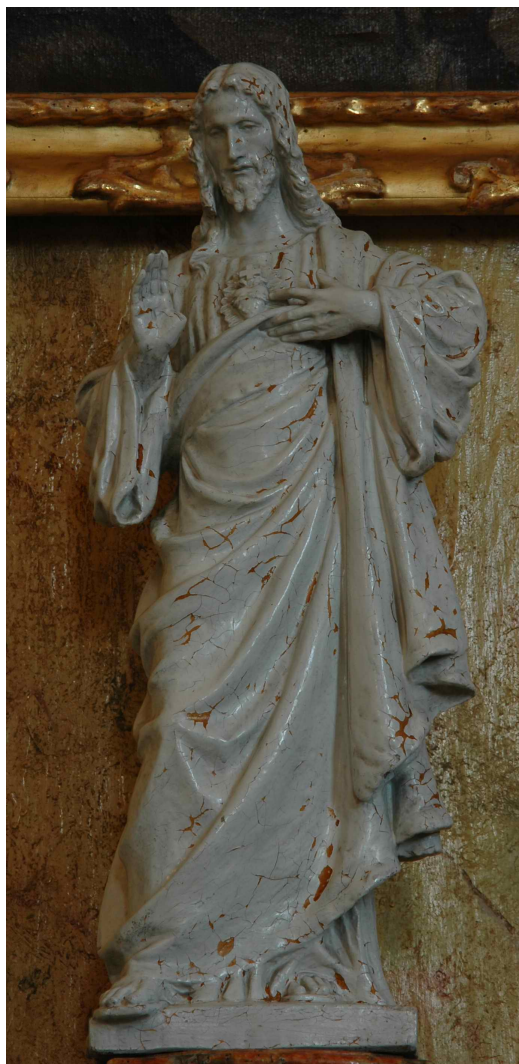
67. Sv. Josef s Ježíškem v náručí, po stranách andělů, 1915, mramor, v. 180 cm, andělé v. 65 cm, Praha Smíchov, kostel sv. Václava, boční oltář.

68. MUDr. Karel Pavlík a dvě dětské skupiny, 1915, bronz, v. medailonu 60 cm, Klatovy, hřbitov, odd. I, hrob č. 103.

69. Sv. Ludmila, 1915, umělý kámen, v. cca 70 cm, Počepice, kostel sv. Jana Křtitele.

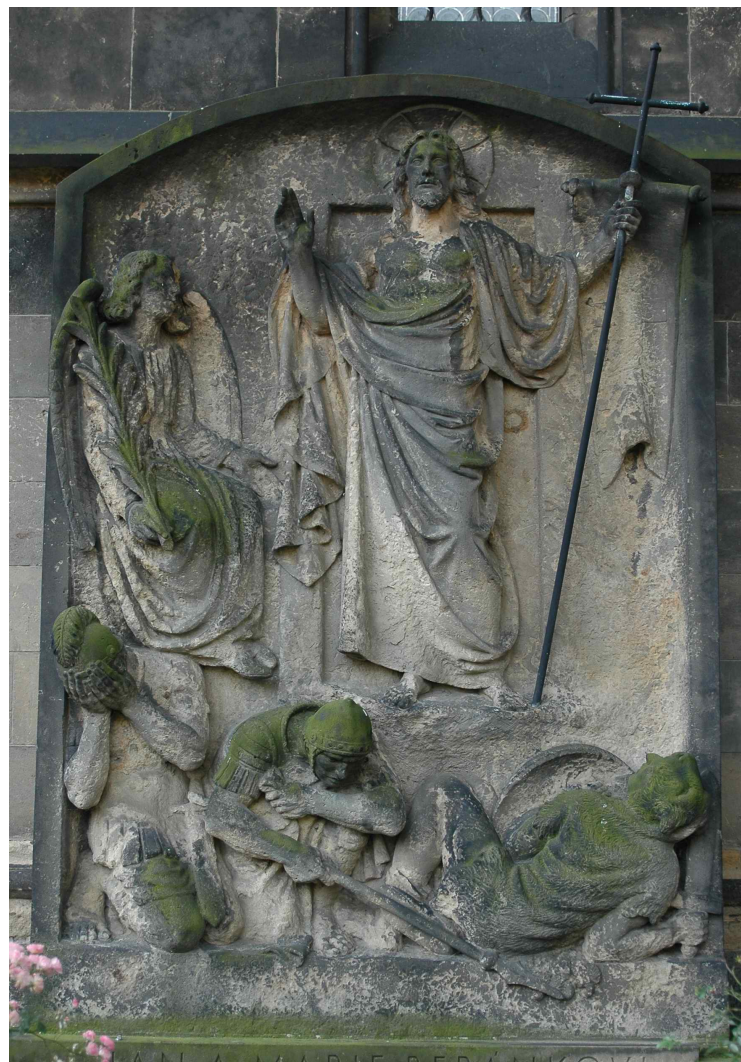
70. Božské Srdce Páně, 1915, umělý kámen, v. cca 70 cm, Počepice, kostel sv. Jana Křtitele.

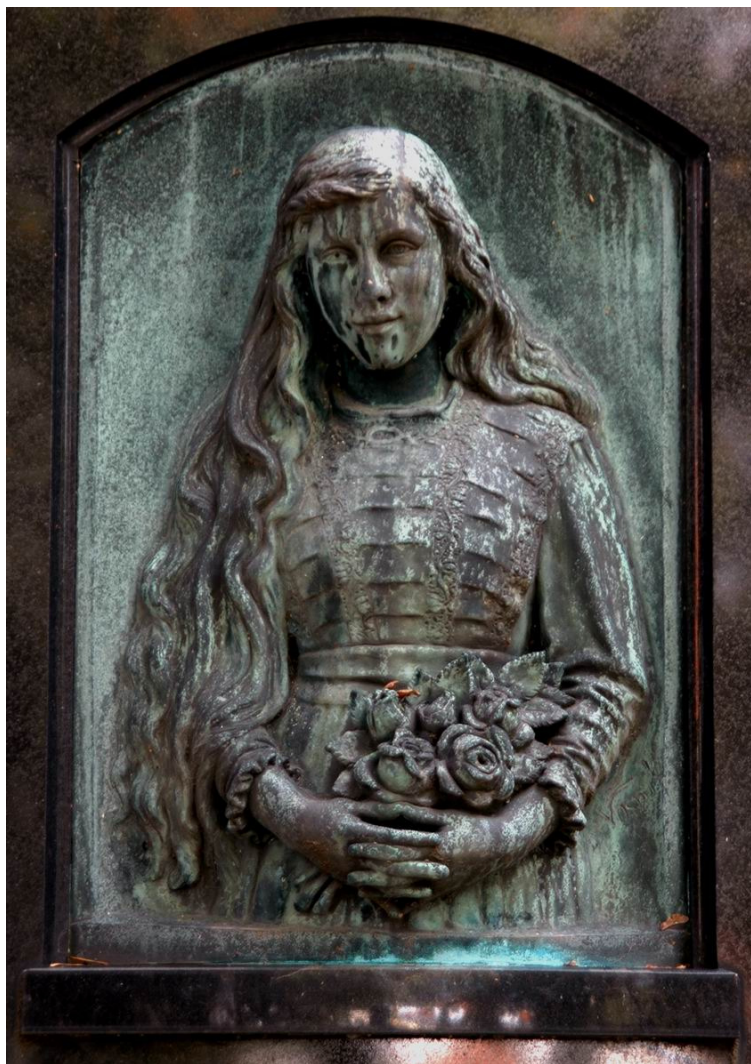
71. Sv. Václav, 1915, umělý kámen, v. cca 70 cm, Počepice, kostel sv. Jana Křtitele.

72. Jan Deyl, model, 1915, patinovaná sádra, v. 85 cm, Praha, Muzeum hlavního města Prahy.

73. Zmrtvýchvstání Krista, 1915 - 16, pískovec, v. 250 cm, Praha, Vyšehradský hřbitov, hrob Jan a Marie Beránkovi.

74. Slečna Iluška Bořkovcová, 1916 - 18, bronz, v. 85 cm, Praha Bubeneč, hřbitov.

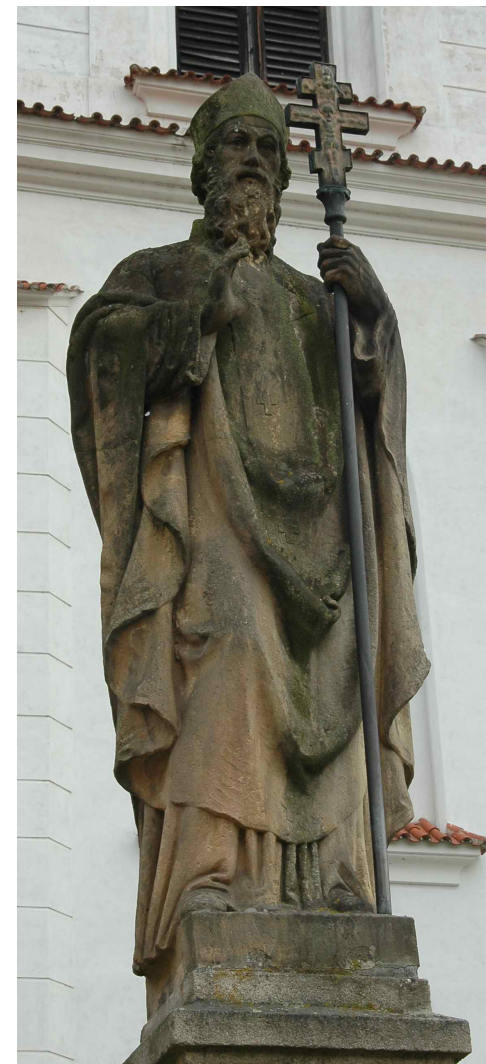
75. Božské srdce Páně, 1916, pískovec, v. 230 cm, Praha, Olšanský hřbitov, hrobka Milosrdných bratří.

76. Sv. Cyril, 1917, pískovec, v. 240 cm, Želiv, schodiště před kostelem Narození Panny Marie.

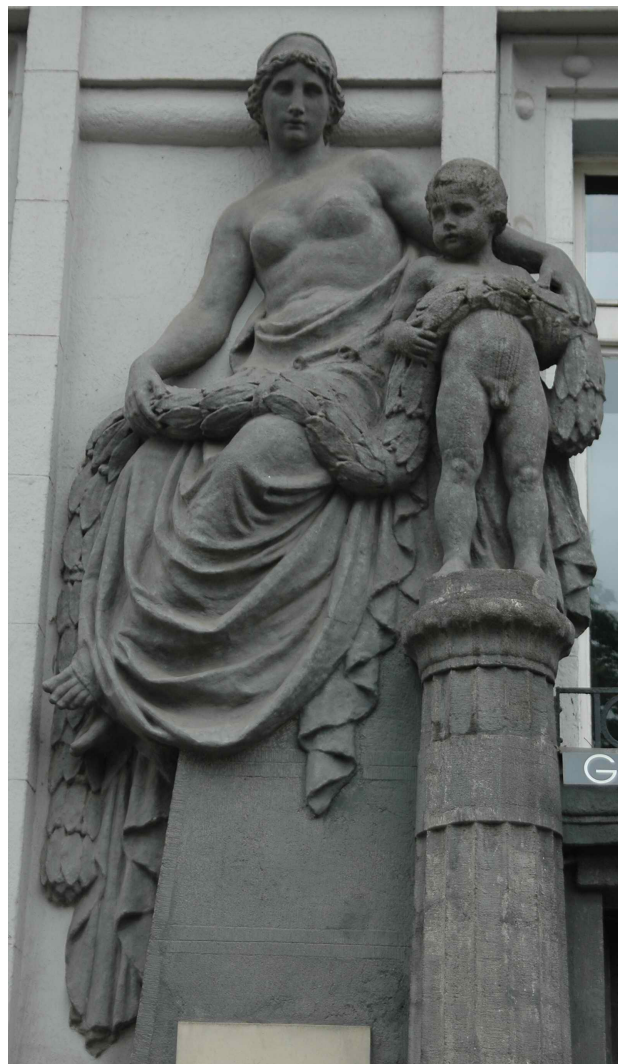
77. Panna Maria s Ježíškem, Andělé po stranách, 1916, hořický pískovec, v. 320 cm a 190 cm, Želiv, kostel Narození Panny Marie, nad hlavním vstupem.

78. Sv. Metoděj, 1917, pískovec, v. 240 cm, Želiv, schodiště před kostelem Narození Panny Marie.

79. Svatý Karel Boromejský s podobiznou hraběte Katanského, 1918, pískovec, v. 205 cm, v. medailonu 50 cm, Manětín u Plzně, před zámkem.

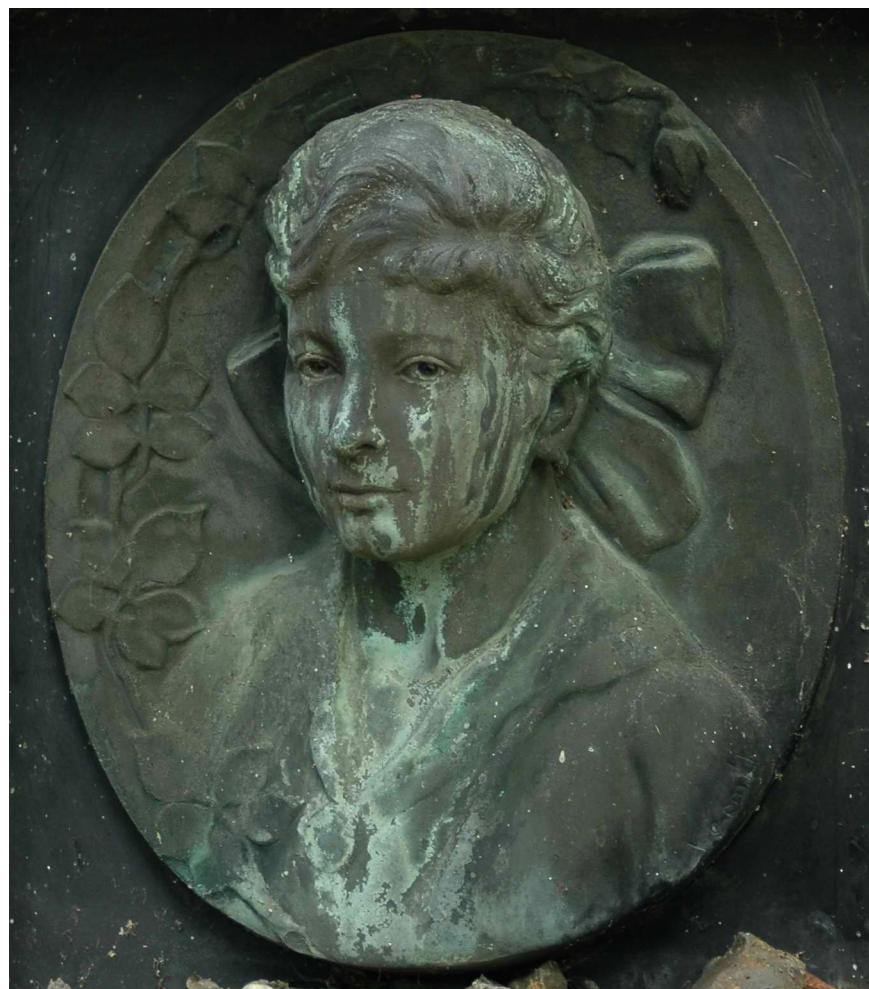
80. Věda, 1918, pískovec, nadživotní velikost, Praha, Galerie Deset, původně Waldesovo muzeum.

81. Věda, 1918, bronz, v. 12 cm, <http://www.numismatika.cz>.

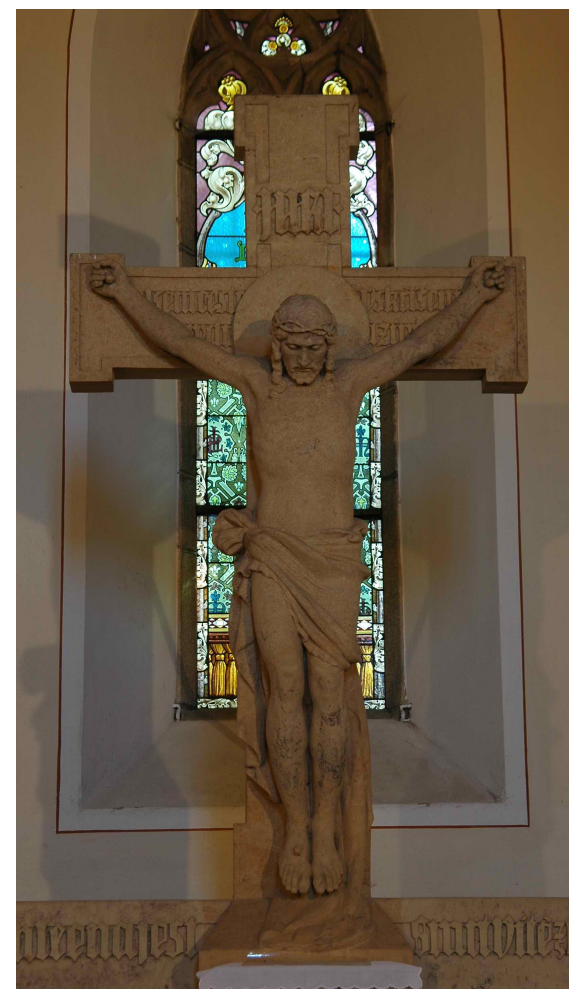
82. Kristus na kříži, památník padlým, 1918 - 24, Pískovec, v. 290 cm, Borkovany, hřbitov.

83. Slečna Leontýna Singerová, 1919, bronz, v. 50 cm, Praha, Židovský hřbitov.

84. Válečný památník na sv. Hostýně, 1919, bronz, v. 175 cm,
Hostýn, zadní strana druhého zastavení Jurkovičovy křížové cesty.

85. Kristus na kříži, 1919, hořícký pískovec,
v. 277cm, Domažlice, kostel Zvěstování
Páně, hlavní oltář.

86. Antonín Seidl, 1919, bronz, v. 85 cm,
Domažlice, Příhodovy sady.

87. Panna Marie, 1920, bronz, v. 170 cm,
Praha, arkády vyšehradského hřbitova,
hrob J. V. Nováka.

88. Sedící Panna Maria s Ježíškem, 1920,
pískovec, v. 130 cm, Lysice na Moravě,
zámecká zahrada.

89. Panna Maria Lurdská, 1920, pískovec, v. 175 cm, Nová Ves u Lomnice nad Popelkou, hřbitov.

90. Panna Maria Lurdská, 1920, umělý kámen, v. 170 cm, Lysice na Moravě, vedle kostela.

91. Sedící Kristus, 1921, pískovec, v. 160 cm, Nová Ves u Lomnice nad Popelkou, hřbitov.

92. Svatá Ludmila vyučuje svatého Václava, 1921, kolorovaný umělý kámen, v. 120 cm, Znojmo, křížová chodba kláštera dominikánů.

93. Pomník Jána Hollyho, model, 1922, Madunice, Slovensko.

94. Útěcha na bojišti, pamětní deska padlým vojínům, 1922, bronz, v. 82 cm, Klobuky, kostel sv. Vavřince, zed' lodi.

95. Zmrtvýchvstání Krista pamětní, pamětní deska padlým vojínům, 1922, bronz, v. 82 cm, Klobuky, kostel sv. Vavřince, zed' lodi.

96. Božské srdce Páně, 1922, pískovec,
v. 250 cm, Hradec Králové, katedrála sv. Ducha.

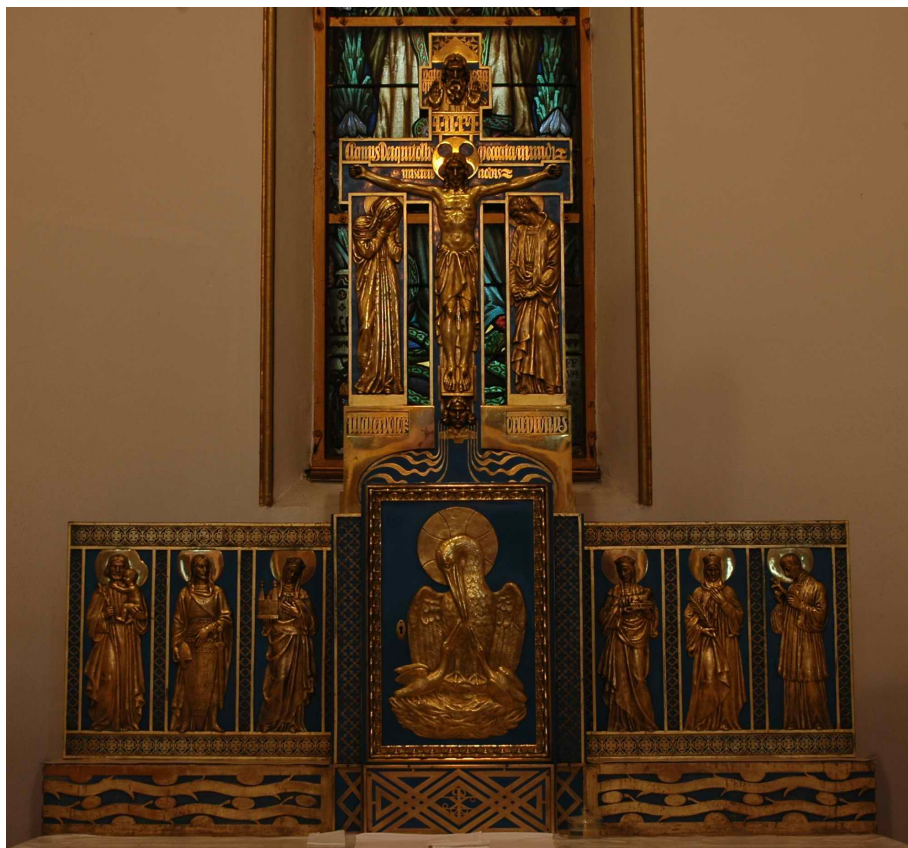
97. Božské Srdce Páně, 1922 kolorovaná dřevořezba,
v. 2 m, Praha Holešovice, kostel sv. Antonína, boční loď.

98. Útěcha na bojišti, pamětní desky padlým vojínům, 1923, bronz, v. 82 cm, Hostýn.

99. Zmrtvýchvstání Krista, pamětní desky padlým vojínům, 1923, bronz, v. 82 cm, Hostýn.

100. Výzdoba oltáře kostela Neposkvrněného početí Panny Marie, 1923, papírmaš/sádra, pobronzované, pozlacený kov, plech, oltář celý v. 215 cm, Hradec Králové, Rožberk, kostel Neposkvrněného početí Panny Marie.

101. Pietá, pomník padlým, 1923, pískovec, v. 140cm, Výprachtice.

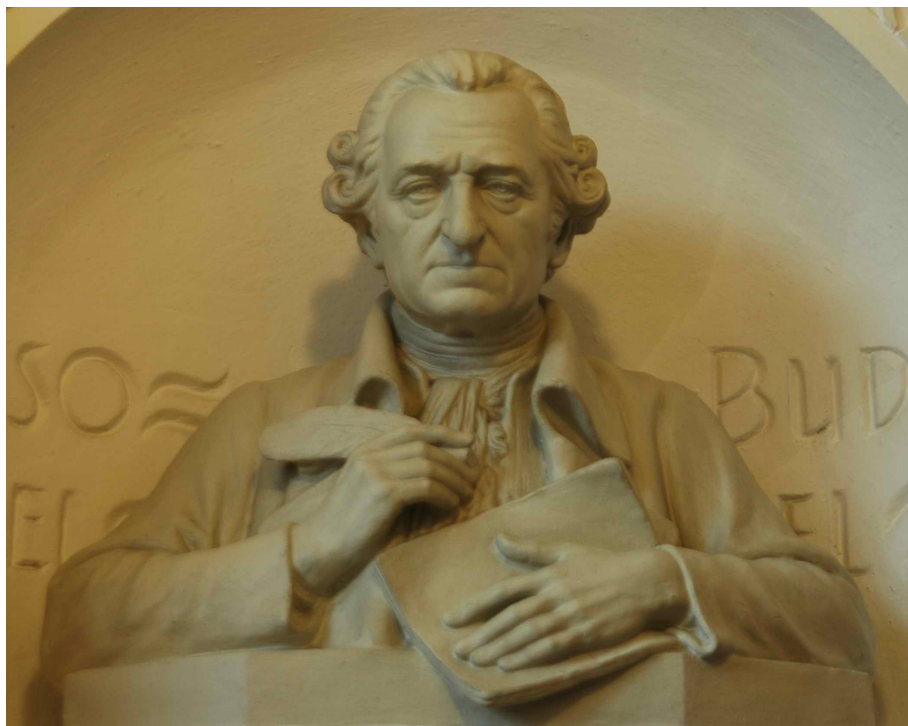
102. Oltář sv. Václava s českými patrony - sv. Vojtěch, sv. Prokop, sv. Ludmila, bl. Mlada, sv. Jan Nepomucký, sv. Zikmund, 1924, bronz, v. 160 cm, š. 170 cm, Stará Boleslav, krypta kostela sv. Václava.

103. Moc, alegorická socha štítonoše s českým znakem a žezlem, 1924, žula, život. velikosti, Klatovy, radnice, vrcholu štítu.

104. Model znaku pražské spořitelny a záložny, 1924, originál bronz, v. 3 m, Národní galerie v Praze.

105. Václav Matěj Kramerius, 1924, umělý kámen, v. 75 cm, Klatovy, radnice, schodiště.

106. Pavel Kristián z Kolína, 1924, umělý kámen, v. 95 cm, Klatovy, radnice, schodiště.

107. Sv. Ludmila, 1925, mramor, v. 190 cm,
Praha Smíchov, kostel sv. Václava.

108. Sv. Vojtěch, 1925, mramor, v. 195 cm,
Praha Smíchov, kostel sv. Václava.

109. Božské Srdce Páně, 1925, pískovec,
v. 172 cm, Pardubice, kostel sv. Bartoloměje.

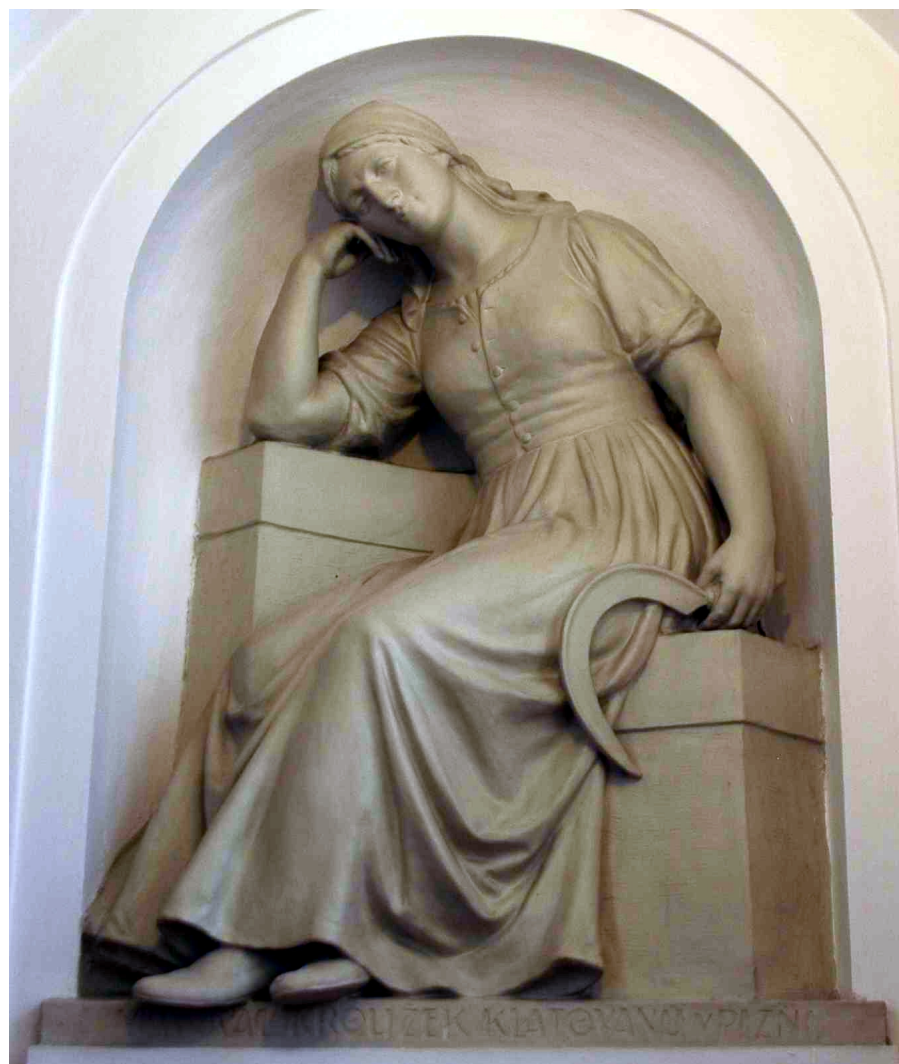
110. Sv. Antonín, 1925, pískovec,
v. 175 cm, Pardubice,
kostel sv. Bartoloměje.

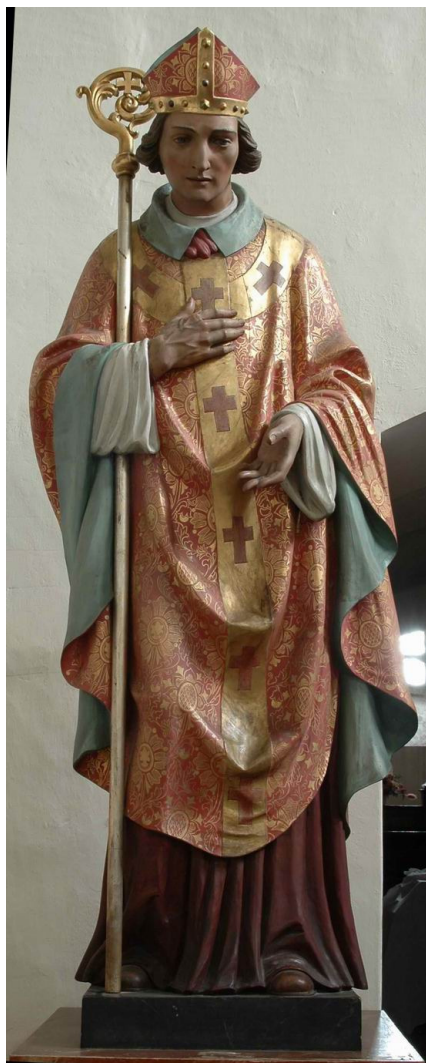
111. Bůh Otec v lunetě, 1925, bronz, v. cca 55 cm, Klatovy, hřbitov, hrob rodina Horáková.

112. Spořivost - žena s úlem, 1925, umělý kámen, v. 165 cm, Klatovy, radnice, schodiště.

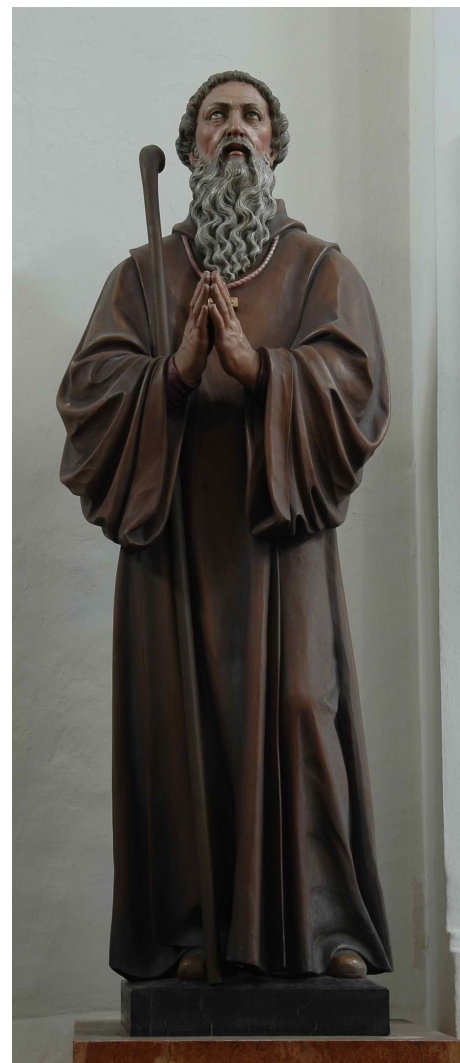
113. Práce - žena se srpem, 1925, umělý kámen, v. 160 cm, Klatovy, radnice, schodiště.

114. Sv. Vojtěch, 1926,
kolorované dřevo, v. 200 cm, Stará
Boleslav, basilika sv. Václava, boční loď.

115. Sv. Jan Nepomucký, 1926,
kolorované dřevo, v. 200 cm, Stará Boleslav,
basilika sv. Václava, boční loď.

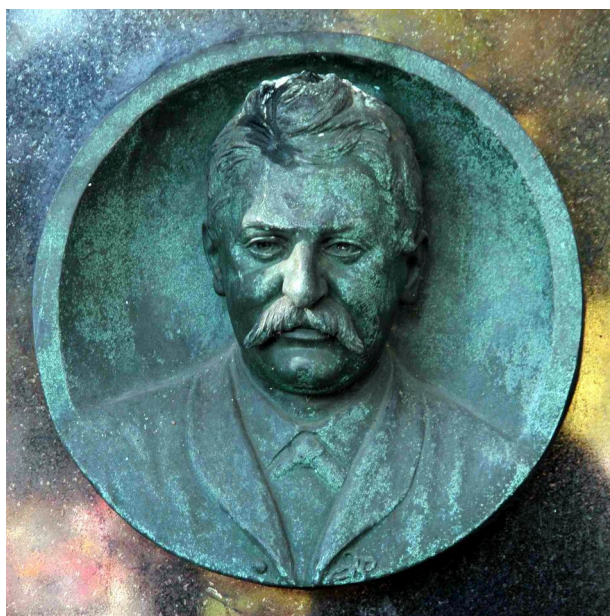
116. Sv. Prokop, 1926,
kolorované dřevo, v. 200 cm, Stará Boleslav,
basilika sv. Václava, boční loď.

117. Sv. Ludmila vyučuje sv. Václava, 1926, kolorované dřevo, v. 170 cm, Stará Boleslav, basilika sv. Václava, oltář boční lodi.

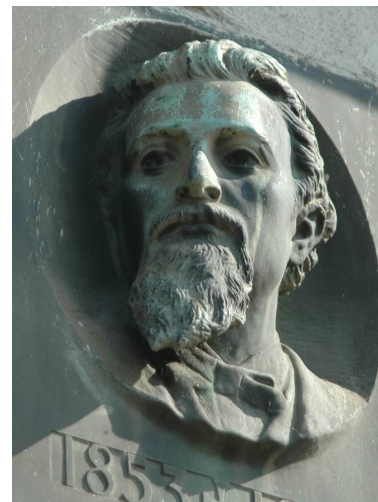
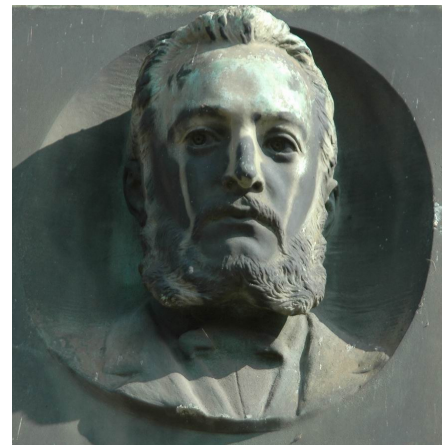
118. Sv. Terezie z Lisieux, 1925, kolorovaný umělý kámen, v. 195 cm, Plzeň - Bory, kostel sv. Jana Nepomuckého.

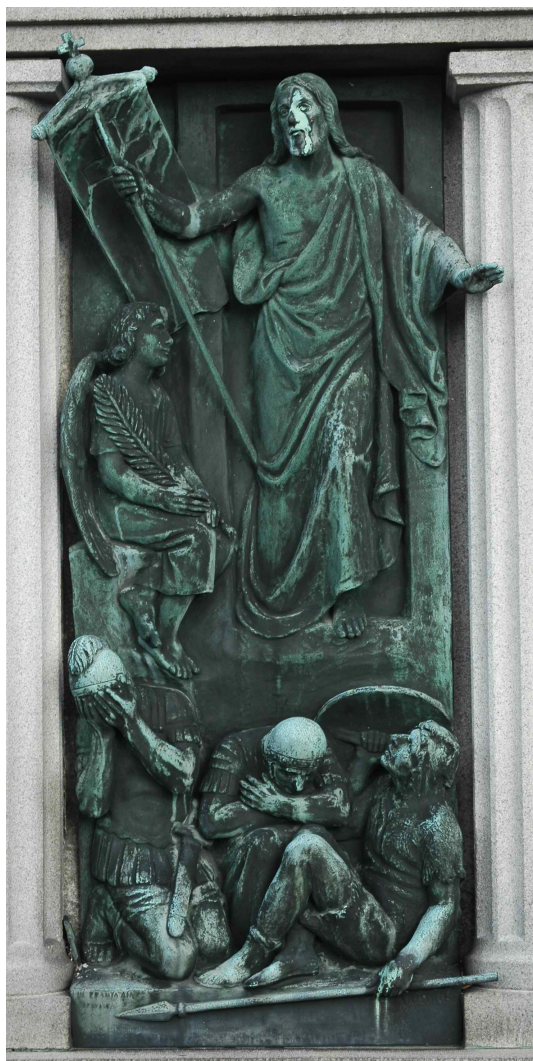
119. Max Duffek, 1926 - 30, bronz, průměr 45 cm, Domažlice, hřbitov.

120. Sv. Vavřinec z Brindisi, 1927, pískovec, v. 195 cm, Brno, před kostelem Nalezení svatého Kříže.

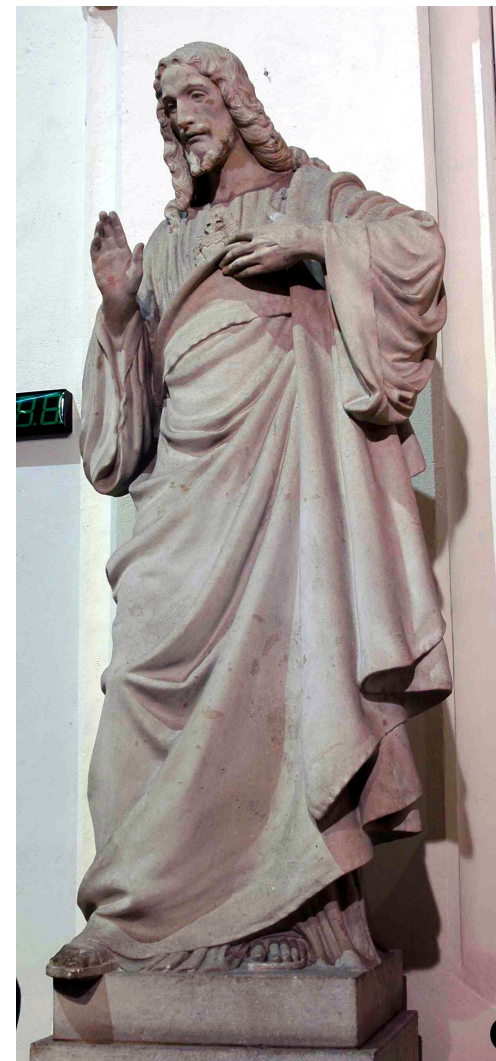
121. Karel Bendl a Karel Knittl, 1927, bronz, v. medailonů 40 cm, Praha, Hlahol.

122. Zmrtvýchvstání Krista, 1927, bronz, v. 153 cm, Uherské Hradiště, hřbitov, hrob rodina Stanclova a ze Schullernů.

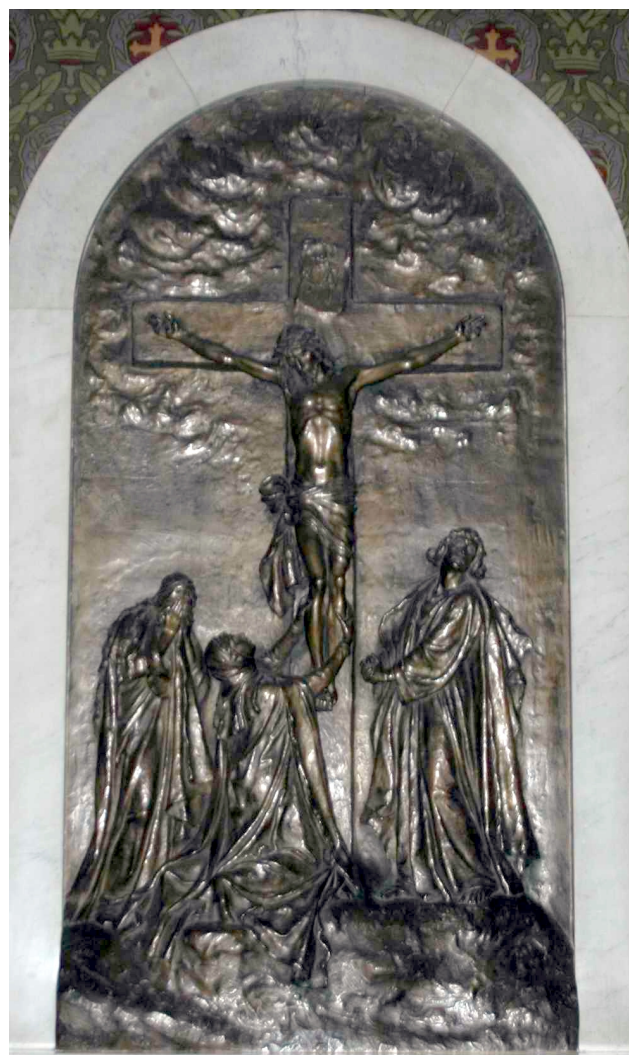
123. Jezdecká socha sv. Václava, 1928, bronz, v. 148 cm, 110 cm bez kopí, Praha, Nunciatura (Voršilská ulice).

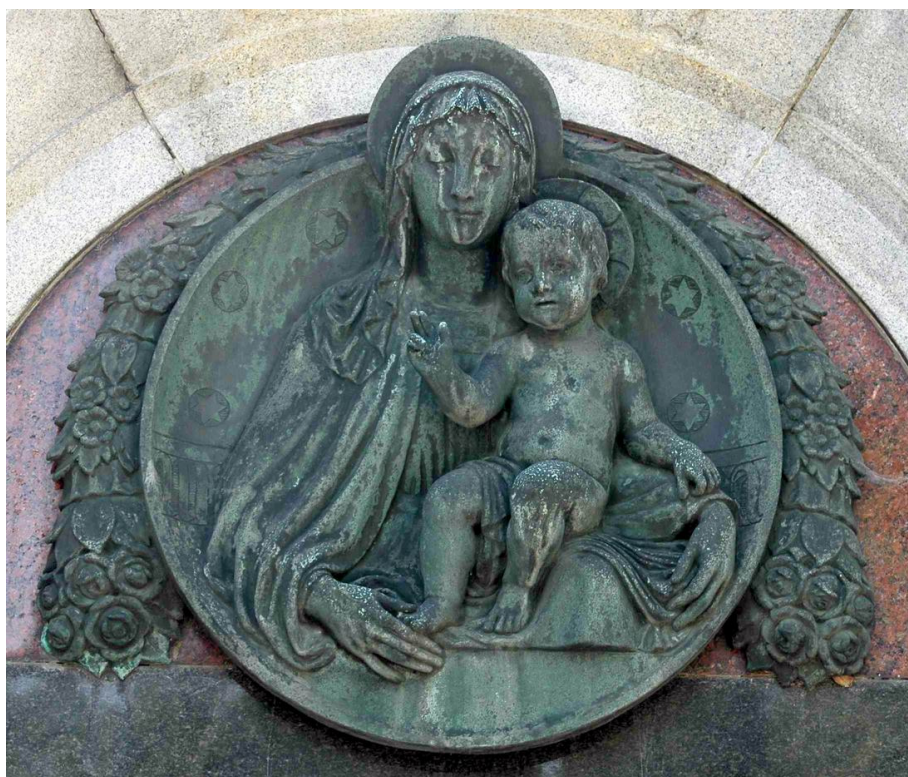
124. Božské Srdce Páně, 1928, pískovec, v. 250 cm, Chrudim, kostel Nanebevzetí Panny Marie.

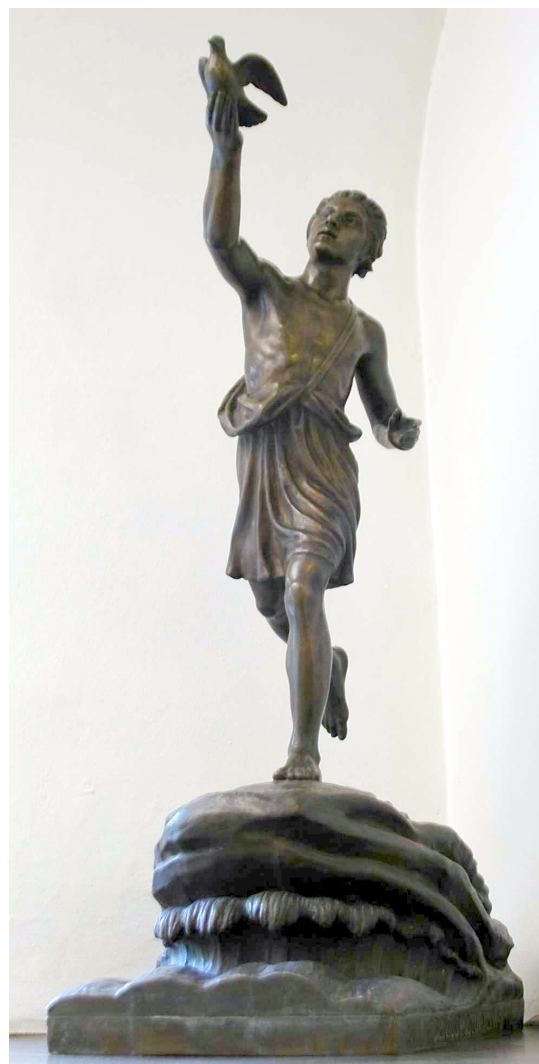
125. Zavraždění sv. Václava, památník padlým ve světové válce, 1928, bronz, v. 200 cm, Praha Smíchov, kostel sv. Václava.

126. Umučení Páně, památník padlým ve světové válce, 1928, bronz, v. 200 cm, Praha Smíchov, kostel sv. Václava.

127. P. Marie s Ježíškem, 1928, bronz, v. 80 cm, Praha, Vyšehradský hřbitov, hrob prof. Rubeška.

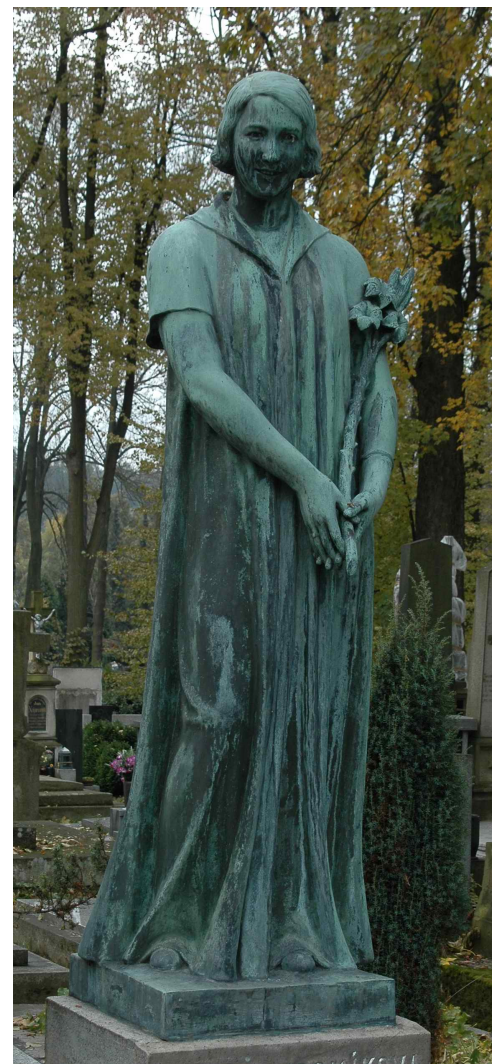
128. Genius poštovníctví, 1928, bronz, v. 129 cm, Praha, Poštovní muzeum.

129. Mistr Jan Hus, 1928, umělý kámen,
v. 260 cm, Všenory, Lipová ulice 129.

130. Sv. Václav, 1928, umělý kámen,
v. 250 cm, Všenory, ulice Karla Majera 432.

131. Helena Vosmíková, 1929, bronz,
v. 190 cm, Humpolec, hřbitov.

132. Sv. Václav, sv. Jan z Boha, archanděl Rafael, sv. Josef, 1929, pískovec, životní velikost, Praha, nemocnice Na Františku, průčelí.

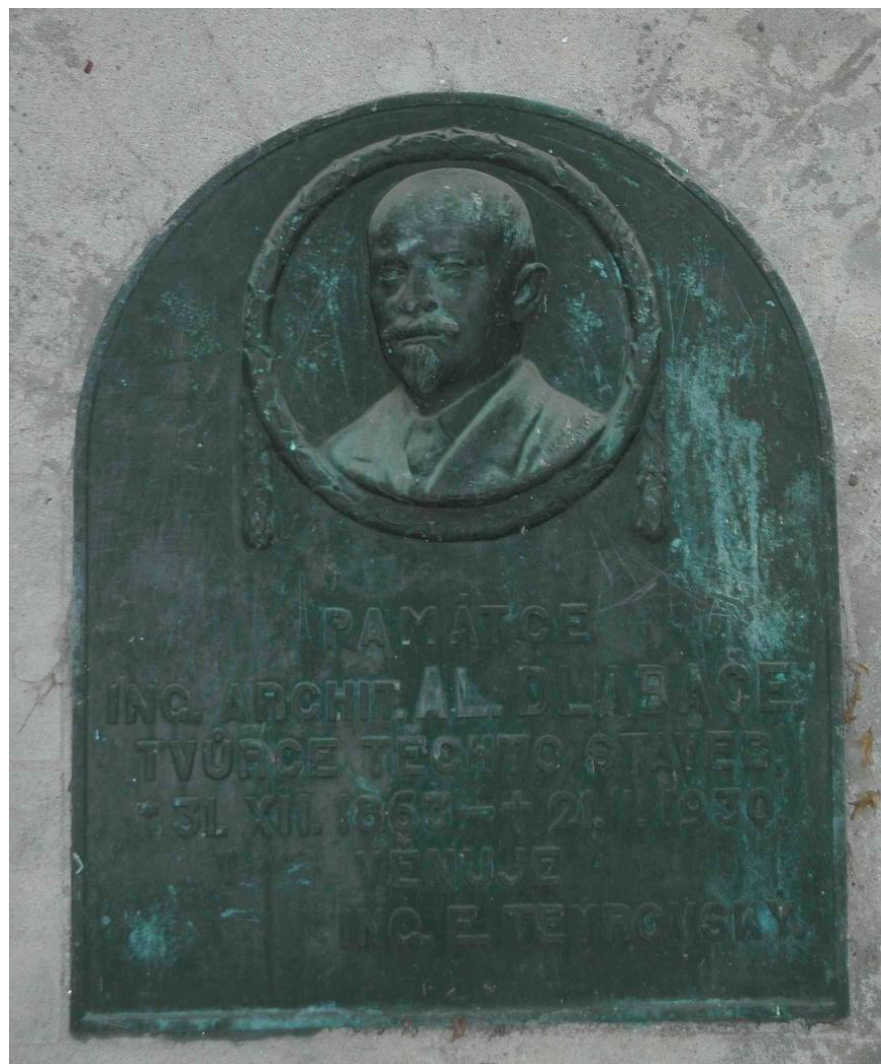
133. Smrt sv. Václava, 1929, bronz, v. 196 cm,
Stará Boleslav, krypta kostela sv. Václava.

134. Maxmilián Fatka, 1929, bronz, v. 70 cm,
Vyšší Brod, Poštovní muzeum.

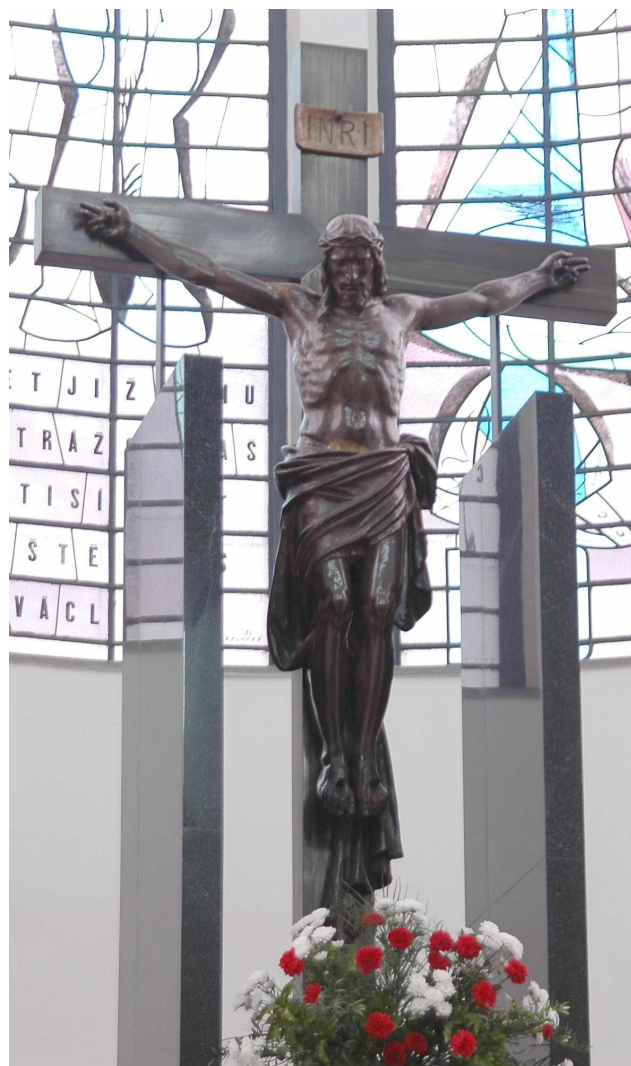
135. Max Duffek - pamětní deska, 1930, bronz, v. 85 cm, š. 110 cm, Domažlice, na domě čp. 93.

136. Alois Dlačač - pamětní deska, kolem 1930, bronz, v. portrétu 35 cm, Všenory, schodiště ve svahu pod ulicí Karla Majera.

137. Marie Stejskalová, model, kolem 1930, originál bronz, Chorvatská republika, Crikvenice.

138. Kristus na kříži, kolem 1930, bronz, dřevo, Kristus v. 180 cm, Praha, Vršovice, kostel sv. Václava, hlavní oltář.

139. Figurální výzdoba Ministerstva obchodu a patentního úřadu - Matematika, Fyzika, Chemie, Inženýrství - stojící, Průmysl a Obchod, ležící postavy, 1931 - 32, životní velikost, Praha.

140. Oltář sv. Ludmily a českých patronů - bl. Mlada, sv. Anežka, sv. Ludmila, sv. Vojtěch, sv. Jan Nepomucký, 1932, pískovec, v. 160 cm, š. 210 cm, Praha, Vršovice, kostel sv. Václava, postranní oltář.

141. Božské Srdce Páně, 1933, bílý pískovec, v. 230 cm, Poděbrady, kostel Povýšení sv. Kříže.

142. Dva klečící andělé, 1933, pozlacený bronz, v. 110 cm,
Hostýn, kostel Panny Marie Vítězné, hlavní oltář.

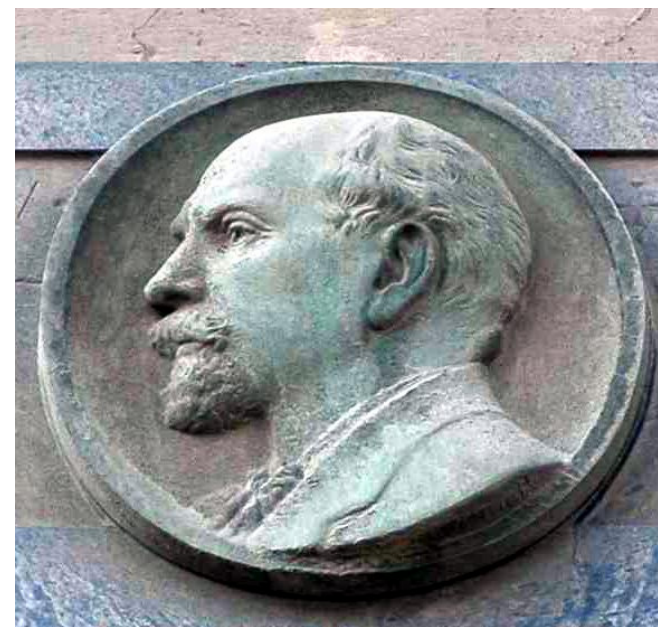
143. Sv. Anežka, 1934, mramor v. cca 200 cm,
144. Sv. Josef, 1934, mramor v. cca 200 cm,
Praha Břevnov, vila Šlajferka, kaple.

145. Božské srdce Páně, 1935,
bílý pískovec, v. 230 cm,
Domažlice, kostel Narození Panny Marie.

146. Božské Srdce Panny Marie, 1936,
bílý pískovec, v. 225 cm,
Domažlice, kostel Narození Panny Marie.

147. Antonín Balšánek - pamětní deska, 1936,
bronz, v. cca 40 cm, Praha, Malá Strana,
Újezd 596/9.

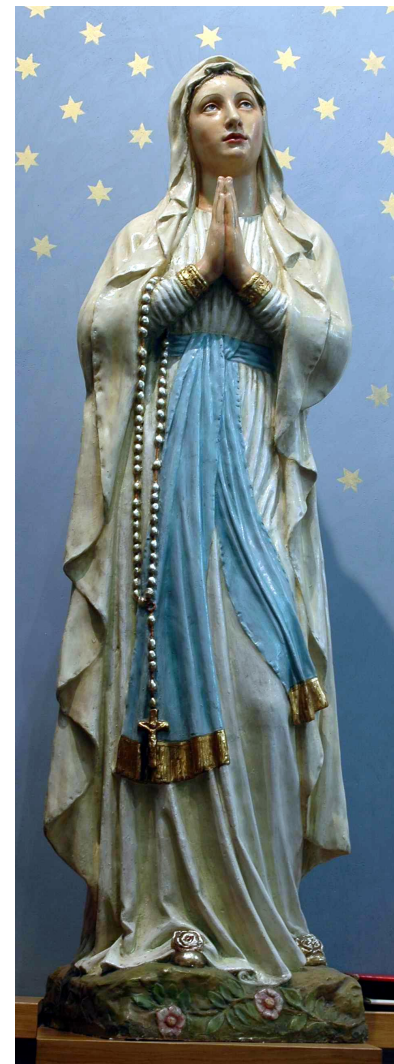
148. Sv. Václav s blanickými rytíři, 1937, mšenský pískovec, bronz, sv. Václav v. 250 cm, celek v. 430 cm, Votice, pomník před kostelem sv. Václava.

149. Madona, 1939, podle modelu z roku 1906, pískovec, Praha, katedrála sv. Víta, jižní věž.

150. Sv. Anežka, 1939, sádra, v. 115cm, Brandýs nad Labem, kostel Obrácení sv. Pavla.

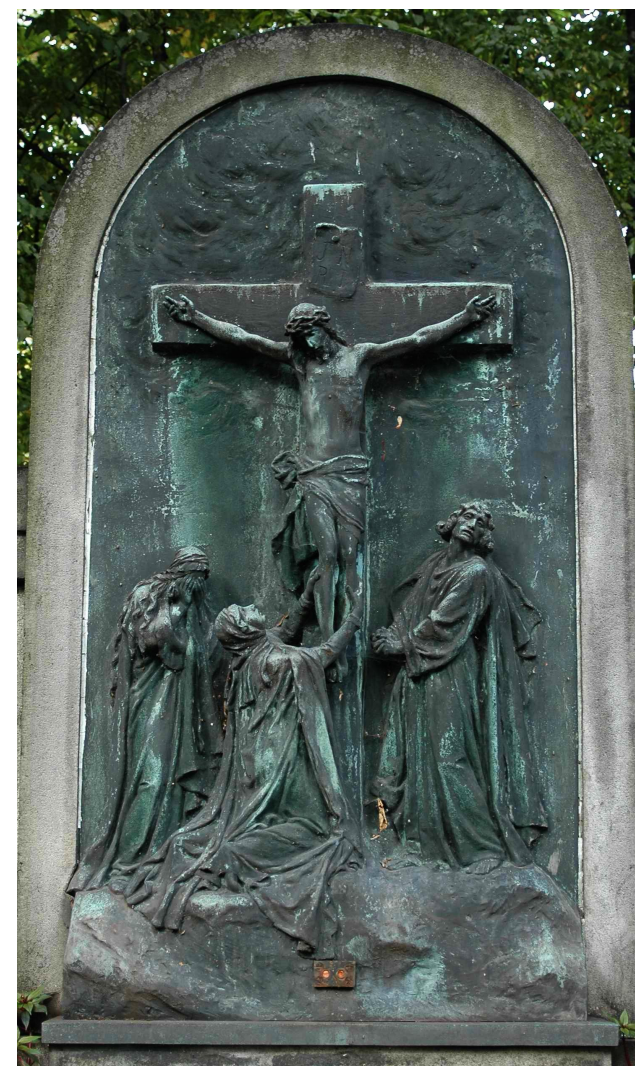
151. Panna Maria Lurdská, 1939, kolorovaný umělý kámen, v. 170 cm, Lázně Toušeň, kostel sv. Floriána.

152. Kristus Král, 1940, bronz,
v. 180 cm, Sušice, hřbitov, hrob rodina
Kažušníčků a Rathů.

153. Božské Srdce Páně, 1948, dřevo
kolorované, v. 200 cm,
Hluboká, kostel sv. Jana Nepomuckého.

154. Umučení Páně, nedatováno, bronz,
v. 200 cm, Praha Smíchov, hřbitov Malvazinky,
hrob rod Pauly.

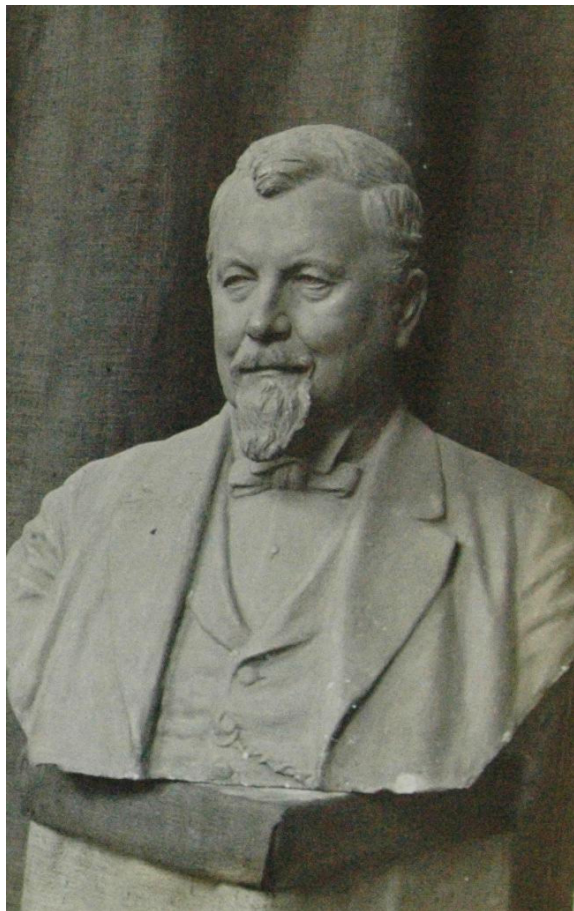
155. Sv. Antonín, nedatováno,
dřevo, bílý lak v. 140 cm,
Heřmanův Městec,
kostel sv. Bartoloměje.

156. Božské Srdce Páně, nedatováno,
pískovec, v. 195 cm, Ronov nad
Doubravou, kostel sv. Vavřince.

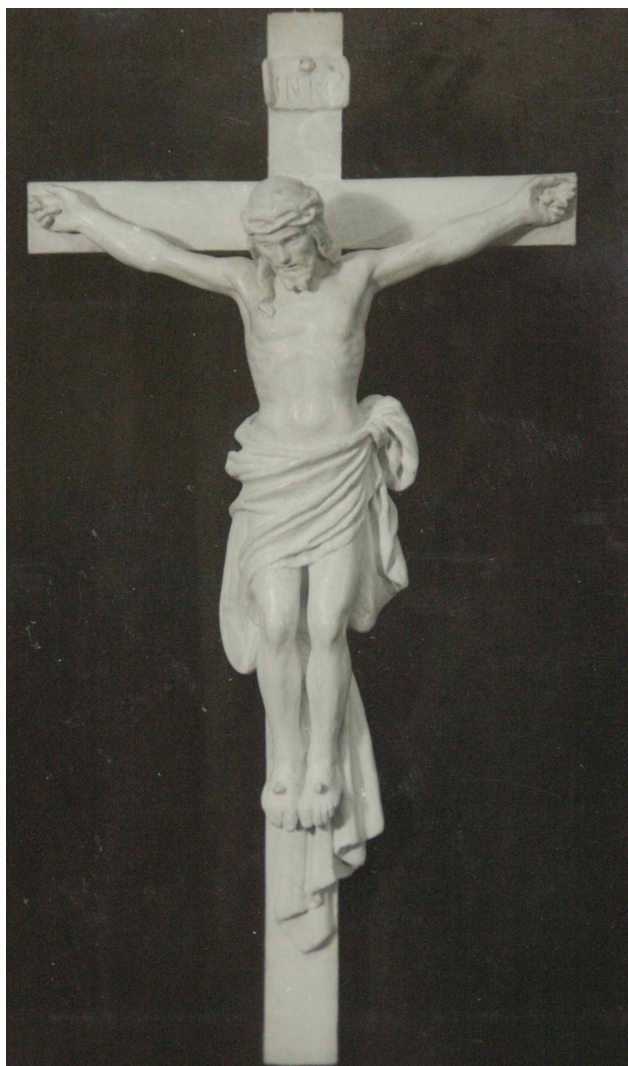
157. Ženy s věnci, nedatováno, bronz, v. 185 cm,
Klatovy, hřbitov, hrob MUDr. Alois Mašek.

161. Jan Malát, model, 1915 - 23, originál bronz. Reprofoto: Archiv NG.

162. Vdova se sirotkem přináší věnec na hrob, busta pana Geisselreitera (ukradena), Anděl smrti uhasíná pochoděň života, 1916, bronz, v. 148 cm, Poděbrady, hřbitov, hrob rodina Geisselreiterova a Abtova.

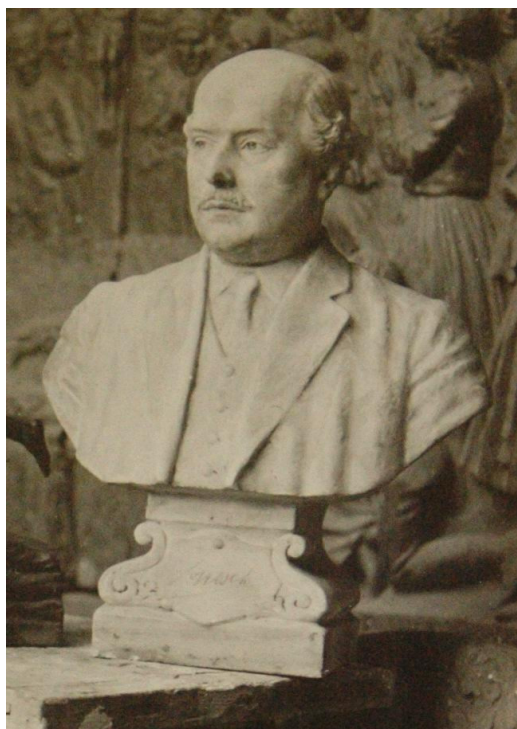
163. Kristus na kříži pro kostel sv. Ignáce na Karlově náměstí v Praze, model, 1916, originál z cínu. Reprofoto: Archiv NG.

164. Orel, model, 1923, originál hliník. Reprofoto: Archiv NG.

165. J. A. Komenský pro školu ve Znojmě, model, 1924 - 29. Reprofoto: Pestrý týden 1940.

166. Ministr JUDr. František Nosek, model, 1928, originál bronz. Reprofoto: Archiv NG.

167. František a Anuška Noskovi, model, 1928, originál bronz. Reprofoto: Archiv NG.

168. Medaile Víra, vlast, síla, 1929, bronz. Reprofoto: Archiv NG.

169. Symbol lidského osudu, štuk pro Bondyho vilu, 1930 - 35.
Reprofoto: Archiv NG.

170. Existenční zápas muže, štuk pro Bondyho vilu, 1930 - 35.
Reprofoto: Archiv NG.

171. Úděl ženy, štuk pro Bondyho vilu, 1930 - 35. Reprofoto: Archiv NG.

172. Medaile Československý Orel zásluže, 1931. Reprofoto: Archiv NG.

173. M. M. Xaverie Fürgottová, 1934, model. Reprofoto: Archiv NG.

174. Sv. Tereza pro Pelhřimov, 1935, model. Reprofoto: Archiv NG.

175. Zápasící giganti, (originál I. F. Platzer), 1902, hořický pískovec v. 4,5 m, Praha, Pražský hrad.

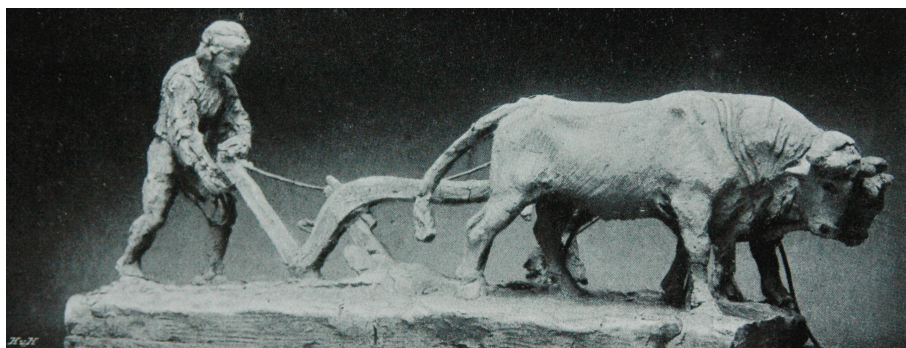
176. Sousoší sv. Františka Xaverského (originál F. M. Brokoff), 1912, pískovec, Praha, Karlův most.

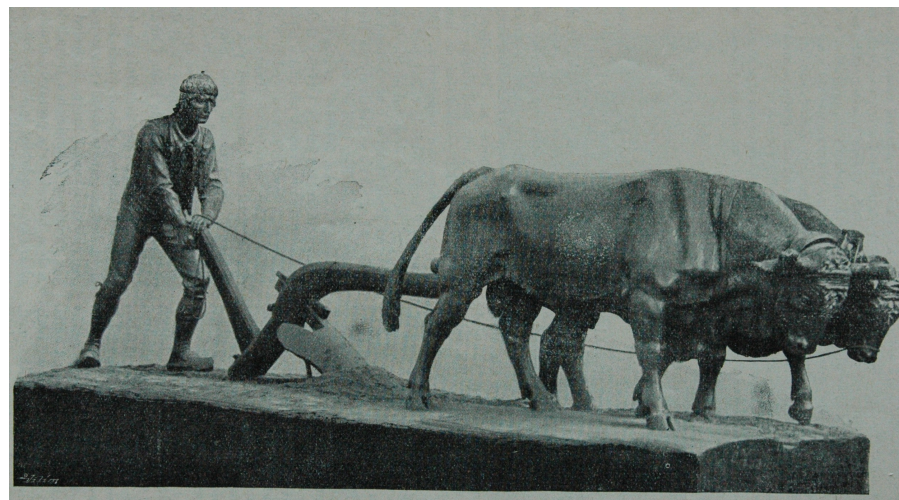
177. Talíř s madonou (originál Luca della Robbia), 1924, terakota polévaná sklovinou. Reprofoto: Archiv NG.

178. Husův pomník, návrh, nerealizováno. Reprofoto: Světozor XXVII, 1893, 425.

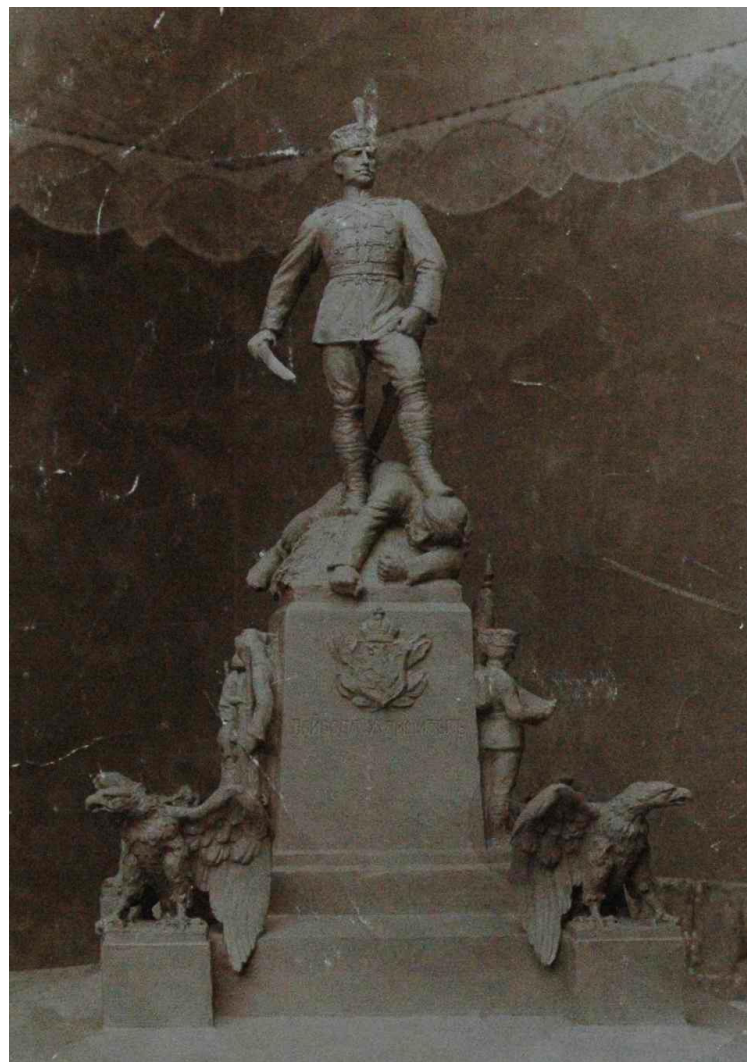
179. Orání nákolesníkem v Prácheňsku - skica, 1894,
pro Národopisnou výstavu československou (1895).
Reprofoto: Archiv NG.

180. Orání nákolesníkem v Prácheňsku - model, 1894,
pro Národopisnou výstavu československou (1895).
Reprofoto: Archiv NG.

181. Návrh na fontánu před Rudolfinum, 1896. Reprofoto: Archiv NG.

182. Pomník Hadži Dimira, reliéfy Loučení s matkou a Přísaha jonáků, návrh, 1911, model. Reprofoto: Archiv NG.

183. Kresebný návrh jezdecké sochy Jana Žižky z Trocnova pro Prahu Žižkov, 1913 - 15. Reprofoto: Archiv NG.

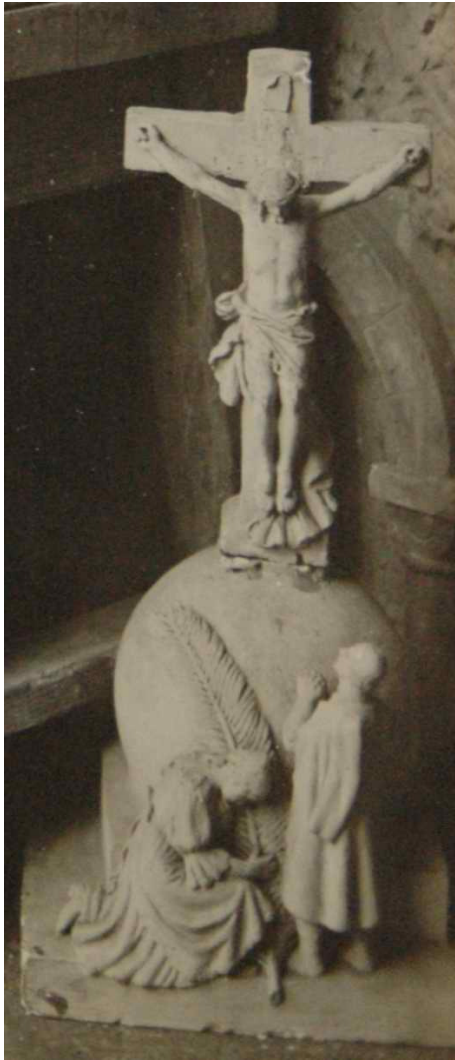
184. Svatopluk Čech, návrh na pomník, 1916 - 18. Reprofoto: Archiv NG.

185. Návrh na pomník B. Smetany, 1926.
Reprofoto: Archiv NG.

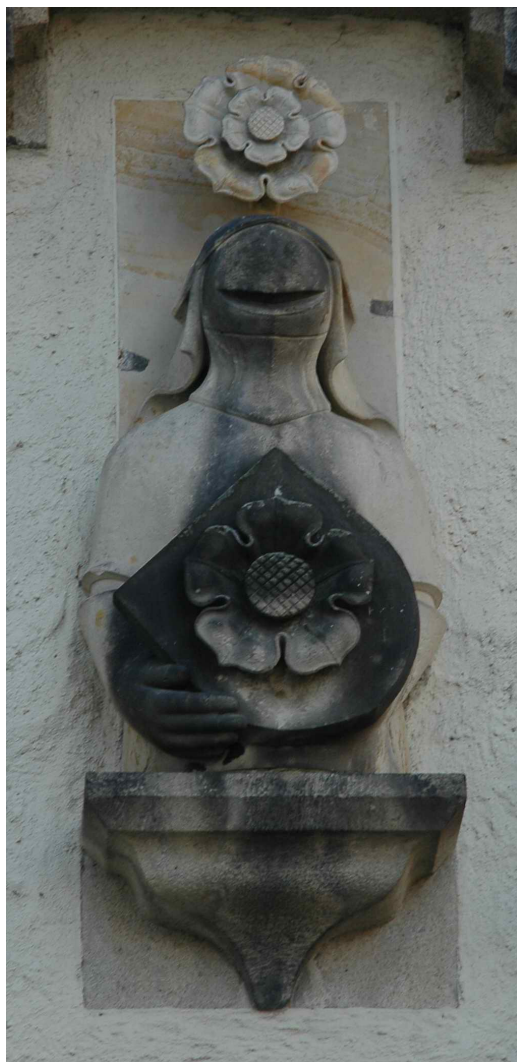
186. Eliška Krásnohorská, návrh na pomník, 1929,
patinovaná sádra, v. 48 cm,
Muzeum Dr. Aleše Hrdličky v Humpolci.

187. Návrh pomníku padlých vojáků pro Trnavu, nedatováno. Reprofoto: Archiv NG.

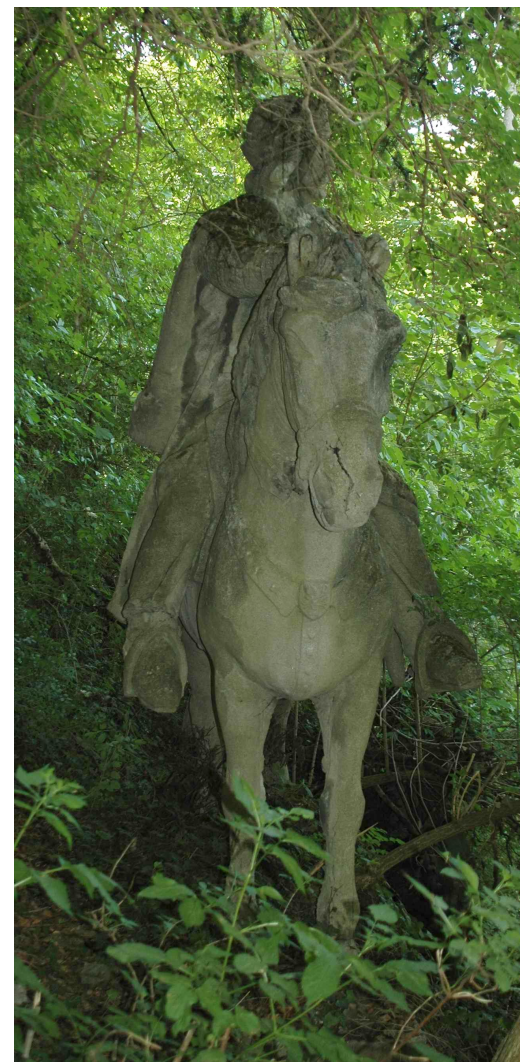
188. Soutěžní návrh na pomník Jana Žižky z Trocnova, nedatováno. Reprofoto: Archiv NG.

189. Reliéfni rožmberský erb včetně přilby a klenotu, 1901, pískovec, Český Krumlov, kostel sv. Víta, nad hlavním portálem.

190. Poprsí sv. Jana Nepomuckého, 1911 - 14, pískovec, Štěchovice, kostel sv. Jana Nepomuckého, nad vstupním portálem.

191. Jezdecká socha Jana Žižky z Trocnova, v. cca 3,8 m, umělý kámen, Všenory, ve svahu pod ulicí Karla Majera.

192. Kristus na poušti, Světová výstava v Paříži. Reprofoto: Archiv NG.

193. Výstava Krasoumné jednoty 1902. Reprofoto: Archiv NG.